

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΙΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

Οι γυναίκες, οι οποίοι τη θεωρούν επικίνδυνη κι' αναφέρουν μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ απαγορεύει την παρουσία του συζύγου κατά τη διάρκεια του τοκετού, γιατί τη θεωρεί επικίνδυνη όχι μόνο για τη γυναίκα, που ξεγεννά, αλλά και για τον ίδιο τον άντρα της. Αυτό είναι το συμπέρασμα που βγήκε από τις απαντήσεις διασήμων γυναικολόγων στο σχετικό ερώτημα ενός ξένου μεγάλου περιοδικού.

Όπως είναι γνωστό, στα δημόσια μαιευτήρια, η παρουσία του συζύγου ή άλλων συγγενικών προσώπων στον τοκετό απαγορεύεται αυστηρά. Όταν, όμως, ο τοκετός γίνεται στο σπίτι ή κάποια σε ιδιωτικές κλινικές, που δε θέλουν να δυσαρεστήσουν τους πελάτες τους, η παρουσία αυτή είναι κάτι που μπορεί να απαιτηθεί. Υπάρχουν άνδρες που νομίζουν δικαίωμά τους και χρεός τους να παραστούν κατά τη γέννα, όπως επίσης και γυναίκες που θέλουν κοντά τους τον άντρα τους, γιατί φοβούνται.

Οι ειδικοί, λοιπόν, που ρώτησε το παραπάνω περιοδικό, αποφάνθηκαν από κοινού, ότι οι σύζυγοι δεν επιτρέπεται να βρίσκονται πλάι στη γυναίκα τους, όταν αυτή ξεγεννά. Κι' ανέφεραν ένα σωρό λόγους, που επιβάλλουν αυτή την απαγόρευση. Να ποιοι είναι οι κυριώτεροι:

Οι περισσότεροι σύζυγοι εντυπωσιάζονται από τις διάφορες φάσεις του τοκετού, παρασύρονται από την παρακολούθησή τους και δεν προσφέρουν έτσι καμία ψυχική ενίσχυση στη γυναίκα τους, ενώ ακριβώς γι' αυτό υποτίθεται πως θέλουν να παρευρεθούν.

Η ίδια η φύση έχει δώσει στον τοκετό καθαρά θηλυκό χαρακτήρα. Άκόμα και στα ζώα, το αρσενικό δε λαμβάνει μέρος στη γέννα ή στην απόσπασή των αυτών. Σε πολλές περιπτώσεις, μάλιστα, το θηλυκό απομακρύνεται πολύ από το έμβρυό του ήμισυ, για να γεννήσει. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, οι περισσότερες γυναίκες δεν επιθυμούν καθόλου την παρουσία του συζύγου τους, υπάρχουν, μάλιστα, περιπτώσεις, που η παρουσία αυτή μπορεί να επιδράσει τόσο πολύ, ώστε να πάθει άρραγεια ή μητέρα και να μην είναι δυνατόν να βγεί το παιδί. Ένας από τους γυναικολόγους, που απάντησαν στο ερώτημα του περιοδικού, ανέφερε το εξής σχετικά περιστατικό:

«Η μητέρα κι' ο σύζυγος της έπιτοκου θύλακα ανέβαιναν και, καλών να παραστούν στη γέννα. Η γυναίκα εκείνη επιθυμούσε την παρουσία της μητέρας της κι' άρνησαν επιμονά να παρευρεθεί ο άντρας της. Αυτός, όμως, δεν ένοιωσε να

Υπάρχουν σύζυγοι που νομίζουν δικαίωμά τους και χρεός τους να παραστούν κατά τον τοκετό...

υποχώρηση κι' οι γιατροί δεν κατόρθωσαν να τον πείσουν να μείνει απ' έξω. Έξοργισμένη, τότε η έπιτοκος, δήλωσε πως αν ο άντρας της έπαινε στο πείσμα του, «δε θα γινόταν τίποτα!» Εκείνος χαμογέλασε ειρωνικά κι' έμεινε δυο ώρες κοντά της, περιμένοντας. Στο τέλος, παραδέχτηκε την ήττα του και βγήκε. Λίγα δευτερόλεπτα κατόπι, άκουσε τα κλαυθυσίματα του νεογνού και τη φωνή της γυναίκας του, που, άδουλη, αλλά θριαμβευτική, του έλεγε: «Τώρα μπορείς να μπή, χρυσέ μου!»

Ένας άλλος λόγος, που απαγορεύει την παρουσία του συζύγου και γενικά άλλων προσώπων, είναι ο κίνδυνος μόλυνσης της γυναίκας που γεννά. Τα ξένα στην έμπεδο πρόσωπα, μπορεί, σε μία κρίσιμη στιγμή, να κινηθούν αυθόρμητα με την ιδέα πως πρέπει να δώσουν τη βοήθειά τους στη γυναίκα και την έραφή τους να προκαλέσουν μόλυνση.

Αλλά και με τα «ένδοξοι» λόγια τους, μπορούν οι σύζυγοι να κάνουν κακό στη γυναίκα τους. Οι στοργικές τους φράσεις είναι, σε πολλές περιπτώσεις, πιθανόν να προκαλέσουν ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα. Η γυναίκα, που

ΣΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ

νοιώθει κοντά της την αγάπη και τη συμπάθεια των δικών της, μεγαλοποιεί τους πόνους της, φωνάζει και κλαίει περισσότερο και νοιώθει την τασι να μην πειθαρχήσει στις υποδείξεις των γιατρών.

Δε σταματούν, όμως, εδώ τα επιχειρήματα των ειδικών. Νά άλλο ένα πολύ σοβαρό: Ο εοχμός ενός καινούριου πλάσματος στον κόσμο, από καθαρά ήθικη άποψη, είναι ένα γεγονός ιερό κι' ύψιστο και τέτοιο πρέπει να μείνει ειδικά στη συνείδηση του συζύγου. Η παρουσία των ανδρών στις γεννήσεις δεν ευνουεί ιδεαλισμούς αυτού του είδους, σε μερικά δε ευαίσθητα άτομα μπορεί να γίνει κι' ατρία δημιουργίας ψυχικών σοκ. Η έπιστήμη δίνει μεγάλη σημασία σ' αυτό το ζήτημα, που από πρώτη άποψη φαίνεται όχι σοβαρό. Ένας από τους γιατρούς, που απάντησαν στο ερώτημα του περιοδικού, αφού ανέφερε το παραπάνω επιχείρημα, όπως κι' οι άλλοι συνάδελφοί του, πρόσθεσε, επί λέξει: «Υπάρχουν πολλοί άνδρες, που το όμο θεάμα της γεννήσεως δεν τους φεύγει κατόπι από τη μνήμη κι' επιδρά τόσο βαθιά η θύμησή του μέσα τους, ώστε δε μπορούν από εκεί και πέρα να επιτελούν ομαλά κι' άνετα τα συζυγικά τους καθήκοντα. Ίδιαίτερα, λοιπόν, για ένα τέτοιο κάθε άλλο παρά άβυσσο ένδοξο, συμφορμώ τους συζύγους να μη παρευρίσκονται κατά τον τοκετό».

Ένας άλλος, μικρότερος αυτός, κίνδυνος για το σύζυγο, είναι να... πληγωθεί από τη γυναίκα του. «Θυμάμαι — ανασφύριζε ένας από τους γιατρούς, που έδωσαν τη γνώμη τους στο περιοδικό — το ξέχνη περιστατικό: Μία νεοστή πελάτισσά μου, στην πρώτη της γέννα, ζήτησε από τον άντρα της να της κρατά το χέρι στο δικό του κατά τη διάρκεια της έμπεδοσέως. Όταν το μαρό βγήκε, ο φτωχός εκείνος συζύγος είχε το χέρι του καταματωμένο από τις δαγκωματιές της γυναίκας του, που τις είχε υπομείνει στωικά. Χρειάστηκε, λοιπόν, ν' ασχοληθούμε κατόπι ν' αυτόν, για να του επιδόσουμε τα τραυμάτα του».

Νά τώρα και μία άλλη δυσάρεστη πιθανότητα για το σύζυγο: Είναι η περίπτωση που διηγήθηκε ο ίδιος γιατρός: «Ένας συνταγματάρχης με είχε καλέσει στο σπίτι του, μία νύχτα, γιατί η γυναίκα του γεννούσε άπυρροπα. Ήταν η εποχή του πολέμου και το ηλεκτρικό είχε κοπή από ώρα. Ο σύζυγός μου παραστέκοταν, κρατώντας μία λάμπα. Σε μία στιγμή, λοιπόν, βρέθηκε στο σκοτάδι. Ο συνταγματάρχης είχε λιποθυμήσει εφάνικα, η γυναίκα έφωτιζε κι' εγώ δεν ήξερα πού να κατευθύνω τα χέρια μου...».

Οι καλοί τρόποι

Μη δίνετε ποτέ το χέρι σας πάνω από ένα έπιπλο — τραπεζί ή γραφείο — για να χαίρεστε κάποιον.

Μη ρωτάτε ποτέ μία κυρία πόσο κοστίζουν τα φορέματά και τα κοσμήματά της.

Όταν ένας κύριος συν-οδηγεί μία κυρία σ' αυτοκίνητο, θα της παραχωρήσει τη δεξιά θέση. Το ίδιο θα κάνει και μία κυρία που συνοδεύεται από άλλη κυρία μεγαλύτερης της ή από ένα ηλικιωμένο κύριο. Όταν όμως είναι κανείς μόνος σ' αυτοκίνητο, δε θα καθίσει δεξιά, αλλά αριστερά. Ο κύριος θα μπει πρώτος σ' αυτοκίνητο, για να δώσει το χέρι του στην κυρία και να τη βοηθήσει ν' ανεβεί και να καθίσει δεξιά του. Ο κύριος θα σταματήσει τ' αυτοκίνητο, πάλι ο κύριος θα κατεβεί πρώτος, για να βοηθήσει την κυρία να κατεβεί κι' εκείνη.

Προκειμένου για δυο κυρίες, η νεώτερη θ' ανεβεί και θα κατέβει πρώτη, για να βοηθήσει τη μεγαλύτερη.

Όταν η οικοδέσποινα προσφέρει ή ίδια νερό σ' ένα έπισκεπτή, του δίνει το ποτήρι κατ' έρθειν, με το χέρι της. Μόνο η υπέρβια το φέρνει μέσα σε δίσκο ή σε πιατάκι.

Πίνει το νερό σιγά-σιγά, με μικρές γουλίες, κρατώντας το ποτήρι με το δεξί χέρι απ' τη βάση του, χωρίς να το αγγίζει με το μικρό της δάχτυλο.

Όταν σ' ας προσφέρουν τσάι ή λικέρ, όφειλεται να το πιητέ όλο, χωρίς ν' αφήσετε κατακάθι.

Τα «κόκκαλα» του πιάνου

Τα «κόκκαλα» του πιάνου καθαρίζουν καλά με δαχτυλίδι. Άκόμα καλύτερο είναι να μεταχειρισθείτε ένα μύνη από τρία τέταρτα δαχτυλίδι ή ένα τέταρτο αιδέρα. Μ' αυτό το υγρό, τα πιατικά καθαρίζουν γρήγορα και τέλεια, χωρίς να πάθουν την παραμικρή ζημιά.

ΔΕΝ ήταν και τόσο εύκολο να μπη κανείς στο γραφείο του Ρόμερ. Έπρεπε να περάσει απ' το διάδρομο, δίπλα στο ρίγκ, όπου φύλαγαν ένα σωρό απ' τα «παιδιά» του. Γιατί, αν και για τα μάτια του κόσμου ο Ρόμερ δεν ήταν παρά ο διευθυντής της επιχείρησης, όλοι σχεδόν — ακόμη κι' η αστυνομία — έξεραν πως ήταν μπλεγμένος σ' ένα σωρό βρωμοδουλειές, απ' αυτές που δεν τελειώνουν χωρίς να βρεθεί κάποιος με μερικές σφαίρες στην κοιλιά... Μόνο που δεν υπήρχε καμιά απόδειξη εναντίον του.

Παρ' όλ' αυτά, ο Κάρλ Κέλλερ κατάφερε να φτάσει μέχρι το γραφείο του γκάνγκστερ. Φαίνεται πως ο Ρόμερ τον δέχτηκε περισσότερο από περιέργεια, γιατί δεν είχε ξανακούσει τ' όνομά του.

— Λοιπόν, τί θέλετε; τον ρώτησε μόλις βρέθηκε μπροστά του.

— Ο Κέλλερ χαμογέλασε.

— Λέγομαι Κάρλ Κέλλερ κι' έχω ένα μαγαζί που πουλάω γραβάτες, είπε. Σκέφθηκα πως θα μπορούσα να σας βοηθήσω στην υπόθεσή Τζος Λάμπι.

Τα μικρά μάτια του Ρόμερ μισόκλεισαν.

— Δεν ξέρω κανένα Τζος Λάμπι, δήλωσε.

— Διάβασε στις εφημερίδες πως ο Λάμπι θεωρείται ύποπτος για το φόνο του συνταξιούχου σας, του Γκέρετ... συνέχισε ο Κέλλερ. Καταλαβαίνω ότι, ύστερα απ' αυτό, δε θα τον συμπαθήσει και πολύ. Η αστυνομία όμως δεν έχει αρκετά στοιχεία εναντίον του και τον άφισε ελεύθερο. Βέβαια, όταν θελήσετε να τον τιμωρήσετε, μπορείτε να το κάνετε χρησιμοποιώντας ένα απ' τους ανθρώπους σας. Γιατί να έκτεθτε όμως; Εγώ έχω να σας προτείνω ένα πολύ καλό σχέδιο.

— Λοιπόν έστω, ας πούμε πως ξέρω το Τζος Λάμπι. Τι έχετε να μου προτείνετε; ρώτησε ο Ρόμερ.

— Το Λάμπι πρέπει να τον σκοτώσει ένας... ένας έρασιτέχνης που να μην έχει δοσοληψίες με την αστυνομία. Έτσι, κανείς δε θα μπορούσε να σας κατηγορήσει!

— Κι' αυτός ο έρασιτέχνης θα είσαι σύ, έ; γέλασε ο Ρόμερ. Πόσα θέλεις;

— Χίλια δολάρια!

— Μπορείς να φύγεις, είπε απότομα ο γκάνγκστερ.

— Ο Κάρλ κατάλαβε πως έπρεπε να υπακούσει.

Τ' άλλο πρωί, έπαυσε ένα τηλεφώνημα απ' το Ρόμερ, που τον ειδοποιούσε να περάσει απ' το γραφείο του. Έτρεξε άμέσως.

Ο γκάνγκστερ τον υποδέχθηκε θερμά.

Ο Έρασιτέχνης ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ

ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Σκέφθηκα την ιδέα σου, του είπε. Πως λογαριάζεις να σκοτώσεις το Λάμπι;

— Είναι πολύ εύκολο, δήλωσε ο Κέλλερ. Το μαγαζί μου βρίσκεται ακριβώς αντίκρυ απ' το εστιατόριο του. Τον γνωρίζω μάλιστα αρκετά, γιατί τρώω εκεί. Μετά το μεσημέρι, την ώρα που άραιώνει ή πελατεία, θα μπάω στο γραφείο του απ' την πίσω πόρτα, που βλέπει σ' ένα δρομάκι. Θα τον σκοτώσω και θα τρέξω ύστερα στο κατάστημά μου. Δε θα με υποπτευθεί κανείς!

— Πως φανίνασιν ότι είσαι έρασιτέχνης; παρατήρησε ο Ρόμερ.

Ευτυχώς που εγώ έχω κάποια πείρα και θα σε βοηθήσω...

— Ξέρεις πως ο Λάμπι ανακατεύεται κουφά με τα στοιχεία του ιπποδρόμου. Γι' αυτό ακριβώς έχει και δεύτερη είσοδο τ' γραφείο του, ώστε να μη βλέπουν οι πελάτες του εστιατορίου τους άλλους να μπαίνουν και να βγαίνουν. Θα πάς λοιπόν και θα του πής πως θέλεις να παίξεις στις κούρσες της Κυριακής ένα μεγάλο ποσό — 250 δολάρια, ας πούμε. Θάχης τα λεφτά μαζί σου και θα του δώσεις. Θ' άρχισαν να τα μετρά, και στο μεταξύ, έσύ θα βής την ευκαιρία να τον πυροβολήσεις.

— Πρόσεξε όμως! Αν μπλέξεις, δε μπορώ να σε βοηθήσω καθόλου... Θα σου δώσω εγώ ένα περιστροφικό με άποσιωπητήρα. Έρεεις να το χρησιμοποιήσεις;

— Όχι, είπε ο Κέλλερ. Θα μου δείξετε σεις. Δε χρειάζεται να σημαδεύω πολύ, γιατί θα τον χτυπήσω σχεδόν εξ' έφθατος.

— Ο Ρόμερ έβγαλε απ' το συρτάρι του ένα πιστόλι τ' 42 κι' έδεξε στον Κέλλερ πως έπρεπε να το κρατήσει και πως να τραβήξει τη σκανδάλη.

*

Τ' άλλο μεσημέρι, χωρίς να τον δει κανείς, ο Κέλλερ γλύστοψε ως τ' γραφείο του Λάμπι και χτύπησε την πόρτα.

— Έκείνος που άνοιξε και χαμογέλασε ευχαριστημένος ακούγοντας πως έπρόκειτο για στοιχεία. Πήρε τα λεφτά κι' άρχισε να τα μετρά προσεχτικά.

Τη στιγμή εκείνη διάλεξε ο Κέλλερ για να τον πυροβολήσει. Ο Λάμπι έβγαλε μία πνιγμένη φωνή, έπεσε με το στήθος πάνω στο γραφείο κι' έμεινε ακίνητος.

Ο δολοφόνος σκέφθηκε πως βάπρεπε να τον ανασήκωση για να πάρη τα δολάρια. Ξαφνικά όμως άνοιξε ή πόρτα που επικοινωνούσε με το ρεστωράν, και φάνηκε ένα γκαρσόνι!

— Ο τρέμος του Κέλλερ ήταν τόσο μεγάλος, που άφισε το πιστόλι να το πέσει απ' τα χέρια και τόβαλε στα πόδια απ' τη δεύτερη είσοδο.

Άρμησε στο κατάστημά του, τραβήξε πίσω του τα ρολλά και

Ο Κέλλερ διάλεξε τη στιγμή που μετρούσε τα λεφτά ο Λάμπι για να τον πυροβολήσει...

πήρε στο τηλέφωνο το Ρόμερ. Δεν απαντούσε κανείς.

— Ο δολοφόνος κόντευε να τραβηχθεί από αγωνία. Έρασε μία ματιά στο δρόμο: Ήταν έρημος. Βγήκε κλεφτά, χώθηκε σ' ένα ταξί και πήγε στο διαμέρισμά του.

Μόλις μετά τέσσερες ώρες κατάφερε να βρη στο τηλέφωνο το Ρόμερ.

— Ο Λάμπι είναι νεκρός! του είπε. Ένα απ' τα γκαρσόνια του όμως με είδε με το όπλο στο χέρι. Όπου ναίαι, βάρη ή αστυνομία. Πρέπει να φύγω άμεσα απ' την πόλη. Θέλω τα λεφτά.

— Είσαι ένας ήλιος, απάντησε ήρεμα ο γκάνγκστερ. Δεν πρόκειται να πάρεις δεκάρα, γιατί δε σκοτώσες το Λάμπι. Άπλως τον πληγώσες... Το καλό που σου βέλω, φύγε όσο πιο γρήγορα μπορείς! Καλό ταξίδι, έρασιτέχνη δολοφόνε!

Ο Κέλλερ άπελατισμένος, πήρε όσες οικονομίες του άπόμειναν και φρόντισε να εξαφανισθεί.

Λίγο αργότερα, ο Ρόμερ έπαυσε στο τηλέφωνο το Λάμπι και τούλεγε:

— Μπράβο! Έπαίξες καλά την κωμωδία του χτυπημένου. Θα περάσω το πρωί να ποιαστούμε τα λεφτά που σου άφισε ο Κέλλερ...

— Άλήθεια, τί ζώο κι' αυτός! Ήθελε να παραστήσει το δολοφόνο, τη στιγμή που δε μπορούσε να καταλάβει καν ότι το πιστόλι που τούδωσα ήταν άσφαφο!

— Αν ήταν τόσο βλάκας κι' ο μακαρίτης ο Γκέρετ, δε θ' αναγκαζόμαστε να τον σκοτώσουμε, έσύ κι' εγώ!

XENPY ΣΛΕΖΑΡ

— Εὐχαριστῶ, μαμὰ! — εἰς...
σου ἐτοιμάζω μιὰ ἐκπληξι!

Και δύο δακ' ἔα χάρας κυλῆσαν
ἀπ' τὰ ἡέτια της...

MIRANTA

κή ή μπόρα είναι πραγματική από-
λαυσις.

— Ἡ γυναῖκα τοῦ κυρίου!

κη η οποία είναι πραγματική από-
λαυσις.

ΟΙ ΛΟΛΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Τα δριμάτα

Ο Νικολάκης αέτο είχε κολυμβητικές διαθέσεις. Μέρα δε υπενθύμιζε, πού να υπήν πάν να κύνει μπάνιο στο Καλαμάκι. Κι' έτσι ήταν πάντα κεφάτος. Όχι κουγάδες, σερετλήκια, στραβοδουλίες, και παραξενιές. Τό σπίτι ήταν ήσυχο, ευτυχισμένο, χαρούμενο, ούλα μέλι γάλα. Ένα παράπονο είχε μονάχα η Έφταλία, πού δε μπορούσε να πάει μαζί του. Γιατί, σαν βέρα Σμυρνιά, πίστευε στα παλιά άντετα, στα πανηγύρια, στοίχοι θεαματουργοί άγιοι, στα μάγια, στα όνειρα, στα ξόρκια, τοίχοι γητιές και προπαντός, τις 12 πρώτες μέρες τ' Αυγούστου στα δριμάτα. Γι' αυτό και δε βάζει μπουνάδα, ούτε λούζει το κεφάλι της, γιατί ξέρει ανανταν μπαμπαντάν πως τα ζωτικά του νερού τρυπώνε τα ρούχα και το σώμα.

Τέλος, όλα πηγαιναν καλά. Ο Νικολάκης φαινόταν πως είχε παντρευτή την θάλασσα, κάθε μέρα τα κύματά της άγκαλιάζανε και γαϊδεύανε το μπροστίνιο κορμί του. — Σάν πολύ πάει στα μπάνια ο άντρας σου! τ'ό' ήλεγε η γυναίκοειτονιά. Κι' έτσι η Έφταλία άρχισε να δείχνει μια έλαφρά ανησυχία. Καί νά, σήμερα Σωτήρος Χριστού, η καρσινή της θέλει ζορ-ζορινά να την πάει να πάνε στο Καλαμάκι. — Έλα, καλή Φαλίτσα, να πάμε να προσκυνήσουμε τη «Μεταμόρφωση» κι ύστερα να κάνουμε πλατέ-πλούτε, ένα δυοφά μπάνιο! Έλα πάμε να φάμε χταπιδί λιαστό, πούναι τάλε κουάλε σά μαύρο γαβιάρι, άγκουρι στο λαδόξυδο, φουτίκια, πασατέμπο. — Καλέ, δε φοβάσαι τα δριμάτα; ξεφάνισε η Έφταλία. — Μα η καρσινή το βιολί της! — Αυτά τα πιστεύουν οι άντικίες! — Καί ζορ-ζορινά την κατάφερε. Κι' έτσι σε λίγο οι δυο νταρντάνες, βάραβα φουρνέλλο, ξεκίνησαν ντάλα μεσημέρι κι' απ' όπου περνούνε με την εμπρηστική τους ευφάνισι, ρίχνουν φωτιά στη φωτιά.

Ξεμαλλιασμένες, δρωμένες, μπαλντιμένες απ' το νταρντάνισμα του λεωφορείου οτάσανε τέλος στο Καλαμάκι, πούναι στολισμένο για τη γιοστή με σμύσσο και παντιέρες.

Κι' οι προσκυνήτρες με λαμπάδες, λιβάνι και προσφορές στα χείλια έρχονται να προσκυνήσουν. Σταυροκοπιούνται μπρός στην άσημένια εικόνα η Έφταλία και η καρσινή της, ανάβουν από ένα κερί κι' ύστερα βγύκανε κι' άγκυροβολήσανε στην άκρογιαλιά.

Πιδ κεί σε μια έρημική παραμεργιά, πάνω σε κάτι βραχάκια, η Έφταλία μπάνισε ένα πουκάμισο κι' ένα παντελόνι που μοιάζανε με του Νικολάκη της. Κατέθηκε για να βεβαιωθεί και πως είναι στενό δρομάκι.

— Κάπου εδώ πρέπει να κολυμπά ο άντρας μου... μουρμούρισε. — Πραγματικά πίσω από ένα μεγάλο κανιά τον βρήκε ξαπλωμένο, έχοντας για προσκέφαλο τα υπράτσα μιας δυοφης άγνωστης!

— Όποτε έτσι κανείς τα μπάνια σου μουρντάει; ξεφάνισε η Έφταλία. — Καί χύμψε, τούκανε με το παρασόλι της το κεφάλι καλυμμένο! Κι' όταν κακην κακός τον πήγε στο σπίτι της, ήλεγε στο μαγαλά: — Τά ζωτικά του νερού στο Καλαμάκι του κάνανε ούλο τρύπες το κεφάλι, τώρα με τα δριμάτα...

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Τό κολύμπι

ΚΟΥΖΟΥΜ στο φάλπρο έπήα άμμμα ιστέ μπάνιο ήθελα να έκανω. Ζέστη πολλή ένεταί, ιδρωμένος ένομαι, λέω γιαδρούμ στο θάλασσα να ιπέφτω, λιόκι δοροσιμένους να ένωμαι. Ιστέ στο φάλπρο ώραιό δοροσιμένους ένεσαι, άμα και ώραια πιράματα ιδλεπεις. Υναικες, κοριτοάκια μεριτοάκια φελιάν φιστικ — ιστέ ήξερεις εσύ, άναγνώστη φέντη — λίγο μαγιώ φοράνε και όλα τα άλλα ώραια εδεικνουνε. Τό λοιπόν, ιστέ πναινω, ρούχα μου εδγαζω, μέσα στο θάλασσα μπαίνω, πολύ ώραια ήτανε. Άπό εδω κυττάζω. — Βάι, βάι κουζούμ! έκάνω. — Άπό εκεί κυττάζω: — Βάι, βάι, γιαδρούμ! έκάνω. Γιατί και από εδω και από εκεί πολύ ώραια κοριτοα ήτανε — τώρα με το μέσες ζέστες όλα τα ώραια κοριτοάκια στο φάλπρο κατεβαμένα ένονται. Καί να σε πω, κουζούμ, σε μια στιγμή έτσι έκάνω και τί να ιδλεπω! Κοντά εκεί στο άμμουδια ένα ώραιό κοριτό ήτανε, κεράκια του κουνούσε, ποδαράκια του κουνούσε, πλάτες πλούτες έκανε άμα χις κολύμπι ντέν ήξερε.

Τότε έγώ — άμάν, λέω, ίφκαιρία ένεταί — γιανά γιανά πναινω, πνιποιέμενος ένομαι: — Κουζούμ, λέω, ντεσποίνις χις κολύμπι ντέν ήξευρετε; — Άχ όχι, κύριε Καθόλου δέν ξέρω. — Ιστέ κουζούμ, ντεσποίνις, κρίμα τόσο ώραιος κοριτοί να μην ήξευρης κολύμπι. Γιατί και μέσα στο θάλασσα ένας καραχάρις πνιποιέμενος ένεταί, πως θα ήφουής;

— Καραχάρις; Τι είναι καραχάρις; κοριτοί ερωτημένο με κάνει. — Γιαδρούμ, λέω, χις καραχάρις ντέν ήξευρετε; Μεάλο φάρι ένεταί, άμα αντίρπους τρώει. — Άααα, κοριτοί έκανε. Καρχαρίας θέλετε να ήπτε. — Ιστέ καραχάρις καραχάρις, μαρχαρίας ίντιο πιράμμα ένεταί. Τό λοιπόν, τί θα έκάνω;

— Τι θα κάνω; — Ιστέ κολύμπι πιρέπει να ήξεύρης, κουζούμ. — Έσείς ξέρετε καλό κολύμπι, κύριε; — Έγώ άν ήξεύρω κολύμπι; Ιστέ καθηπτής ένομαι. — Τι είπατε;

— Καθηπτής, κουζούμ. Με κατλαβαίνεις; Άμα γράμματα ντέν ήξευρείς ποιος σε μαθαίνει; — Άααα, κοριτοί έκανε. Καθηπτής θέλετε να ήπτε. — Ιστέ καθηπτής, καθηπτής φελιάν φιστικ, ίντιο πιράμα ένεταί. Έγώ κολύμπι σε όσους ντέν ήξεύρουνε μαθημένο έκάνω.

— Μπράβο, μπράβο! κοριτοί με μέσλο χαρά έκανε. Καί έγώ άκριδώς ένα καθηπτή ζητούσα για να μάθω κολύμπι σόν πατέρα μου! — Έγώ «πατέρα» άκουσα, άμμα ιστέ ταμπλάς με ήρε. Καί το κοριτοί—βάι κιοπόλλου κιοπέκ—πατέρα του φυνανμένο έκάνει.

— Ένας χοντρός ήτανε, βάι ντινίβι Ι—μαννί τί έπαβα! — Μπαμπά, λέει, ο κύριος είναι καθηπτής της κολυμβητικής και δίνει μαθήματα. Πάρτον να σε μάθω. — Καί ύστερα ένα σάλτο έδωσε, χεράκια του άνοιξε, βάι κιοπόλλου κιοπέκ, πολύ ώραιό κολύμπι ήξερε και από τα μάτια μου χαμένο έινε, πολύ βαθεία έππε.

Καί έγώ τώρα τί να έκανω; Κοριτοί κνηνημένο έκανα, άμμμα πατέρας της με έμεινε! — Φιού κιοπόλλου κιοπέκ!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

— Νά σ'ας βάλω άκούη; — Βάζε ανέγεια, κοπέλλα μου!

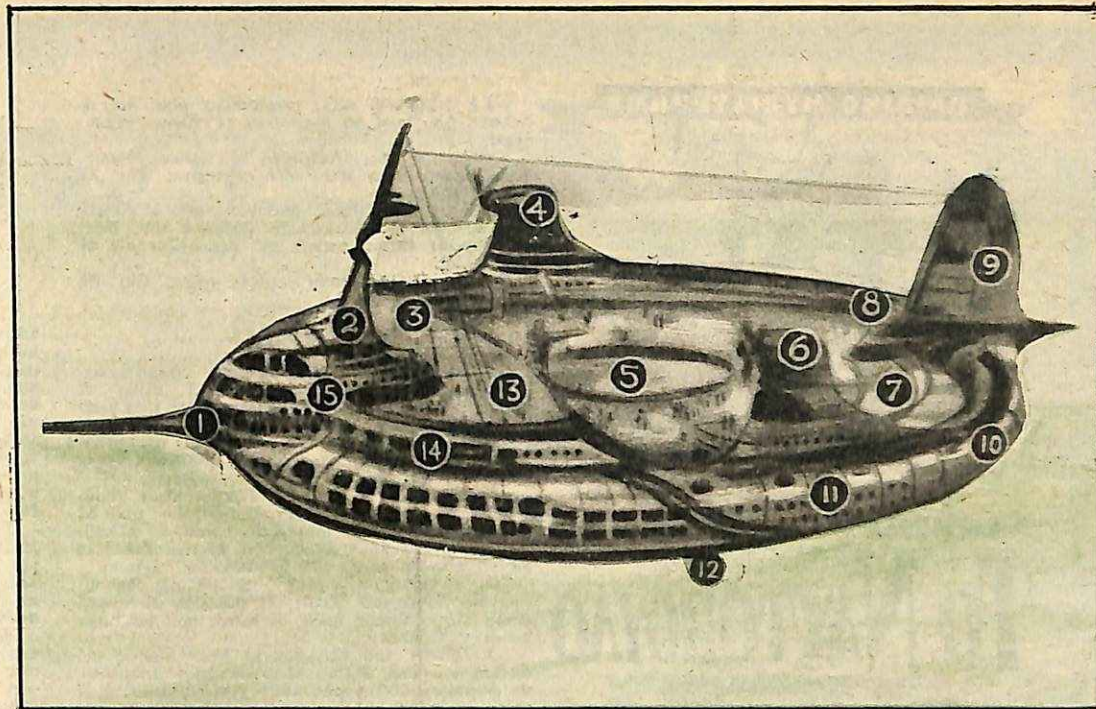
Η έφεύρεσι ένός Έλβετου μηχανικού, πού θα άποτελέσει τη μεγαλύτερη έπανάσταση στην ιστορία της ναυπηγικής

ΕΝΑΣ Έλβετός μηχανικός, ο Κάρλ Βάιλαντ, έφτασε, έδώ και μερικές βδομάδες, στην Ουάσιγκτων, όπου τον είχαν προσκαλέσει, και συζητήσε για τα σχέδιά του με τους καλύτερους ειδικούς των 'Ηνωμένων Πολιτειών πάνω στα ζητήματα της ναυπηγικής.

— Ο άνθρωπος αυτός είναι άληθινή μεγαλοφυΐα! έλεπε ένας από τους συνουμιλητές του. "Αν λυθούν ώρισμένες λεπτομέρειες και ολοκληρωθή έτσι η έφεύρεσί του, θα συνδεθή τ' όνομά του με την μεγαλύτερη έπανάσταση, πού πραγματοποιήθηκε στη ναυπηγική από τότε, πού ο άτμός αντικατέστησε το πανί!

Φυσικά, μια τέτοια πρόβλεψη δε μπορεί παρά να φαρινάξη. Νά προκαλέσει έπανάσταση στη ναυπηγική ένας Έλβετός, δηλαδή ένας γνησιώτατος... στεριανός, είναι κάτι, πού άγγίζει τα όρια του έξωφρενικού! Άλλά και ποιά έπανάσταση, στην εποχή των μεγαθηρίων του άκεανού σαν τη «Βασίλισσα Έλισάβετ», μπορεί να θεωρηθή τόσο ριζοσπαστική, ώστε να συγκριθή με τη δημιουργία του πρώτου άτμοπλοίου;

Η άλήθεια, ωστόσο, είναι πως ο Ά-

Η μακέτα του «αερόπλοιου» του Κάρλ Βάιλαντ. 1) Ραντάρ. 2) Άσυρματός. 3) Γέφυρα. 4) Πρώτος έλικας. 5) Πισίνα. 6) Δεύτερος έλικας. 7) Κατάστρωμα. 8) Άποθήκη καύσιμης ύλης. 9) Πηδάλιο. 10) Καύσιμη ύλη. 11) Καμίνες. 12) Στρώμα άέρος. 13) Γρηδεο πέννες. 14) Σάλνια κελί. 15) Καμίνη του καπετάνιου.

ΤΑ "ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ"

μερικανός έμπειρογνώμονας, δέν ήταν καθόλου ύπερβολικός, ούτε παρασφύμενος από έναν ένδοξασμό της στιγμής. Τό «πλοίο», πού όνειρεύεται να φτιάξει ο Κάρλ Βάιλαντ και πού έχει κατασκευαστή κιόλας ένα άρκετά τελειοποιημένο μοντέλο του σε μικρογραφία, διαφέρει από τα σημερινά πολύ περισσότερο απ' όσα διέφερε από τα ιστιοφόρα τό άτμόπλοιο. Πρώτα απ' όλα, έπειδή δέν είναι «πλοίο» στην κυριολεξία — έπειδή, δηλαδή, δέν επλέει!

Τό «αερόπλοιο», όπως έχει προσωρινά όνομάσει τό δημιούργημά του ο Βάιλαντ, γλιστράει πάνω στο νερό, χωρίς ναρχεται σε καμμία έπαφή μαζί του. Άνάμεσα στο σκάφος και στην έπιφάνεια της θάλασσας παρεμβάλλεται ένα στρώμα άέρος, πάχους τριών μέτρων, τό νέο αυτό μεταφορικό μέσο να μπορεί να χαρακτηριστεί σαν... κένταυρος καρεσσιού καί αεροπλάνου!

Πεννηντάρες σήμερα καί θεωρούμενος σαν ένας από τους ικανότερους μηχανικούς της γεντεράς του, της Ζυριχής, ο Κάρλ Βάιλαντ έλεγε, όταν ήταν νέος ακόμη, έντελώς διαφορετικά όνειρα για τό μέλλον του. Η προσπάθειά του κλεισμένη στους τέσσερις τοίχους του Πολυτεχνείου του Έφερνε φρίκη. Μαγεμένος από τις άγνωστες, μακρινές θάλασσες, πού δέν τις είχε δει ποτέ, ήθελε να γίνη ναυτικός.

Ο πατέρας του, όμως, ένας αυστηρός και τετράγωνος Έλβετός, αντίταχτηκε με πείσμα σ' αυτά τα σχέδια. "Έτσι, ο νεαρός Κάρλ ύποταχτηκε. Έγινε μηχανικός και διατήρησε μόνο τό άνάδυνο «κόμπι» — όπως συνηθίζουν να λένε οι Άμερικανοί — να φτιάχνει καραβάκια και να τα βάξω γ' αρμενίζουν στη στέρνα του κήπου του!

Άλλά ο καμπος της θάλασσας δέν έδωσε ποτέ μέσα του, ότασμένος μηχανικός πιά, παρακολουθούσε με πάθος κάθε τί πού σχετιζόταν με τό ναυτικό και τις ναυπηγείες, όπου μια ιδέα, άοριστη στην άρχή, αποκρυσταλλώθηκε σιγά-σιγά στο μυαλό του.

Ποιά είναι — άναρωτήθηκε — τά βασικά μειονεκτήματα των σημερινών υπερωκεανών, πού τά κάνουν να χάνουν συνεχώς έδαφος στην συναγώνισή τους με τά αεροπλάνα; Δύο κυρίως: ή έξαιρετικά μικρότερη χύτη τους και τά πολύ άκριβά ναύλα. Για να διασχίση κανείς σήμερα τόν Άτλαντικό με τό υπερωκεάνιο, ταξιδεύοντας πρώτη θέσι, πρέπει και τό πλούσιος να είναι και καιρό για χάσιμο να διαθέτη. Πράγματα κάπως άπρόβιστα στον καιρό μας, πού πλούσιοι δέν είναι οι γαλαξιατικοί κληρονόμοι του παρελθόντος, αλλά οι πολυάσχολοι επιχειρηματίες!

Δέ θα ήταν, όμως, δυνατό — συλλογίστηκε — να εξαφανιστούν και τά δυο αυτά μειονεκτήματα, με την κατασκευή πλοίων έντελώς διαφορετικού τύπου, πού και πολύ ταχύτερα να είναι από τά σημερινά και πολύ λιγότερο να στοιχίζουν τά ναύλα τους; — Με τις σημερινές άρχές της ναυπηγικής, τόσο τό πρώτο, όσο και τό δεύτερο πρόβλημα δέν επιδέχονται, άναγνώρισε ο Έλβετός μηχανικός, καμμία λύσι. Νά πραγματοποιηθή αισθητά μεγαλύτερη ταχύτητα είναι άδύνατο, γιατί υπάρχει ο άποφασιστικός άνασχτικός παράγοντας της αντίστασης του νερού. Καί τά ναύλα δε μπορούν να πέσουν, χωρίς να γίνουν ογκομενές στο κεφάλαιο των άνέσεων των έπιβατών, παρά μόνο άπο περιορισμένη σημαντικά τό κόστος της καύσιμης ύλης.

Για τό λόγο τό διπλό πρόβλημα, ο Βάιλαντ αποφάσισε να ξεκινήσει από θάλας άπολύτως διαφορετικές. Από βάσεις, πού θα του έπείρπανε, πρώτα απ' όλα, να παρακάμψη τόν παράγοντα της αντίστασης του νερού

κι' έπειτα να λιγοστήσει τις απαιτούμενες ποσότητες καύσιμης ύλης. Λίγον καιρό άργότερα, κάλεσε μερικούς συναδέλφους του και τούς έδειξε την άπλούστατη, φαινομενικά, λύσι, πού είχε βρή στο πρώτο σκέλος του προβλήματος. Έκείνοι είδαν ένα όρθόγωνο κουτί, μήκους πέννητα και ύψους πέντε έκατοστό-

μέτρων, πού στη μέση της έπάνω έπιφάνειας του ήταν άνοιγμένη μια τρύπα και στην τρύπα αυτή ήταν τοποθετημένος ένας μικρός άνεμιστήρας. Μόλις ο Βάιλαντ έθεσε σε κίνησι τόν άνεμιστήρα, τό κουτί άνυψώθηκε ελαφρά και ένα στρώμα άέρος σχηματίστηκε ανάμεσα σ' αυτό και στο έδαφος. Πιέζοντας τό με τό δάχτυλο, τό έβινε την κατεύθυνση πού ήθελε, έτσι ώστε τό κουτί «πετούσε» στην κυριολεξία. Τί συνέβαινε; Ο άνεμιστήρας, βαλμένος σε κατάλληλη θέσι, έσπανε τόν άέρα κάτω απ' τό κουτί, πιέζοντας τον με δύναμη, κι' έτσι σχηματίσταν τό στρώμα άέρος, πού συγκρατούσε τό κουτί σταθερά άνυψόμενο!

Από τό άπλό αυτό μοντέλο ως τό «αερόπλοιο», ο δρόμος ήταν βέβαια, μακρός, αλλά τό πρώτο βήμα είχε γίνη. Στις άρχές του 1958, έπειτα από πειράματα, πού κράτησαν χρόνια όλόκληρα, ο Κάρλ Βάιλαντ άνακοίνωσε στους συμπατριώτες του ναυτικούς, με όλες τις λεπτομέρειες, την έκπληκτική του έφεύρεσι: Τό «πλοίο», πού γλιστράει στο νερό, χωρίς να τ' άγγίζει!

Δύο έλικες — αυτό είναι τό αντιπροσωπευτικότερο στοιχείο της «φυσιογνωμίας» του — τοποθετημένοι στα πλάγια, ο ένας άριστερά κι' ο άλλος δεξιά, στέλνουν με όρμη τόν άέρα κάτω από τό σκάφος. Τό στρώμα, πού δημιουργείται, φτάνει τά τρία μέτρα σε πάχος, ώστε τό «αερόπλοιο» να μπορεί να άγνοηση και την σφοδρότερη θάλασσα-σφαγή.

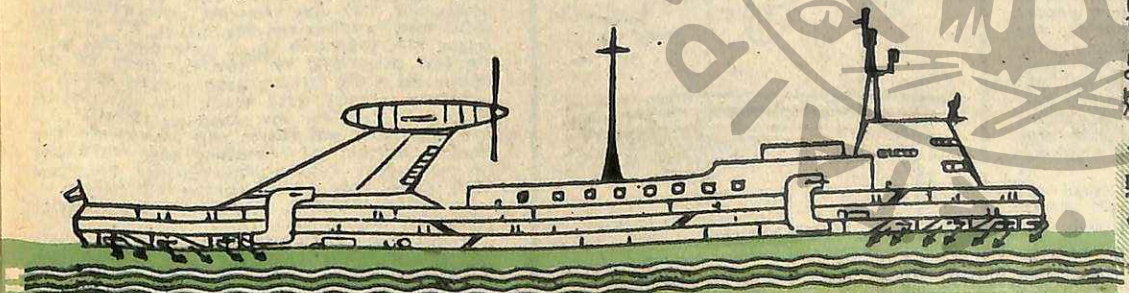
Ποιά είναι, όμως, τό ουσιαστικό αποτέλεσμα; "Ότι τό «αερόπλοιο», κυλώντας όχι στο νερό, αλλά στον άέρα, πού είναι χίλιες φορές ελαφρότερος, έκμηδενίζει τόν παράγοντα της αντίστασης του όγρου στοιχείου, πού έμποδίζει τ' άλλα πλοία να πραγματοποιήσουν μεγαλύτερες ταχύτητες από τις σημερινές. Σύμφωνα με τους όπολογισμούς του Έλβετου μηχανικού, ένα «αερόπλοιο» μήκους 399 μέτρων και ικανό να μεταφέρει 2.000 έπιβάτες, θα μπορεί να άνάπτωση την φανταστική, για τόν όγκο του, ταχύτητα των 200 χιλιομέτρων την ώρα!

Συγχρόνως, θα καταναλώσει πολύ λιγότερη καύσιμη ύλη, πράγμα πού θαχί άμεσο αντίκτυπο στην τιμή των ναύλων. Θα ταξιδεύη, δηλαδή, κανείς με τό «αερόπλοιο» σχεδόν τόσο γρήγορα όσο με τό αεροπλάνο, άπολαμβάνοντας άνέσεις πολύ μεγαλύτερες και πληρώνοντας εισιτήρια πολύ φτηνότερα!

Άκόμη ένα σημαντικό πλεονέκτημα του νέου αυτού μεταφορικού μέσου θα είναι ή άπόλυτη ευστάθειά του. Άκόμη και ο πιο εύαίσθητος ταξιδιώτης δε θα διατρέχη κανένα κίνδυνο να ύποστη την όδυνηρή δοκιμασία της ναυτίας, πού κάνει πολλούς να άποφεύγουν τα θαλάσσια ταξίδια. Βέβαια, για να φτάσουμε στην ολοκλήρωσι αυτής της έφευρέσεως, στην κατέλκυσι, θαλάσση, τό πρώτο αερόπλοιο, θα χρειαστεί να δοθούν πρώτα οι λύσεις σε ώρισμένα λεπτομερειακά προβλήματα, πού δημιουργεί ή έ-

φαρμογή της στην πράξη. Άλλά οι Άμερικανοί ειδικοί, πού έγκριναν άνεπιφύλακτα ή βασική ιδέα του Κάρλ Βάιλαντ, μελετούν τώρα τις λεπτομερείς αυτές λύσεις και έκφορίζουν με άισιοδοξία την πεποίθησι, ότι σύντομα θα καταλήξουν σε θετικό άποτέλεσμα.

Κάθετη τομή του «αερόπλοιου»: Τά βέλη δείχνουν την κατεύθυνση, στην οποία αέ πνέουν τόν άέρα οι δυο έλικες.

Η ομορφιά της γυναίκας

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

Ο ΠΡΩΣ αποδεικνύει η έφετηνη άκαταστασία του καιρού, είναι απαραίτητο να υπάρχει στη βεστιέρα μας ένα καλοκαιρινό επανωφόρι.

Η μόδα έχει προνοήσει ειδικά για τα καλοκαιρινά επανωφόρια και γι' αυτό τα διακρίνει όλα μιά κομψή πρωτοτυπία, ενώ είναι απλούστατα σε γραμμή.

Τα καλοκαιρινά επανωφόρια γίνονται ίσια και στενά, όπως βλέπετε στα μοντέλα του φιγουρίνου, που σας δίνουμε. Χωρίζονται δε σε δύο τύπους, στα ανδρικά, με κλασική ίσια γραμμή, των οποίων το ύφασμα είναι εμπριμέ, και στα γυναικεία μονόχρωμα επανωφόρια, που κομψώνουν ως κάτω με 4—5 μεγάλα κουμπιά, ντυμένα από το ίδιο ύφασμα και που έχουν ξεχειλωμένο γιακά και μανίκια «τρονιά-κάρ».

Το ύφασμα, που χρησιμοποιείται συνήθως για τα εμπριμέ επανωφόρια, είναι οι χοντρές κρετόν, απ' αυτές που γίνονται οι ταπετσα-

τε το πάριμο του λαιμού, ως εκεί που το θέλετε, το δε γιακά του επανωφορίου να τον κόψετε κατά 6—8 πόντους μεγαλύτερο.

Το εξωτερικό μέρος του γιακά, αυτό δηλαδή που πέφτει στους ώμους, θα μείνει όπως έχει. Στο μέσα μέρος, όμως, εκεί που θα ραφτεί πάνω στο επανωφόρι, θα κάνετε πενσάκια, ώστε να φθάσει ο γιακάς ίσα-ίσα, με το πάριμο του λαιμού.

Τα πενσάκια αυτά δίνουν την ωραία ξεχειλωτή φόρμα του μοντέρνου γιακά, που βλέπετε στο φιγουρίνι.

Στα μονόχρωμα επανωφόρια μπορείτε να βάλετε εμπριμέ φόδρα, όμοια με το φόρεμα, που έχετε.

Αλλά μιά τέτοια κοκκεταρία, που είναι πολύ της μόδας, σκαλαβώνει το επανωφόρι και σας αναγκάζει να το φοράτε μόνο με το άσσορτι εμπριμέ φόρεμα, πράγμα που δεν εξυπηρετεί παρά τις γυναίκες, που έχουν πολλά επανωφόρια.

Τα «γκάνες», οι τρέσες, κλπ., με τα οποία ρελιάζαμε τα επανωφόρια, δεν είναι καθόλου της μόδας, τη στιγμή αυτή και όσες τα έχουν χρησιμοποιήσει, τα ξηλώνουν τώρα και αφήνουν εντελώς σκέτα τα καλοκαιρινά επανωφοράκια.

ΠΡΩΪΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ

Τα καινούργια πρωϊνά φορεματάκια, που παίρνουν μαζί τους οι κομψές γυναίκες στην έξοχή, γίνονται κυρίως από ριγωτά ύφασματα.

Οι ρίγες είναι το «εντεσέν» της μόδας αυτή την εποχή και χρησιμοποιούνται απ' όλες τις γυναίκες για το απλό πρωϊνό ντύσιμο.

Τα περισσότερα ριγωτά είναι απλούστατα και οι ρίγες μπαίνουν στο μάκρος, χωρίς κανένα άλλο «παιχνίδι». Αυτό ακριβώς θεωρείται εξαιρετικά εσίκ.

Η μοντέρνα τεχνολογία της χρησιμοποιήσεως των «ριγών» ύφασμάτων είναι αυτή που βλέπετε στο κλασικό πρωϊνό φορεματάκι του φιγουρίνου μας, που έχει όλες τις ρίγες στο μάκρος.

Ένα άσπρο ξεχειλωτό γιακαδάκι και τρία κουμπιά στο κλείσιμο του κορσάκι, είναι η μοναδική γαρνιτούρα του μοντέρνου αυτού φορέματος.

Το δεύτερο μοντέλο, που σας δίνουμε, είναι επίσης ριγωτό, αλλά «φανταζι» και διασκεδάζεται με το πολυκόκκιλο «παιχνίδι» της ρίγας, που μπαίνει στο ίσιο και στο κόντρα. Οι τσέπες, μεγάλες και τετράγωνες, μπαίνουν στο κόντρα, όπως κι η φάσα του ντεκολτέ, η οποία σχηματίζει νομική και μπρετέλες συγχρόνως, ή μπροστινή φάσα του κορσάκι, που κατεβαίνει ως χαμηλά στη φούστα, και η ζώνη.

Τα πρωϊνά ριγωτά φορεματάκια της μόδας, διατηρούν μιά δική τους γραμμή, εντελώς κλασική, και πάντοτε σχεδόν έχουν φαρδιά φούστα, που σουρώνει γύρω από την τάλια, το δε κορσάκι εφαρμόζει χαλαρά στον μπουστό και είναι πάντα πολύλιχο στο σώμα.

Τα ύφασματα, που χρησιμοποιούνται για τα νέα πρωϊνά φορεματάκια, είναι όλα βαμβακερά. Εύνοούνται ιδιαίτερώς οι ριγωτές ποπλίνες και τα τομπράλκο. Αλλά και πολλά ριγωτά τσιτάκια κάνουν θαυμάσια τη δουλειά τους και εξυπηρετούν περίφημα στις περιπτώσεις αυτές, πλένονται, ξεκαί, σιδερώνονται εύκολα και

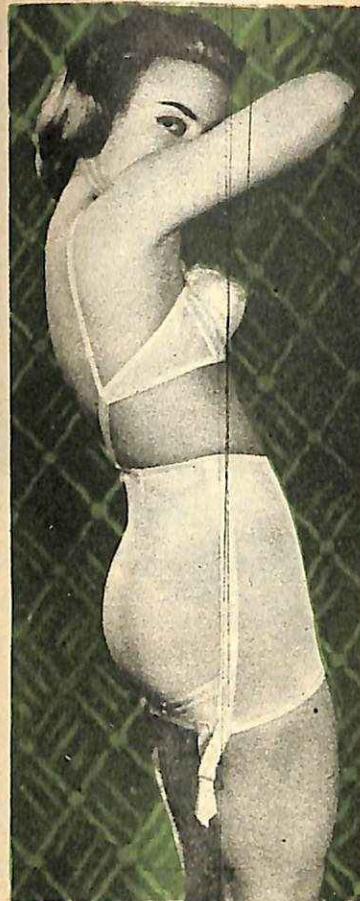
1) Μοντέρνο (εμπριμέ) επανωφόρι, με μεγάλα λουλούδια, σε κλασικό στυλ. 2) Μονόχρωμο καλοκαιρινό επανωφόρι με ξεχειλωτό γιακά, που κουμπώνει ως χαμηλά. 3) Μοντέρνο πρωϊνό φορεματάκι από ριγωτή ποπλίνα, με άσπρο πενσάκι γιακά και κουμπιά ντυμένα από πικέ. 4) Χαριτωμένο ριγωτό μοντέλο σε «φανταζι» τύπο, γαρνιρισμένο με το ίδιο ύφασμα, βαμμένο στο κόντρα.

ρίες των επίπλων και οι κουρτίνες. Φοδράρονται δε με μονόχρωμη μεταξωτή φόδρα, ή όταν μείνουν αφοδράριστα, στριφώνονται όλες οι ραφές και γαζώνονται στην άκρη, για να μην υπάρχουν ξέφτια.

Κατά τον ίδιο τρόπο, γίνεται και το στρίψωμα του επανωφορίου, που θα μείνει δίχως φόδρα. Γίνεται δηλαδή ένα πολύ στενό τσάκισμα, στην άκρη του στρίψωματος, που γαζώνεται και σιδερώνεται από την ανάποδη. Ύστερα τσακίζεται το στρίψωμα και ράβεται με κρυφές βελονιές, κάτω από το γαζι του τσακίσματος, που έχει γίνει στην άκρη.

Με το σύστημα αυτό, του εσωτερικού νοικοκυρέματος, μπορείτε να κρατήσετε το αφοδράριστο επανωφόρι στο χέρι, χωρίς να παρουσιάζει η ανάποδη του την παραμικρή άκαταστασία.

Οι τσέπες, που μπαίνουν στα καλοκαιρινά επανωφόρια, είναι κοφτές και συνήθως γίνονται διπλές. Μπαίνει δηλαδή το ένα κόψιμο κάτω από το άλλο, σ' απόσταση 15—17 πόντους και ράβονται οι κιάτες στο κάθε κόψιμο, καθώς και ένα ρηχό σακκουλάκι από μέσα, που σχηματίζει την τσέπη. Έτσι γίνονται δύο ρηχά τσεπάκια, το ένα κάτω από τ' άλλο και μεγάλα, όσο το άνοιγμα μιάς κανονικής

1) Νέο σουτιέν, της τελευταίας μόδας, του οποίου οι μπρετέλες είναι στο πλάι και το κουμπωμά κατεβαίνει χαμηλά, στη μέση, για να μη διακρίνεται από το μεγάλο ντεκολτέ του φορέματος. 2) Καλοκαιρινό, ελαφρύ κορσεδάκι από μαλακό λάστιχο, του οποίου η τάλια ενισχύεται με φαρδύ λάστιχο, που σπαιρώνει εμπρός, για να κρατάει τη μέση.

είναι πάντοτε φρέσκα, δροσερά και ευπαρουσίαστα.

Τα χρώματα της μόδας είναι όλα ζωηρά, συνδυασμένα με άσπρες ρίγες, πράγμα που δίνει μιά ξεχωριστά χαρούμενη όψη στα πρωϊνά φορεματάκια του καλοκαιριού.

Το κόκκινο του πετροκέρασου είναι έφετος το ενοούμενο χρώμα της μόδας, καθώς και το ζωηρό κίτρινο του λεμονιού. Ακολουθούν δε τα ροζ, σε χτυπητές αποχρώσεις, και οι χρωματισμοί παστέλ, που κάνουν το φόρεμα να μοιάζει με κουφέτο.

Τα άξεσουάρ, που συνοδεύουν τα πρωϊνά μοντέρνα φορεματάκια, γίνονται σε διαφορετικά χρώματα, αρμονικά συνδυασμένα μεταξύ τους, και αποτελούν μιά χαριτωμένη και πρωτότυπη πολυχρωμία, που ευχαριστεί το μάτι.

Μοντέρνα νεανικά φόρεμα, από ανοιχτόχρωμο «πουαντιγιέ», ρε-λιασμένα με τρέσα και με άσσορτι μαντίλι στο κεφάλι. Η τρέσα του φορέματος καταλήγει σε άκρες και δένει κάτω από το πηγούνι.

Η αρμονική αντίθεση παίζει τον κυριώτερο ρόλο έφετος στο γυναικείο ντύσιμο, γίνονται δε εξαιρετικά τολμηροί συνδυασμοί των πιο περιέργων χρωματισμών, που σχηματίζουν τις αρμονικές αντιθέσεις.

ΣΟΥΤΙΕΝ ΚΑΙ ΚΟΡΣΕΔΑΚΙΑ

Όλες οι γυναίκες, τις οποίες βλέπετε κομψά ντυμένες και τις θαυμάζετε, δεν έχουν πάντοτε σώματα αγαλματένια. Απλούστατα, έχουν τα κατάλληλα βοηθήματα και ξέρουν τί πρέπει να φορέσουν εσωτερικώς, για να καλύψουν πιθανές ατέλειες και να φανούν κομψότερες. Ο ρόλος του σουτιέν π. χ. είναι τεραστίως σημαντικός για τη γυναίκα σιλουέττα. Ένα καλό σουτιέν μπορεί να καταστρέψει τη γραμμή και τη νεανικότητα του σώματος.

Αυτό, όλες οι γυναίκες και ειδικότερα εκείνες που μειονεκτούν, λόγω υπερβολικού στήθους κλπ. πρέπει να αποδίδουν στο σουτιέν τη σημασία που του πρέπει και να μη φορούν ποτέ έναν οποιονδήποτε στήθος.

Το σουτιέν πρέπει να είναι πάντα μελετημένο ειδικά για το κάθε στήθος. Ακόμη και όταν αντιγράφετε ένα σουτιέν, δεν αρκεί να κόψετε το αχνάρι σωστά. Πρέπει να βγάλετε το κάθε πατρών ανάλογα με την κλωστή του ύφασματος, δηλαδή με την κατεύθυνση της ύφανσης.

Συμβαίνει συχνά σε όσες καταπιάνονται ν' αντιγράψουν ένα καλό σουτιέν, να κόψουν σωστά τα πατρών, να τα συναρμολογήσουν, να τα ράψουν και τελικά να δούν, ότι το σουτιέν είναι μιά μεγάλη αποτυχία!

Συνήθως, δεν ξέρουμε πού ν' αποδώσουμε την αποτυχία αυτή, η οποία όμως οφείλεται έξ ολοκλήρου στο ότι κόψαμε τα πατρών όπως μας έδωγαν το ύφασμα που είχαμε και όχι το καθένα στο ίδιο ή στο λοξό του ύφασματος, για να σχηματίσει ωραία φόρμα.

1) Μοντέρνο «νταγκανάλ» μαγιό, νεανικού τύπου, που κουμπώνει εμπρός με 7 μικρά, κοκαλάκια κουμπιά. 2) Ριγωτή καιμίζα, για μετά το μπάνιο, με κλειστό ντεκολτέ και μικρό μανίκι. 3) Καλοκαιρινός τύπος ντυσάματος για πλάι, αποτελούμενος από ριγωτό σόρτι και ποικίλα σε άσσορτι.

Στη δύσκολη τέχνη του σουτιέν ασχολούνται ειδικά καταρτισμένοι τεχνίτες και μελετούν προσεκτικά τον τρόπο, που θα χρησιμοποιηθεί το ύφασμα, για να αποδώσει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Γι' αυτό, προκειμένου ν' αντιγράψετε ένα σουτιέν, που σας αρέσει, θα το ξηλώσετε προηγουμένως, χωρίς να ξεχειλώσετε τις ραφές του. Μετά θα ελέγξετε με προσοχή ένα-ένα πατρίον, για να δείτε αν είναι κομμένο στο ίδιο ή στο λοξό του ύψους και θα σεβασθήτε απόλυτα την κατεύθυνση που παίρνει το κάθε κομμάτι του πατρίον. Μόνο έτσι μπορείτε να πετύχετε την ωραία φόρμα ενός σουτιέν, που κολακεύει το στήθος.

Επίσης, μία σημαντική λεπτομέρεια, για όσες θέλουν να φορέσουν ανοιχτό ντεκολτέ στην πλάτη και δεν ξέρουν πώς να κρύψουν το κουμπωμά και τις μπρετέλλες του σουτιέν, για να μη φαίνονται, είναι η εξής: Θα έχετε το κουμπωμά του σουτιέν πίσω με λάστιχο και τις μπρετέλλες ραμμένες προς τις μασχάλες. Για να φορέσετε το ανοιχτό ντεκολτέ στην πλάτη, θα τραβάτε το λάστιχο κάτω με μία παραμάνη, θα το στερεώνετε στη μέση, άνω στο κορσεδάκι, όπως βλέπετε στη σχετική φωτογραφία του φιγουρινιού μας.

Το ελαφρύ, λατινικό κορσεδάκι, είναι απαραίτητο για τις γυναίκες, που θέλουν να έχουν άνοξη σιλουέττα. Άλλα δεν υπάρχει λόγος να σφιγγή το κορσεδάκι και να σας στενοχωρή, ιδίως τώρα το καλοκαίρι. Εκείνο που ενδιαφέρει, είναι να έχετε ωραία φόρμα και να συγκρατή το σώμα. Για να μην «πετά» δε το στομάχι πάνω από το κορσεδάκι και καταστρέφεται ή γραμμιά της μέσης, ράβετε ένα φαρδύ λάστιχο στην άκρη του κορσεδάκι, που σταυρώνει εμπρός, όπως βλέπετε στο μοντέλο του φιγουρινιού μας.

Με τον τρόπο αυτό γίνεται άνετα κάθε κίνηση του σώματος και το λάστιχο επανέρχεται στη θέση του και σφίγγει όσο πρέπει στομάχι και τάλια, για να διατηρηθεί η ωραία γραμμή του σώματος.

ΜΑΓΙΩ «ΝΤΙΑΓΚΟΝΑΛ»

Η μόδα των ριγωτών ύφασμάτων έχει δημιουργήσει και τα μαγιώ «ντιαγκονάλ», που βρίσκονται στην πρώτη σειρά των κοστούμιών του μπάνιου τη στιγμή αυτή.

Η χρησιμοποίησι των ριγωτών σε «ντιαγκονάλ», δηλαδή με τη ρίγα στο λοξό και που να συναντάται σε αντίθετη κατεύθυνση, είναι μία εξαιρετικά κομψή επιλογή, που λεπτύνει τη σιλουέττα. Όλα τα νέα μαγιώ γίνονται σ' αυτό τον τύπο, άρουν δε υπερβολικά, γιατί κάνουν το σώμα να φαίνεται λεπτότερο.

Το «ντιαγκονάλ» μπαίνει συνήθως εμπρός και συνεχίζεται ως τους ώμους, στα μοντέρνα κλειστά μαγιώ, όπως είναι π. χ. αυτό που σας δίνουμε στο φιγουρίνι μας.

Στα πλαϊνά και στο πίσω μέρος του μαγιώ αυτού, όπως και σε κάθε μαγιώ «ντιαγκονάλ», οι ρίγες μπαίνουν στο μέτρο.

Η καινούργια αυτή μόδα, αν και είναι μόλις λίγες εβδομάδες, που κυκλοφόρησε, έχει ήδη επιβληθεί και φοριέται από όλες τις κομψές λουόμενες.

Εκτός όμως των κοστούμιών του μπάνιου, οι ρίγες επικρατούν και στο υπόλοιπο ντύσιμο της πλάς και ιδιαίτερα στα πουκάμισα και στις ζακέτες, που φορούνται μετά το μπάνιο.

Εκείνα που δε γίνονται ριγωτά, είναι τα σόρτς, γιατί οι γυναίκες προτιμούν τα μονόχρωμα, και μάλιστα σε σκούρους χρωματισμούς. Τα θεωρούν κομψότερα και λιγότερο επικίνδυνα για όσες είναι λιγάκι εύτραφείς στους γοφούς.

Τα φανταζι σόρτς επιτρέπονται μόνο σε αναγνωρισμένης κομψότητας γυναίκες.

Οι γυναίκες, που ενδιαφέρονται για την κομψότητά τους, προτιμούν το μονόχρωμο και βαθύχρωμο σόρτ. Βέβαια, τα ριγωτά σόρτς θεωρούνται πολύ μοντέρνα, αλλά φορούνται από ελάχιστες και μόνον από εκείνες, των οποίων η σιλουέττα τους επιτρέπει να φορέσουν οτιδήποτε.

Πουκάμισα της πλάς, μπλουζούκια, καμίζιες και ναυτικές φανέλλες, για μετά το μπάνιο, γίνονται όλα ριγωτά και είναι πολύ διακοσμητικά.

Τα χρώματα, που συνδυάζονται είναι όλα ζωπρά, αρκεί να διαλέξετε εκείνα που σας πηγαίνουν.

Το πλάτος της ρίγας ποικίλλει ανάλογα και αρχίζει από το στενό, για να φτάσει στους 6 πόντους, ή και πιο πολύ, όταν το ανάστημά το επιτρέπει.

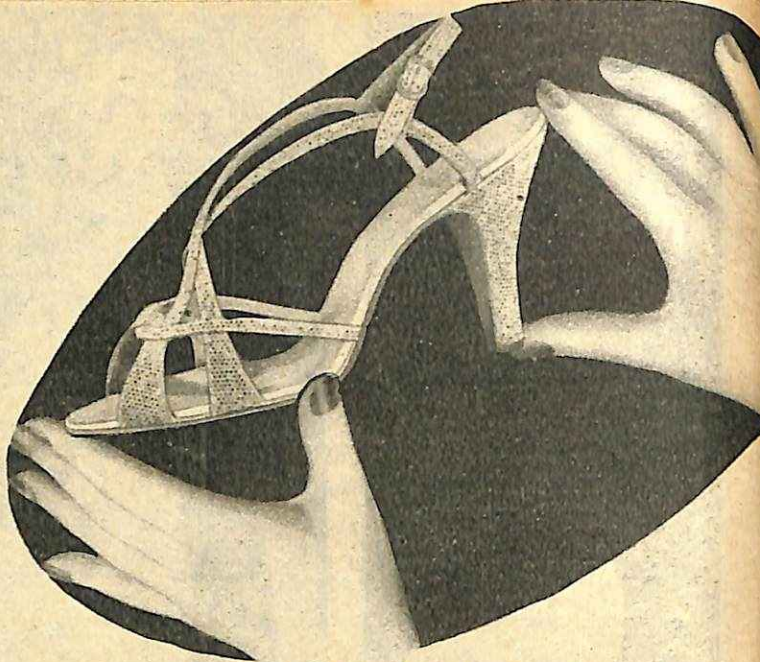
Ο μοντέρνος τρόπος της χρησιμοποίησης της ρίγας, σε όλα ανεξαιρέτως, είναι να μπαίνει στο ίδιο, δηλαδή στο μέτρο.

Ελάχιστη εφέτος συνήθίζεται η ρίγα στο κόντρα, εν αντιθέσει με τη μόδα, που επικρατούσε πριν από λίγο α-κόμη, και που όλες οι ρίγες, φαρδείς

Μοντέρνο χτένισμα με τούφες άνωμαλα κομμένες.

Πρακτικό καπελλάκι από μονόχρωμη κοτονάντ.

και στενές, εμπαιναν στο κόντρα. Η καινούργια μόδα πλεονεκτεί έναντι της μόδας, που πέρασε και η οποία εύνοουσε τη ρίγα στο κόντρα, έπειδή λεπτύνει το σώμα και μακρύνει τη σιλουέττα.

Αντιθέτως, τα φορέματα, που είχαν τις ρίγες στο κόντρα, μεγάλωναν τον όγκο του σώματος και δεν κολάκευαν καθόλου τις κάπως παχουλές γυναίκες.

ΛΙΛΙΑΝ

Η ΜΟΔΑ ΣΤΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Θα σας μιλήσουμε πάλι για τα χτενίσματα της μόδας, γιατί τώρα το καλοκαίρι δίνεται μεγάλη σημασία σ' αυτά. Οι γυναίκες κυκλοφορούν πιο πολύ χωρίς καπέλλο, επομένως το ωραίο χτένισμα επιβάλλεται.

Είδαμε σε άλλο άρθρο τις ιδιοτροπίες που παρουσιάζει το καθεύνα.

Εκείνο όμως που θα τονίσουμε σήμερα είναι, ότι δεν πρέπει να διαλέγετε το χτένισμά σας χωρίς να προσέξετε τα χαρακτηριστικά σας και γενικά τη φυσιογνωμία σας.

Δεν ταιριάζουν όλα τα χτενίσματα στο κάθε πρόσωπο. Ένα χτένισμα που κολακεύει το ένα, μπορεί να αδικήσει το άλλο.

Γι' αυτό, μελετήστε καλά τη φυσιογνωμία σας για ν' αντιληφθείτε τι πρέπει να καμουφλάρετε ή τι πρέπει να τονίσετε.

Η μόδα σας δίνει τόσες ευκαιρίες για να επιτύχετε την καλύτερη εμφάνισι.

Και το σημερινό χτένισμα, που σας παρουσιάζουμε, έχει ως βάση τις άνωμαλες τούφες. Αυτές δίνουν την εντύπωση της αφέλειας, που επιδιώκει η σημερινή μόδα στο χτένισμα.

Οι τούφες των μαλλιών ξεκινάνε όλες από την κορυφή του κεφαλιού και πέφτουν τριγύρω, κάθε μία με διαφορετικό μήκος.

Το σκέρτσσο αυτό συνεχίζεται και μπροστά, πάνω στο μέτωπο. Οι τούφες σκεπάζουν και τ' αυτιά και μία απ' αυτές, πιο μακριά, φτάνει σχεδόν ως τα μάτια.

Αυτό το χτένισμα είναι από τα πιο σκερτσζικά και από τα πιο νεανικά. Ταιριάζει σε φυσιογνωμίες, που χωρίς να έχουν κλασική όμορφη, έχουν ωστόσο μία ιδιαίτερη χάρη, άδρες γραμμές και πολλή έκφρασι.

ΣΚΕΡΤΣΟΖΙΚΟ ΚΑΠΕΛΛΟ

Μολονότι η εποχή εύνοει το ξεκαπέλωμα, υπάρχουν και περιπτώσεις που το καπέλλο είναι απαραίτητο.

Έτσι, προσαρμόζεται κι' αυτό στις απαιτήσεις της εποχής και είναι πρό πάντων ελαφρύ.

Κυριάζει το καπελλάκι, που σας δείχνουμε σήμερα.

Είναι καμωμένο από μονόχρωμη κοτονάντ, αλλά γίνεται και δολολευκό. Συνδυάζεται δε με το φόρεμα που συνοδεύει.

Όλο του το σκέρτσσο είναι, ότι το μπρό του είναι κοντότερο πίσω από μπρός. Έτσι σκηκνεται μπροστά, αφήνοντας ακάλυπτο το μέτωπο και την

1) Ζεφυρένιο καρρεδάτο φόρεμα για κοπελλίτσα 9-10 χρόνων. 2) Κοστούμακι γι' αγοράκι 4 χρόνων. 3) Καρρεδάτο φόρεμα, γαρνιρισμένο με άσπρο πικέ, για κοριτσάκι 3-4 χρόνων. 4) Ζεφυρένιο ριγέ φόρεμα με διάφορη τοποθέτησι των ραβδώσεων, για κοπελλίτσα 8-9 χρόνων. 5) Ζεφυρένιο φόρεμα με μεγάλο νυμπί-μπέρτα, για κοπελλίτσα 6 χρόνων.

αρχή του κεφαλιού. Το πίσω μπρό είναι κοντό, όπως είπαμε, και μέσα κατεδασμένο και ελαφρώς «έβαζε».

Το καπελλάκι αυτό δεν έχει σχεδόν τεπέ. Τον αντικαθιστά ένα κομμάτι ύφασμα, που σχηματίζει καμπύλες και γωνίες. Οι γωνίες προσαρμόζονται στη βάση του μπρό, ενώ οι καμπύλες σχηματίζουν ανοίγματα απ' όπου φαίνονται τα μαλλιά.

Αυτό το καπελλάκι είναι εύκολοφόρετο, χαριτωμένο και προφυλάσσει συγχρόνως τα μαλλιά, χωρίς να τα ξεχτενίζει. Όταν το βγάξετε, είσατε χτενισμένη, πράγμα, που δεν το έχουν όλα τα καπέλλα.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Η μεγάλη μόδα της εποχής είναι τα τύπου σάνδαλου. Δηλαδή, τα άμπιγιέ παπούτσια με ψηλά τακούνια. Γίνονται όλα από λουρίδες διασταυρούμενες, που αφήνουν το πόδι αρκετά γυμνό.

Αυτά τα άμπιγιέ σάνδαλα γίνονται από δέρματα χρωματιστά, σε ζωπούς τόνους, έτσι που να συνδυάζονται με την κάθε τουαλέττα. Με όλη όμως τη θέσι, που έχουν πάρει τα σάνδαλα, δε χάνει και η καθ' αυτό γόδα τη θέσι της.

Είναι πολύ ξεχωστή και μπροστά και στα πλάγια, αφήνοντας πολύ γυμνό το πόδι.

Είναι πολύ σκέτη, χωρίς κανένα γαρνίρισμα, εκτός από ένα πατηκωτό φιογκάκι από δέρμα ή ένα κόσμημα στράς σαν άγκράφα.

Οι γόδες γίνονται από διάφορα χρωματιστά δέρματα, αλλά και από σατέν, αναλόγως της επισημότητας, που θέλουμε να τους δώσουμε.

ΟΙ ΤΣΑΝΤΕΣ

Όλο και κάτι καινούργιο μάς παρουσιάζει η μόδα αναφορικά με το απαραίτητο αξεσουάρ, που είναι η τσάντα.

Το καλοκαίρι έφιστά πιο πολύ την προσοχή της στις σπορτίβ τσάντες, γιατί αυτές μάς είναι σχεδόν απαραίτητες με τη ζωή μας στο ύπαιθρο.

Μία τσάντα σας δείχνουμε σήμερα. Έχει δύο χρώματα, γιατί ξερούμε πώς η μόδα εύνοει τη διχρωμία.

Συνδυάζει το βαθύ καφέ με το μπέζ και έχει ένα πολύ ιδιόρρυθμο σχήμα λίγο φαρδύτερο πάνω και στενότερο κάτω. Πάνω είναι ίσια και κάτω στρογγυλεύει.

Το καπάκι, σε χρώμα καφέ, σκεπάζει όλη την τσάντα κι' έχει μια μπροτούρα από δέρμα μπέζ, όπως μπέζ είναι επίσης η εξωτερική τσέπη, που κλείνει με έκλαιρ.

Η χωρητικότης αυτής της σπορτίβ τσάντας είναι μεγάλη, χωρίς στα βαθεία σουφλέ, με τα οποία είναι εφοδιασμένη, και το κρέμασμά της από μπέζ δέρμα είναι μακρύ, για να κρεμιέται στον ώμο, αλλά μπορεί και να κονταίνη με μία άγκράφα.

Η άλλη τσάντα είναι μονόχρωμη απογευματινή. Έχει το σχήμα της μόδας: στενότερο πάνω, φαρδύτερο κάτω, κλείνει με μετάλλιο φερμουάρ κι' έχει κρέμασμα «φίξ», επίσης μετάλλιο.

Περίττο να σας πούμε, ότι αυτή την απογευματινή τσάντα μπορείτε να τη βρήτε και σε πλαστική ύλη, που απομιμείται το μπέζ σε όλα τα χρώματα.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ

Ένα φόρεμα δεν προορίζεται ποτέ για να φορεθί μία μόνο εποχή. Βέβαια, το επόμενο καλοκαίρι, θα ζητήσουμε κάτι καινούργιο, κάτι

1) Πώς θα μακρύνετε το φορεματάκι της μπεμπούλας που ψήλωσε. 2) Δύο μπλέ φάσες μεγαλώνουν το μπουστάκι και μακρύνουν τη φούστα. 3) Διάφορες ανοιχτόχρωμες μπάντες, τοποθετημένες καταλλήλως προσθέτουν πλάτος και μήκος σ' αυτό το περινό φόρεμα. 4) Ένα ήλεκρο-πλαστρον φαρδύνει το μπουστάκι και μία φάσα μακρύνει τη φούστα.

που και ως υφασμα και ως σχέδιο θα είναι ταιριαστό με την τελευταία λέξη της μόδας. Αυτό όμως δε θα πη πως θα πετάσουμε το περινό, που θα το έχουμε για δεύτερο φόρεμα.

Για τη γυναίκα, το πράγμα είναι πολύ εύκολο, γιατί με μικροεπιδιορθώσεις το φόρεμα θα φαίνεται πάλι καινούργιο. Για τα παιδιά όμως, που μεγαλώνουν, σπάνια το περινό φόρεμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί.

Υπάρχει όμως τρόπος ν' αντιδράσουμε και σ' αυτή τη δυσκολία. Και, για να πεισθήτε, ρίξτε μια ματιά στα σημερινά σκίτσα μας. Είναι ακριβώς ότι χρειάζεσται για την ειδική αυτή περίπτωση.

Θα δώτε δηλαδή τους διάφορους τρόπους, με τους οποίους μπορείτε να μακρύνετε το φόρεμα της κοπελλίτσας, που έριξε μπόι, ή τις μικρούλας, που πάχυνε με την ανάπτυξη.

Ο συνδυασμός διαφορετικών υφασμάτων, που είναι τόσο της μόδας, θα σας βοηθήσει στο να πετύχετε το σκοπό σας.

Μ' αυτό τον τρόπο, μπορείτε να κοντά ή στενά φορεματάκια να τα μακρύνετε ή να τα φαρδύνετε, προσθέτοντας φάσες από μονόχρωμα υφάσματα, που συνδυάζονται αρμονικά με το φόντο του φορεματος.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΑΓΑΠΗ

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Οι αναλαμπές της φωτιάς παιγνίδιζαν μέσα στα μεγάλα μαύρα μάτια της Νουί. Ήταν καθισμένη ανάμεσα στις άλλες γυναίκες της φυλής, που σχημάτιζαν ένα κύκλο γύρω από τους χορευτές. Όλοι αυτοί ήταν νέα παλληκάρια, καθώς είχαν παρασπύρει από το μεθύσι του άγριου χορού.

Είδες τί ματιές σου ρίχνει ο Σουντί, κάθε φορά που περνάει από μπροστά μας; ψιθύριζε στη Νουί η μικρότερη αδελφή της. Είναι πρελλός για σένα!

Εκείνη άναμψε περιφρονητικά τους στρογγυλούς ώμους της. — Άς κυτάξω όσο θέλει, είπε περιφρονητικά. Έχει καρδιά φιδιού και δε θα τον αγαπήσω ποτέ!

Τί είν' αυτά που λές; φώναξε τρομαγμένη η μικρή. Μήπως περιμένεις να σε ρωτήσουν;... Άν νικήση στο διαγωνισμό, θα γίνης γυναίκα του, θέλοντας και μη. Άλλοιώς θα σε κάνουν Ιέρεια, μέσα στη σπηλιά.

Η Νουί άναμψε. Δεν ήθελε να παντρευτεί το Σουντί. Άλλά κι' η σκέψη πως θα μπορούσε να περάσει όλη της τη ζωή στη σκοτεινή σπηλιά με το ξάανο του μεγάλου θεού, την τρέλλαινε...

Η καρδιά της ήταν γεμάτη όνειρα, έντιδες και έρωτα. Αγαπούσε τον Τσάκ, ένα όμορφο παλληκάρι, με γλυκά μάτια και δυνατά μπράτσια. Πόσες φορές είχαν ξεχαστεί ο ένας στην άγκαλιά του άλλου, κάτω από τα πανύψηλα δέντρα της ζούγκλας, πατώντας τους αψηχούς νέμους της φυλής, που άπαιρουσαν στις κοπέλλες να διαλέγουν οι ίδιες τον αγαπημένο τους!...

Με τα λουλούδια που της μάζευε εκείνος, στόλιζε τη σκοτεινή θάλασσα των μαλλιών της. Με τους όρκους της αγάπης του νανούριζαντε κάθε βράδυ. Τα χείλια του της είχαν μάζει το φιλί...

Πώς θα μπορούσε ποτέ να γίνη γυναίκα ενός άλλου;

Όταν τελείωσε ο χορός κι' οι Ιθαγενείς σκόρπισαν στις καλύδες τους, η Νουί γλύστρησε κρυφά μέσα στο δάσος. Κάτω από μία τεράστια φοινικιά, που στον κορμό της πλεκονταν

πακνές περιπλοκάδες, την περίμενε ο Τσάκ, ο αγαπημένος της. — Γιατί άργησες, γλυκεριά μου; της είπε. Το φεγγάρι ψηλώνει σιγά-σιγά, κι' είχα αρχίσει να πιστεύω πως δε θαρόσουν άπόψε... Έπρεπε με λαχτάρα στην άγκαλιά του και του ψιθύρισε: — Άργήσανε να κοιμηθούνε... Μά πως φαντάστηκες ότι δε θαρχόμουν; Μπορούσα ποτέ να μη βρεθώ για λίγο κοντά σου κι' άπόψε;

Ο νέος την έσφιξε στο στήθος του.

Νουί, είναι καιρός να ζήσουμε για πάντα μαζί! της είπε. Δεν είναι δυνατό να εξακολουθήσουμε να κρύβουμε την αγάπη μας, σαν νάναι κανένα έγκλημα... Αύριο κι' έλας, θα πάω στον άρχηγό και θα του πω πως διάλεξα τη γυναίκα που θέλω!

Κι' ο διαγωνισμός;... ρώτησε άνησυχα η κοπέλλα.

Είμ' έτοιμος να δοκιμαστώ μ' όποιον θέλει να σε πάρη άπό μένα! φώναξε ο Τσάκ.

Ο Σουντί με κυτάζει πολύ περίεργα... μουμούρισε η Νουί.

Αμφιβάλλεις για μένα; της είπε ο νέος με παραόνο.

Όχι, αγαπημένο μου, άλλ' ο Σουντί είναι ο καλύτερος κυνηγός...

Θα μάς βοηθήση η αγάπη μας! είπε ο Τσάκ.

Κι' έσφιξε στην άγκαλιά του το λυγρό κορμάκι της καλής του.

Ο διαγωνισμός ήταν ένα πανάρχαιο έθιμο της φυλής. Όταν δυο άντρες ζητούσαν την ίδια γυναίκα, ο άρχηγός τους έστελνε τρεις μέρες στο κυνήγι. Κάθε φορά που σκότωναν κάτι, έπρεχαν πίσω στο χωριό, το ρίχνανε μέσα σ' ένα περιφραγμένο χώρο, ειδικά φτιαγμένο γι' αυτή τη δουλειά, κι' ύστερα ξαναγύριζαν στη ζούγκλα.

Αυτός που θαχε σκοτώσει τα περισσότερα άγρίμια και πουλιά, το βράδυ της τρίτης ήμέρας, έπαιρνε δικαιοσύνα την κοπέλλα.

Την άλλη μέρα, όλοι οι Ιθαγενείς έξεραν πως ο Τσάκ είχε ζητήσει τη Νουί.

Μόλις τόμασε ο Σουντί, έτρεξε κι' αυτός στον άρχηγό. Κι' εκείνος άποφάσισε ν' άρχισή ο διαγωνισμός την άλλη μέρα.

Η Νουί διάλεξε τις πιο γερές χορές για να το τόξο του αγαπημένου της κι' άκόνισε τις αϊχμές από τα βέλη του.

Ο Σουντί έτρεξε με λύσσα τα δόντια του, βλέποντας πως η κοπέλλα άποχαιρετούσε μονάχα τον Τσάκ κι' άδιαφορούσε γι' αυτόν.

Ένοιια σου, της φώναξε άγρια, όταν το φεγγάρι φανή για τρίτη φορά στον ούρανο, θα σε σφίγγω στην άγκαλιά μου!

Υστερα χάθηκε μέσα στη ζούγκλα.

Ο Τσάκ έφυγε κι' αυτός προς την αντίθετη διεύθυνση.

★

Πρώτος γύρισε ο αγαπημένος της Νουί. Στα χέρια του κρατούσε ένα μεγάλο πολύχρωμο πουλί.

Θα φορέσω τα φτερά του, όταν θάρω να σε πάρω άπ' την καλύδα σου! φώναξε στην κοπέλλα.

Ός το βράδυ, είχε φέρει το περισσότερο κυνήγι ο Τσάκ.

Τη δεύτερη μέρα όμως οι δυο αντίπαλοι έρχονταν ίσα-ίσα και την τρίτη φαίνονταν καθαρά πια πως θα νικούσε ο Σουντί.

Η Νουί παρακολουθούσε μ' άγωνία το στωρό του, που μεγάλωνε όλοένα...

Νύχτωσε. Σε λίγο θα γύριζαν οι δυο άντρες. Θα μετρούσαν τα σκοτωμένα ζώα, κι' ο Σουντί θαχε τα πιο πολλά...

Κάτι έπρεπε να κάνη η Νουί, όσο ήταν ακόμα καιρός!

Παραφύλαξε μία στιγμή, που δε βρισκόταν κανείς Ιθαγενής στην πλατεία και γλύστρησε ως τον περιφραγμένο χώρο του Σουντί. Άρπαξε ό,τι μπορούσε, πουλιά και μικρά ζώα.

Έτρεξε ύστερα προς το μέρος, που βρισκονταν τα θηράματα του Νουί, κι' έτοιμάστηκε να τα ρίξη άπάνω τους.

Μά, την ίδια στιγμή, άκούστηκε ένα έλαφρό σφύριγμα κι' ένα βέλος καρφώθηκε στο στήθος της!

Ήταν άπ' το τόξο του Τσάκ, που, γυρίζοντας μ' ένα δολόκληρο έλάφι στους ώμους, δεν είχε καταλάβει μέσα στο σκοτάδι ποιος ήταν, είχε νομίσει πως τον έλεγε και την είχε χτυπήσει!

Η μικρή Νουί έειμήχησε μέσ' στην άγκαλιά του, χωρίς παραόνο. Ο αγαπημένος της είχε νικήσει... μά δε θα την έκανε ποτέ δική του!

Α. ΣΩΛΚ

00

Ο έξυπνος φυλακισμένος

Ένας Άγγλος φυλακισμένος για χρέη, κάλεσε μία μέρα το δανειστή του και του είπε:

Έδώ στη φυλακή, κύριε, η ζωή έχετε, είναι πολύ πληκτική. Έπειτα δεν άνεχομαι να επιβαρύνεστε έσείς με 3½ σελλίνια τη βδομάδα προς διατροφή μου, όπως όριζει ο νόμος. Σκέφτηκα, λοιπόν και βρήκα μία λύση άξιοπρεπή και συμφέρουσα και για τους δυο μας. Θα δηλώσετε, ότι συγκατατίθεστε ν' άποφυλακιστώ κι' όταν βγώ από τη φυλακή, θα μου δίνετε δυο σελλίνια μόνο τη βδομάδα, κρατώντας μου το έναμιση μέχρις έξοφλήσεως του χρόνου μου. Άλλοιότικα θα με θρέψετε έδω σ' όλη μου τη ζωή.

Ο δανειστής θέλοντας και μη δέχτηκε την πρότασή του.

Ένα συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα του Άγγλου συγγραφέως ΓΙΑΝ ΦΛΕΜΙΝΓΚ

Τό μυθικό του ΠΥΡΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ένας Κροίσος με μυστηριώδες παρελθόν, ο Ουγκο Ντράξ, έχει προσφέρει ένα τεράστιο χρηματικό ποσό και την προσωπική του εργασία για να κατασκευασθή την Άγγλια ένας πυραύλος, πελώριος και ισχυρότατος, ικανός να φτάσει σ' όλες τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες. Πρόσφατα, άρχισε την κατασκευή του σ' ένα μυστικό παραθαλάσσιο βάσι, με όλα τα μέτρα άσφαλείας και προφυλάξεως και με άποκλειστικούς συνεργάτες του 50 Γερμανούς τεχνικούς, που τους συγκέντρωσε ο ίδιος. Μία μέρα όμως, ένας άπ' αυτούς σκοτώθηκε για κάποια άσημαντή άφορηή ταιγαμάτση. Τάλλον τον ά-έμωστικα άσφαλείας της βάσεως, και αυτόκτονεί. Διορίζεται τότε άντικαταστάτης του Τάλλον ο Τζέιμς Μπόντ, πράκτωρ της Μυστικής Υπηρεσίας, ο οποίος είχε ήδη άνακαλύψει κάτι έκπληκτικό και άνεξηγώ: ότι ο βασιλόπουλος Ντράξ είναι γαρτοκλέφτης! Όταν φτάνει στη βάση, βρίσκει εκεί και τη Γκάλα Μπόντ, ειδική πράκτορα της Σκότλαντ Γουόδ, που βρίσκεται κι' αυτή εκεί, δθθεν ως γραμματέας του Ντράξ, για να παρακολουθή κάθε κίνησή. Αυτή του δείχνει ψυχρότητα στην άρχη, μολοντί έχει είδοποιηθή πως θα είναι συνεργάτες. Ο δόκτωρ Βάλτερ κι' ο Βίλλυ Κρέμπς, Γερμανοί κι' οι δυο, άποτελούν το έπιτελείο του Ντράξ.

Ο Κρέμπς σερβίρισε τα κοκταίλ, που ήταν άληθινά περίφημα.

Τη στιγμή εκείνη, άκούστηκε ένας πνιγμένος ήχος σειρήνας κι' άμέσως κατόπιν το ποδοβολήτο πολλών ανθρώπων σ' τσιμεντένιο δάπεδο.

Είναι η πρώτη νυχτερινή βάρδια, έξηγησε ο Ντράξ. Οι θάλαμοι του προσωπικού βρίσκονται άνω άπ' το σπίτι... Θάναί θ' ή άρα. Όπως βλέπετε, όλα έδω είναι ρυθμισμένα με χρονομετρική ακρίβεια και με στρατιωτικό σύστημα.

Βίλλυ, φροντίστε για τον κ. πλοίαρχο. Θα θέλη ίσως να κάνει λίγο την τουαλέτα του, πριν έρθη για φαγητό... Έμεις πάμε πρώτοι στην τραπεζαρία. Έλάτε, αγαπητή μου.

Ενώ ο Μπόντ άκολουθούσε τον Κρέμπς ως την πόρτα άπ' όπου είχε μπη, είδε τους τρεις άλλους να βγαίνουν από την άντικρουνη δίφυλλη πόρτα, που την είχε άνοίξει ο ύπρετης με την άσπρη στολή.

Αυτός ο Ντράξ φέρνεται στους ανθρώπους του σαν νάναν μικρά παιδιά! είπε με το νού του. Πού βρήκε αυτή τη διοικητική ικανότητα; Στο στρατό; Η μήπως την άποκτήσε μαζί με την περιουσία του;»

Τα φαγητά ήταν θαυμάσια κι' ο Ντράξ εύχάριστος οίκοδεσπότης, με άψογους τρόπους στο τραπέζι. Μίλησε στο Μπόντ για διάφορα τεχνικά ζητήματα του πυραύλου. Θυμόταν ακόμα και τις παραμικρές λεπτομέρειες.

Ο Μπόντ είχε άρχισει να τον θαυμάζει, όλοένα περισσότερο, ξεχνώντας την άρχική ένστικτη άντιπάθειά του και την ιστορία της λέσχης, τώρα που βρισκότανε μπροστά στον άλλο Ντράξ, το δημουργό...

Καθόταν άνάμεσα σ' αυτόν και

τη μίς Μπόντ. Προσπάθησε επανειλημμένως να πιάση συζητήση με τη νέα γυναίκα, αλλά δεν το κατάφερε. Του άπαντούσε μοναχά μ' ευγενικά μονούλλαβα κι' άποφύγετε τη ματιά του.

Αυτή η στάση της κι' η άδιαφορία της τον νευρίαζε — πολύ περισσότερο γιατί την εύρισκε πολύ όμορφη...

Πραγματικά, ήταν πολύ πιο έλκυστική άπ' όπας την παρουσίαζε η φωτογραφία της. Κανείς δε θα μπορούσε να φανταστή πως η άρτια αυτή κοπέλλα άνηκε στην άστυνομία...

Ο Μπόντ πρόσεξε πως οι άντρες την άκούγαν με προσοχή, όταν άπαντούσε στις έρωτήσεις του Ντράξ. Δε φορούσε κοσμήματα, έκτός από ένα δαχτυλίδι με διαμαντάκια. Είχε βαμμένα μόνο τα χείλη της, δίχως άλλο μακιγιάζ στο πρόσωπό της, και τα νύχια της ήταν κομμένα τετράγωνα κι' αλειμμένα με άχρωμο βερνίκι.

Υστερα ο Μπόντ έστρεψε την προσοχή του στην κουδέντα του Ντράξ και του Βάλτερ, προσπαθώντας να μην ενδιαφερθή πια

για τη νέα γυναίκα.

Το δείπνο τελείωσε στις 9. Ο Ντράξ σηκώθηκε και είπε:

— Τώρα θα σας παρουσιάσω με το «Πουλί του Άπειρου». Θα μάς συνοδεύη κι' ο Βάλτερ. Έλάτε, αγαπητή μου Μπόντ.

Και βγήκε άπ' την τραπεζαρία, μαζί με το Μπόντ και το Βάλτερ.

Βγήκαν άπ' το σπίτι και προχώρησαν προς το κτίριο με το θάλο, που ύψωνόταν κοντά στην άκτι.

Αυτά είν' όλα. Και τώρα έλάτε μαζί μου.

Ο Μπόντ άκολουθούσε άμιλητος το Ντράξ ως το θολωτό κτίριο. Μία κόκκινη λάμπα έλαμπε πάνω από μία χαλυβιδινή θωρακισμένη πόρτα. Φώτιζε μία πινακίδα που έγραφε, άγγλικά και γερμανικά:

«Κίνδυνος θάνατος. Άπαγορεύεται η είσοδος, όταν το κόκκινο φως είναι άναμμένο. Σηματοκαί περιμένετε».

Ο Ντράξ πίεσε ένα κουμπί, πάνω άπ' την πινακίδα. Άκούστηκε ένα μακρύνον κούδυνισμα.

— Ίσως να έργαζεται κανείς με το όξυγόνο, ή να κώνη κάποια άλλη λεπτή δουλειά, έξηγησε ο Ντράξ στο Μπόντ. Μία στιγμή άπροσεξίας του, άπ' την είσοδο κάποιου, άρκεί για να φέρη μία καταστροφή. Όλοι λοιπόν φτίνουν τα εργαλεία τους, μόλις χτυπήση το κούδυνι, και δε συνεχίζουν τη δουλειά τους παρά μόνο άφου μπη ο έπισκέπτης.

Άπομακρύνθηκε λίγο άπ' την πόρτα κι' έδειξε ένα μεταλλικό πλέγμα, πλάτους 1.90, που βρισκόταν άμέσως κάτω άπ' την κορυφή του τοίχου.

Είναι τα άνοίγματα άερισμού, πρόσθεσε. Η έσωτερική θερμοκρασία διατηρείται σταθερή στους 25 βαθμούς.

Ο φυλάκας που άνοιξε την πόρτα, κρατώντας στο χέρι ένα κοντό ροπαλό κι' είχε ένα ρεβόλβερ στο πλευρό του. Ο Μπόντ άκολουθούσε το Ντράξ σ' ένα μικρό προθάλαμο, όπου ύπρχαν μόνο ένας πάγκος και κάμτσες πάντουφες από τσόχα.

Πρέπει να βάλουμε κι' έμεις παντούφες, είπε, ενώ καθότανε κι' έβγαζε τα παπούτσια του.

Άλλοιώς, μπορεί να γλιστρώσουμε και να πέσουμε πάνω σ' κανένα τεχνίτη... Άφιστε και το σασκιά σας έδω. Κάνει πολλή ζέστη.

Όχι, εύχαριστώ... άπάντησε ο Μπόντ, που είχε σκεφτεί το πιστόλι που είχε κάτω άπ' τη μασχάλη του. Δε ζεσταίνονται τόσο...

Μικρές Ιστορίες

Ήταν τόσο άπλό...

Κάποτε, στα άνάκτορα του Μπακίγγχαμ δινόνταν μία δεξίωση, όπου παρευρίσκονταν διάφοροι ύψηλοί προσκαλεσμένοι, έγχρωμοι ως έπί το πλείστον... Μεταξύ αυτών ήταν και μία πανύψηλη βασίλισσα, κάποιος άφρικανικής φυλής.

Την κατάμηση αυτή Μεγαλειότητα περιποιόταν ένας αυλικός.

Πως σας φάνηκε το Λονδίνο, Μεγαλειότητα; τη ρώτησε μία στιγμή.

Υπέροχο, έροχώτατε... άπάντησε εκείνη.

Κι' ύστερα από διάφορες άλλες φιλοφρονήσεις ή έγχρωμος βασίλισσα σκούει και λέει έμπιστευτικά στον αυλικό:

Έξέρετε ότι έχω κι' ένα άγγλικό και χριστιανικό σίμα στις φλέβες μου;

Άλήθεια; κάνει έκπληκτος ο αυλικός. Πρέπει να το πω άμέσως στη βασίλισσα μας!

Και πραγματικά πηγαίνει στη βασίλισσα της Άγγλιας και της το άναφέρει.

Να μάθης περισσότερες πληροφορίες! του λέει εκείνη.

Έτσι, ο αυλικός ξαναγύριζε άμέσως στη μαύρη βασίλισσα και τη ρωτάει:

Η Μεγαλειότητά θα ήθελε να μάθη περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά μ' αυτό που μου είπατε προηγουμένως...

Κι' ή Άφρικανή γαμογελώντας, άποκρίνεται:

Μά είναι τόσο άπλό!... Ο πατέρας του παππού μου... έφαγε τον ιεροκήρυκα μίας άγγλικής άποστολής!...

Άκούστηκε ένα έλαφρό σφύριγμα κι' ένα βέλος καρφώθηκε στο στήθος της!

24

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πάστα Φλώρα

του αρχιμαγείρου

Κ. ΠΑΠΙΔΑ

Συνώνετε σε μία λεκάνη 75 δρμ. αλεύρι, 40 δρμ. βούτυρο, 25 δρμ. ζάχαρι, 2 αυγά και λίγο τριμμένο λεμόνι. Βάζετε την ζύμη σε μία στρογγυλή φόρμα σαν βαλάντιο. Μαθαρίζετε 250 δρμ. κρέμα μπανάνα και τα μισά σε λίγο φρέσκο βούτυρο μέσα σε μία κατσαρόλα. Προσθέτετε 50 δρμ. ζάχαρι και αφού βράσουν 15 λεπτά τα κρουνάτε. Γεμίζετε την φόρμα με πάστα φλώρα και την γαρνίρετε με λουρίδες ζύμης σταυρούς. Την αλείφετε με αυγό, την πασπαλίζετε με φιλοκομμένο αμύγδαλο και την ψήνετε 30 λεπτά σε μέτριο φούρνο.

Ένα καλό γλύκισμα συμπληρώνει το φαγητό. Όπως κάθε φαγητό γίνεται πιο εύχρηστο όταν συνοδεύεται με μύρα. Πίνετε τακτικά την εξαιρετική μύρα Φιζ. Σας κάνει καλό.

ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ "LYDIA P."

Τα συνιστούν οι γιατροί γιατί παρσκευάζονται με την τελευταία λέξη της επιστήμης. ΓΑΛΛΑ ΚΑΒΑΡ. ΣΜΟΥ No 1 δια ζήτων. No 2 δια κανονικών, No 3 δια λιπαρών δέρμα. Κρέμες: ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ Α δια ξηρό δέρμα, ΛΕΚΙΘΙΝΗΣ προλαμβάνει τις ρυτίδες. ΤΟΝΩΤΙΚΗ ΛΟΣΙΟΝ. ΣΥΓΓΙΤΙΚΗ ΛΟΣΙΟΝ. Κρέμα χειρών, σάς προσφύλλει από σκάσιμο και χιονιστρες. Όδηγίες εντός. Παλυνονται στα Φαρμακεία και Μικροπωλεία. Σέκερον 4 Τηλ. 612-450.

100% ΑΠΟΤΡΙΧΟΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσώπου, σώματος **ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ** ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΥΠΕΡΟΥΝΑ Είμαστε άσυνανόητοι! Η υπερτριχία θεραπεύεται ΕΣΤΗΤΙΚΕ ΜΟΔΕΡΝΕ Μ' ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

1205 ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΛΗΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-010

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΝ ΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΥΠΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS» ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35 ΤΗΛ. 32.692 ΔΕΧΕΤΑΙ: Απο 10 π.μ. έως 9 μ.μ.

MENTIOYM

Έλένη Κικίδου

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑΣ ΜΑΚΡΑΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ)

Δέχεται: 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. όδους Μετσόβου 25, 1ος όροφος (στάσις Μουσείου). Τηλ. 810-975

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ ΙΑΤΡΟΣ

Γυναικολόγος-Μαιευτήρ. Δέχεται 9-12 και 5-7 ως και επί συνεντεύξει. Χ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613-610

τί άκουσε ο ταγματάρχης... Άπαρ' όσον πώς δεν μάς έκανε καθόλου λόγο γι' αυτό!

Ο Μπόντ δεν είπε τίποτα για τη ψυχρή υποδοχή της Γκάλα.

—Θα της μιλήσω σήμερα το πρωί, είπε. Σας στέλνω το χάρτη και το φίλμ της «Λαίκας» του Τάλλον, για να τους ρίξετε μια ματιά. Θα τα παραδώσω εδώ στον άστυνόμο, για να σας τα στείλν' ένα μοτοσυκλετιστή... Μήπως ξέρετε από πού τηλεφώνησε ο Τάλλον, τη Δευτέρα, όταν έπικοινωνησε με το Υπουργείο;

—Θα το εξετάσω και θα σας πληροφορήσω, υποσχέθηκε ο Βάλας. Θα ζητήσω να μάθω επίσης αν ξέρουν κάτι σχετικό οι φαρμακοποιοί ή οι άντρες της ακτοφυλακής. Τιποτ' άλλο;

—Όχι, απάντησε ο Μπόντ.

Θάλεγε ίσως περισσότερα πράγματα, αν είχε να κάνει με τον «αρχηγό». Μα του φαινόταν γελοίο να μιλήσει στο Βάλας για τα μυστικά των Γερμανών και για την εντύπωση του κινδύνου που είχε δοκιμάσει τη νύχτα — και πού την είχε διαλύσει άλλωστε το φως της ημέρας. Ήξερε πώς οι άστυνομοί θέλουν στοιχεία χειροπιαστά...

Εκείνος λοιπόν το τηλεφώνησε, χωρίς να προσθέσει τίποτ' άλλο. Διαβάσε τις πρωινές εφημερίδες. Γράφανε ελάχιστα πράγματα για το φόντο του Τάλλον και την αυτοκτονία του Γερμανού. Μόνο μια απ' αυτές δημοσίευσε τη φωτογραφία της Γκάλα — κι ο Μπόντ είδε μ' ευχαρίστηση ότι έμοιαζε ελάχιστα με το πρωτότυπο.

Είπε με το νου του πώς έπρεπε απωσθήτε να προσπαθήσει να συνεργαστεί μαζί της. Ίσως ναχε κι' εκείνη κάποιες άοριστες υποψίες και διαισθήσεις...

Ανέβηκε στ' αυτοκίνητό του και ξεκίνησε για να γυρίσει στη βάση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Μισή ώρα νωρίτερα, η Γκάλα Μπόντ είχε πηλ τον καφέ της κι' είχε πάει στη δουλειά της, όπως πάντα.

Στις 8½ ακριβώς βρισκόταν στο γραφείο της. Βρήκε πάνω στο τραπέζι της τα δελτία με τις πληροφορίες του Υπουργείου Αεροπορίας. Κι' η πρώτη της δουλειά ήταν να μεταφέρει το περιεχόμενό τους σ' ένα μετεωρολογικό χάρτη, που τον κρέμασε ύστερα στη θέση του, στο διπλανό γραφείο του Ντράξ. Έκανε έπειτα μερικούς υπολογισμούς και σημείωσε τα αποτελέσματά τους στο διάγραμμα που είχε καταρτίσει.

Έκανε αυτή τη δουλειά καθημερινώς. Τα στοιχεία του Υπουργείου γίνονταν ολοένα ακριβέστερα και λεπτομερέστερα, όσο πλησίαζε η μέρα της μεγάλης δοκιμής.

Η Γκάλα είχε πιά συνήθεισε τόσο καλά στην εργασία που έκανε τόσον καιρό, ώστε διατηρούσε τώρα στη μνήμη της τις ανάλογες ρυθμίσεις που έπρεπε να γίνουν στα γυροσκόπια του πυραύλου.

Εκνευριζόταν λοιπόν γιατί ο Ντράξ δε φαινόταν να δέχεται τους δικούς της αριθμούς. Πραγματικά, μόλις κατέβαινε στο γραφείο του, κάθε πρωί στις 9, καλούσε το δόκτορα Βάλτερ, ξεκινούσε μαζί του όλους τους υπολογισμούς της Γκάλα Μπόντ και σημείωνε τα αποτελέσματα σ' ένα μικρό μαύρο καρτέ που κρατούσε πάντα πάνω του, στην τσέπη του παντελονιού του.

Η Γκάλα ήξερε πώς είχε ασπύ τη μανία. Τον είχε δη πολλές φορές, από μια τρυπιάσα που είχε ανοίξει στο μεσότοιχο για να μπορεί να βλέπει τους επισκέπτες του Ντράξ και να κρατάει ένθετο το Βάλας, με μια άναφορά που του έστελνε κάθε βδομάδα.

Εκνευριζόταν, για δυο λόγους: Γιατί ο Ντράξ δεν είχε εμπιστοσύνη στους δικούς της αριθμούς και γιατί έτσι δεν την άφινε να παίξει κι' αυτή ένα κάποιο ρόλο, έστω και μικρό, στην εκσφενδόνιση του πυραύλου.

—Όστόσο, όταν μια μέρα τον ρώτησε αν ήταν σωστοί οι υπολογισμοί της, της απάντησε με φανερή ειλικρίνεια: —Και βέβαια, αγαπητή μου! Μας είναι πολύ χρήσιμοι. Τί θα γινόμαστε, δίχως αυτούς;

Τα καθηκόντα της ως ιδιαιτέρως γραμματέως του Ντράξ ήταν άνωπορα μονότονα. Άνοιγε κάθε μέρα την αλληλογραφία του, έγραφε τις σύντομες απαντήσεις που της υπαγόρευε ο ίδιος, και περνούσε την υπόλοιπη μέρα της ταξινομώντας διάφορα χαρτιά.

Καθησμένη τώρα μπροστά στο γραφείο της, κτύπαζε ασηρημένα τα χέρια της και τα νύχια της. Μελαγχολούσε γιατί δεν της δινόταν ευκαιρία να εκμεταλλευθεί τα ιδιαίτερα ταλέντα που είχε αποκτήσει με την ειδική εκπαίδευσή της στη Σκότλαντ-Γουόρδ.

Αφού άνοιξε τα γράμματα και τα ταξινομήσε σε τρεις μικρούς σωρούς, βυθίστηκε πάλι στ' σκέψεις...

Τί ήταν άραγε αυτός ο νεοφερμένος, ο Τζέιμς Μπόντ; Σίγουρα, κάποιος απ' τους φαντασμένους νέους, που αφθονούν στις μουσικές υπηρεσίες. Θάταν άριστος σκεπτετής, θα μιλούσε μερικές ξένες γλώσσες... Μα σε τί μπορούσε να χρησιμεύσει εδώ που δεν υπήρχαν μυστήρια και κατασκοπείες...

Βέβαια, ήταν ωραίο παιδί. Μα είχε κάτι σκληρό και ψυχρό στην έκφρασή του.

Πάντως, αυτή τον είχε βάλει στη θέση του, δείχνοντάς του πως δεν της έκανε καμμία εντύπωση η γοητεία του...

Θάπρεπε να φανή πως συνεργάζεσαι μαζί του. Άλλα με ποιόν τρόπο;... Αφού αυτή, που βρισκόταν εκεί απ' την αρχή, δεν είχε αντίληψη τίποτα το έκτακτο, τί έλπιζε ν' ανακαλύψει εκείνος σε δυο μέρες;...

Όταν χτύπησε το κουδούνι, σηκώθηκε, μάζεψε τα γράμματα και το μπλόκ της, άνοιξε τη μεσόπορτα και μπήκε στο γραφείο του Ντράξ.

Ξαναγύρισε στο δικό της έπιπτα από μία ώρα. Και βρήκε τότε το Μπόντ καθισμένο στην πολυθρόνα της, με μια εφημερίδα στα χέρια.

Εκείνος σηκώθηκε άμέσως και την καλημέρισε χαρούμενα. Τον χαιρετήσε γέροντας έλοφρά το κεφάλι της και κάθισε στη θέση της.

—Θάπρεπε ναχέτε και μια πολυθρόνα για τους επισκέπτες σας, παρατήρησε ο Μπόντ μ' ένα χαμόγελο.

Εκείνη έκανε πως δεν άκουσε. —Ο σέρ Ούγκο θέλει να σας μιλήσει, του είπε. Μου ανέθεσε να σας είδοποιήσω. Θαρρόμουν τώρα να δώ αν ξυπνήσατε...

—Ψέυτρα! φώναξε ο Μπόντ. Αφού μ' είδατε που έβρεχα, στις 7½! Κτυτάτε μέσα απ' τις κουρτίνες!...

Καθόλου! διαμαρτυρήθηκε μ' αγανάκτηση η Γκάλα. Γιατί θα ενδιαφερόμουν για ένα περαστικό αυτοκίνητο;

—Κι' όμως ενδιαφερόμουν, έμεινε ο Μπόντ. Ά, έχω να σας πω και κάτι άλλο: Όταν

σας υπαγορεύουν κάτι, μην ξάνετε το κεφάλι σας με την άκρη του μολυβιού σας. Δεν κάνουν τέτοια πράγματα οι αληθινές διαίστητες γραμματέες!

Η Γκάλα ένοιωσε κάπως αποπλημένο τον εαυτό της. —Διαβολέμενος άνθρωπος! σκέφτηκε, και του χαμογέλασε.

—Έλατε τώρα! είπε. Θέλει να μάς δη και τους δυο ο σέρ Ούγκο. Και δεν του άρεσει να τον αφήνουν να περιμένει.

Ο Ντράξ κτύπαζε το φωτεινό χάρτη. Στράφηκε, άκούοντάς τους να μπαίνουν.

—Α, ήρθατε, είπε, ρίχοντας μια διαπεραστική ματιά στο Μπόντ. Νομίζω πως μάς έχετε εγκαταλείψει! Οι φύλακες σας είδαν να φεύγετε με τ' αυτοκίνητο, κατά τις 7½.

Είχα να κάνω ένα τηλεφώνημα, δικαιολογήθηκε ο Μπόντ. —Μα υπάρχει τηλεφώνημα στο γραφείο μου, είπε ξερά ο Ντράξ.

Ο Τάλλον το χρησιμοποίησε συχνά... Βέβαια, αυτό είναι δουλειά δική σας. Μα πρέπει να καταλάβετε ότι όλοι εδώ είναι εκνευρισμένοι, αυτές τις μέρες, κι' ότι δε μ' άρεσει να τους άνησχη κανείς με μυστηριώδη πήγαινε... Έλα...

—Ελπίζω να μη σκεπτεύετε να τους κάνετε σήμερα ένα σωρό ερωτήσεις! Άφιστε τους να ήρεμίσουν. Δεν έχουν ακόμα συνέλθει απ' το προχθεσινό δράμα... Ή μίς Μπόντ μπορεί να σας δώσει όποια πληροφορία θέλετε γι' αυτούς. Άλλωστε, νομίζω πως υπάρχουν οι φάκελλοί τους στην κάρμαρα του Τάλλον. Μήπως τους εξετάσατε;

—Δεν έχω το κλειδί της άρχειθήκης, βεβαίωσε ο Μπόντ. —Α, με συγχωρήτε. Έγώ φταίω... είπε ο Ντράξ.

Πήρε από ένα συρτάρι του γραφείου του ένα κρίκο με μερικά κλειδιά και τον έδωσε στο Μπόντ. —Έπρεπε να σας τάχα δώσε από χτες το βράδυ, πρόσθεσε. Με συγχωρήτε για την παράλειψη.

—Ευχαριστώ πολύ, είπε ο Μπόντ. Άλήθεια, πόσον καιρό έχετε μαζί σας τον Κρέμπς;

Ο Ντράξ δεν απάντησε άμέσως. Κάθισε στο γραφείο του, έβγαλε ένα τσιγάρο και τ' άναψε. Ο Μπόντ παραξενεύτηκε.

—Νομίζω πως απαγορεύεται εδώ το κάπνισμα, είπε.

—Α, όχι. Δεν υπάρχει κανείς κίνδυνος. Τα δωμάτια αυτά είναι απολύτως στεγανά και άπνομονώμενα απ' το υπόλοιπο κτίριο. Έχουν πόρτες διπλές με καουτσούκ και ιδιαίτερο άερισμό.

Ο Ντράξ τράβηξε μια-δυο ρουφλιές απ' το τσιγάρο του και συνέχισε: —Μου μιλούσατε για τον Κρέμπς. Λοιπόν, έδω που τα λέμε, δεν του έχω μεγάλη εμπιστοσύνη! Βέβαια, δεν έχω τίποτα το θετικό εναντίον του... αλλά έχω προσέξει πως χάνει παντού τη μύτη του. Κάποτε μάλιστα τον έπιασα να σκαλίζει τα χαρτιά μου, στο γραφείο μου. Μου δωσε τότε μια εξήγησι αληθοφανή, κι' έτσι περιόριστ' αμα του συστήσω να μην το ξανακάνει.

—Πάντως, δε μπορεί να κάνει κανένα κακό. Άνήκει στο υπηρετικό προσωπικό κι' έχει περιωρισμένες αρμοδιότητες. Δε μπορεί να κυκλοφορήσει ελεύθερα παντού... Όστόσο, σας συχαίρω που τον υποψίαστικατε και σεις έτσι άμέσως! Τί ακριβώς σας κίνησε την προσοχή;

—Δεν ξέρω ακριβώς. Ίσως το ύποπλο ύφος του... Μα αυτά που μου είπατε, μ' ενδιαφέρουν

πολύ. Θα τον επιβλέπω στο έλεος.

Ο Μπόντ στράφηκε στη Γκάλα, που δεν είχε μιλήσει σ' όλο αυτό το διάστημα. —Εσείς, μίς Μπόντ, τί ιδέα έχετε για τον Κρέμπς; τη ρώτησε ευγενικά.

Εκείνη απάντησε στο Ντράξ: —Δεν είμαι πολύ κατατοπισμένη σ' αυτά τα πράγματα, είπα με μετροφοροσύνη. Όστόσο, δεν έχω καθόλου εμπιστοσύνη στον άνθρωπο αυτό. Δε θέλησα να σας το πώ... αλλά έψαξε στην κάρμαρα μου, άνοιξε την αλληλογραφία μου! Το ξέρω καλά.

Ο Ντράξ φάνηκε πειραγμένος. —Άλήθεια; είπε. Τί αδιάκριτος τύπος! Έννοια σας, θα τον ξεφορτωθώ το ταχύτερο!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Απλώθηκε σιωπή για λίγο. —Είναι περίεργο πως οι ύποπτοι όλων πέρασε έτσι ξαφνικά σ' ένα μόνο άνθρωπο! σκεπτόταν ο Μπόντ. Οι άλλοι λοιπόν είναι λευκές περιστέρες;... Μήπως ο Κρέμπς είναι κατάσκοπος καμιάς σπείρας κακοποιών; Με ποιά σκοπό βρίσκεται εδώ; Κι' η κατασκοπεία του έχει καμμία σχέση με το θάνατο του Τάλλον και του Μπάρτς;

—Όπου να τον δώσω, είπε ο Ντράξ στο Μπόντ, εμπιστευομαι σε σας την πρόβλεψή του. Ίδιος πρέπει να προσέχετε να μην πλησιάξη καθόλου στις εγκαταστάσεις του πυραύλου.

—Άλλωστε θα τον πάρω αύριο μαζί μου στο Λονδίνο. Έχω να κανονίσω ακόμη μερικές λεπτομέρειες με το Υπουργείο, κι' ο Βάλτερ δε μπορεί ν' αφήσει τη δουλειά του. Θα με συνοδεύει λοιπόν ο Κρέμπς. Έτσι, θα τον έχω κοντά μου και θάμποσε ήσυχαι απ' αυτόν... Έκτος αν θέλετε να τον συλλάβετε άμέσως! Μα θα προτιμούσα να το άποφύγουμε, για να μη κλονιστή ακόμα περισσότερο το ήθικό του προσωπικού μου.

—Δεν υπάρχει ανάγκη, συμφώνησε κι' ο Μπόντ. Έχει, φίλες με το υπόλοιπο προσωπικό;

—Δεν τον έχω δη να μιλά, παρά μόνο στο Βάλτερ και στους υπηρέτες. Υποθέτω πως νομίζει τον εαυτό του άνωτερο απ' τους άλλους... Έγώ προσωπικά δεν τον θεωρώ επικίνδυνο. Άλλωθις δε θα τον κρατούσα. Μου φαίνεται πως είναι απ' τους τύπους εκείνους που τους άρεσει να παραιστάμεν το ντεντέκτιβ.

—Τί λέτε και σεις; Μπορούμε ν' άφίσουμε τα πράγματα όπως έχουν;

Ο Μπόντ κούνησε καταφατικά το κεφάλι του, άποφύγοντας όμως να πη τί σκεπτότανε.

Ο Ντράξ φάνηκε άνακουφισμένος που μπορούσε να εγκαταλείψει το άνοηχτικό εκείνο θέμα και να ξαναγυρίσει σ' άλλα σοβαρότερα.

—Ένας άπεσταλμένος του πρωθυπουργού, είπε, μου έφερε μια πολύ ευχάριστη είδησι: Όχι μόνο το Υπουργικό Συμβούλιο θα συνέλθει έκτάκτως για ν' άκούση τη ραδιοφωνική περιγραφή της έκτοφύσεως του πυραύλου, αλλά και η ίδια η βασιλικία θα την παρακολουθήσει απ' την αρχή ως το τέλος.

—Θαυμάσια! φώναξε ο Μπόντ. —Όλα όμως νάμει άπολύτως βέβαιος ότι σας ικανοποιούν τα μέτρα άσφαλείας που έχω άφαιρέσει στο έσωτερικό της βάσεως... Άπ' έξω, δεν έχω να φοβηθώ τίποτα, πιστεύω. Ή Ρ.Α.Φ. κι' η άστυνομία φυλάνε άγρυπνα την περιοχή.

—Όλα μου φαίνονται κανονικά, απάντησε ο Μπόντ. Δεν έχω την εντύπωση πως θα μπορούσα να κάνω τίποτα σπουδαίο, στις δυο μέρες που μάς μένουν ακόμη.

—Συμφωνώ κι' εγώ μαζί σας... Όσο για τον Κρέμπς, την ημέρα εκείνη θα βρίσκεται μέσα στο καμινί της τηλεόρασης, κρατώντας σημειώσεις. Δε μπορεί συνεπώς να μάς άνοηλήσει...

—Δεν πάτε στο μεταξύ να εξετάσετε την ακρογιαλιά; Αυτό είναι το μόνο άδύνατο σημείο μας! Έχω σκεπή πολλές φορές πως, αν κάποιος ήθελε να φτάσει ως τον πυράυλο, θα μπορούσε να δοκιμάση να περάσει απ' το τούνελ της εξατμίσεως... Πάρτε μαζί σας και τη μίς Μπόντ.

—Ζευγάρια μάτια άξίζουν περισσότερο από ένα. Άλλωστε δε θάχη άλλη δουλειά εδώ ως αύριο το πρωί.

—Συμφωνώ άπόλυτα, είπε ο Μπόντ. Φτάνει να το θέλη κι' εκείνη.

Και κτύπαζε ερωτηματικά τη Γκάλα. Εκείνη πήρε ένα ύφος άγέγραχο.

—Αφού το προτείνει ο σέρ Ούγκο, δεν έχω αντίρρηση, είπε χωρίς ένθουσιασμό.

—Εν τάξει λοιπόν! φώναξε ο Ντράξ τρίβοντας τα χέρια του. Πηγαίνω τώρα στη δουλειά μου. Μίς Μπόντ, θάχτε την καλωσύνη να πητε στο δόκτορα Βάλτερ ναρρή να με βρή, αν είν' έλεύθερος;

Ο Μπόντ άκούοησε τη Γκάλα, απ' τη διπλή πόρτα της βάσεως του πηγαδιού. Ένα χοντρό καουτσουκένιο καλώδιο σερνότανε σαν φείδι στο γυαλιστερό χαλυβιδίο πάτωμα. Ή νέα γυναίκα το δρασκελίσαι, για να πλησιάση το Βάλτερ και να του μεταδώσει την παραγγελία του Ντράξ.

Ο Μπόντ θαύμασε το άθώο ύφος της.

«Είναι μια πρώτης τάξεως άστυνομίκινα! σκέφτηκε. Ξέρει πολύ καλά τη δουλειά της! Αυτό όμως δεν έμποδίζει νάμει συγχρόνως μια όμορφη κι' έπιθυμητή γυναίκα!»

Γύρισε στο σπίτι, άποφύγοντας να κάνει θόρυβο. Άνοιξε σιγά-σιγά την έξωπορτα και προχώρησε στο χάλλ, με τ' αούτενταμένο. Δεν άκουσε παρ' το βουητό μιας μύγας, που χτύπουσε σ' ένα τζάμι.

Ανέβηκε τη σκάλα, προσέχοντας να μη τρίξουν τα σκαλοπάτια. Τα βήματά του δεν άκούστηκαν καθόλου, χάρις στις λαγινιές σόλες του.

Όταν έφτασε στο διάδρομο που πρώτον πατώματος, παρατήρησε πως η πόρτα της κάρμαρας του ήταν άνοιχτή. Κι' όμως αούτος την είχε κλείσει φεύγοντας... Χούφτωσε το πιστόλι που είχε κάτω απ' τη μασχάλη του και προχώρησε γρήγορα προς τα εκεί.

Απ' το κατώφλι, είδε τον Κρέμπς, που του γύρισε την πλάτη. Ήταν γονατισμένος στο πάτωμα, σκυμμένος, και προσπαθούσε να βρή το μυστικό συνδυασμό που άνοιγε την πέταινη βαλίτσα του Μπόντ.

Ο τελευταίος χαμογέλασε σαρκαστικά, τον πλησίασε άδόρυβα από πίσω και του κατέφερε ξαφνικά μια κλωτσιά, μ' όλη την δύναμη.

Ο Κρέμπς έμπηξε ένα ούρλιασμα, καθώς η κλωτσιά εκείνη τον τινάζε πάνω σ' ένα κομμάτι από έύλο άκαζω. Χτύπησε το κεφάλι του με τόση όρμη, ώστε τραντάχτηκε δολιχόρνο το βαρύ έπιπλο. Ύστερα έπεσε χάμω μπρού-

μυτα, άναίσθητος. Ο Μπόντ τον κύτταξε μ' ικανοποίηση. Άφαιγκράστηκε, αλλά δεν άκουσε τίποτα. Άπόλυτη σιωπή βασίλευε σ' όλο το σπίτι.

Εσκυψε και γύρισε άνασκέλα τον Κρέμπς. Το πρόσωπό του, με το μικρό κτρινωπό μουστάκι, ήταν καταχλωμο. Είχε πληγωθή στο μέτωπο κι' έτρεχε αίμα απ' το τραύμα του. Τα μάτια του ήταν κλειστά κι' άνάπνεε με δυσκολία.

Ο Μπόντ γονάτισε δίπλα του και τούβαξε τις τσέπες. Βρήκε μερικά μικροπράγματα, όχι όμως πορτοφίλι ούτε χαρτιά. Τα μόνα ενδιαφέροντα ήταν ένα μάστο άντικλειδιά, ένας μεγάλος σουγιάς πολύ μυτερός κι' ένα μικρό ρολό από μαύρο πετσί.

Ο Μπόντ έβαλε στην τσέπη του τα δυο τελευταία πράγματα. Πήρε ύστερα απ' το κομοδίνο του μια μπουτίλια με νερό του Σέλτς κι' άρχισε να καταδρέχη μ' αούτον τον Κρέμπς.

Χρειάστηκε πέντε λεπτά για να τον συνεφέρει και να τον στηνε καθιστό, με την πλάτη άκουμπισμένη στην τουαλέτα. Έπειτα από άλλα πέντε λεπτά, ο Κρέμπς μπόρεσε έπιτέλους να μιλήσει. Το πρόσωπό του ξαναπήρε το φυσικό χρώμα του και τα μάτια του την πανούργα έκφρασή τους.

—Δεν πρόκειται ν' απαντήσω σε καμμία έρώτηση, εκτός αν μου τις κάνει ο σέρ Ούγκο! δήλωσε, όταν ο Μπόντ άρχισε να τον άνακρινει. Δεν έχετε να τον άνακρινει. Δεν έχω παρ' το καθήκον μου...

Η φωνή του ήταν στριγγή, αλλά δεν έτρεμε καθόλου. Ο Μπόντ έπιασε απ' το λαιμό την άδειαν μπουτίλια.

—Αν δε μιλήσετε, είπε, θα σας χτύπησω μ' αυτή τη μπουτίλια άσπου να σπάσει, κι' ύστερα, με τα κομμάτια της, θα σας κάνω λίγη... αίσθητική χειρουργική στο πρόσωπό!... Ποιός σας έβαλε να φάξετε στην κάρμαρα μου;

Ο Κρέμπς απάντησε μόνο με μια χυδαία βρισιά. Ο άλλος έσκυψε τότε και του κατέφερε ένα ξερό χτύπημα με τη μπουκάλα στο «καλάμι» του ποδιού.

Ο Κρέμπς βόγγησε και κουλουριάστηκε απ' τον πόνο. Όταν όμως ο Μπόντ σήκωσε το χέρι του για να τον ξαναχτυπήσει, τι τον νάχτηκε ξαφνικά πάνω, σαν να νάχτηκε έσπρωξε ελατήριο. Το δεύτερο χτύπημα τον βρήκε στον ώτερ, αλλά δεν του έκοψε τη φόρα.

Είχε βγή απ' την κάρμαρα κι' είχε διατρέξει κι' όλος το μισό διάδρομο, όταν ο Μπόντ σκέφτηκε να τον κυνηγήσει. Μόλις όμως περάσε κι' αούτος το κατώφλι, άλασε γνώμη, σταμάτησε και τον παρακολούθησε με τα μάτια να κατεβαίνει γρήγορα τη σκάλα και να χάνεται.

Έβαλε ύστερα τα γέλια, ξαναπήκε στην κάρμαρα του και κλείδωσε καλά την πόρτα.

Είχε την εντύπωση πως ο Κρέμπς δε θα μιλούσε, όσο κι' αν τον πίεζε. Όστόσο, ύστερα απ' το πάθημά του, θάβαζε μισόλο στο ξύσι και θα καθόταν φρόνιμα.

Αν ήθελε, άς τον τιμωρούσε ο Ντράξ. Έκτός, βέβαια, αν ο Κρέμπς έκτελούσε διαταγές του Ντράξ!

Ο Μπόντ διάρρωσε την άκαταστασία της κάρμαρας του, καθήμενος στο κρεβάτι και κτύπαζε άφηρημένο τον άντικρινό τοίχο.

Υποπτεύοντας άληθινα ότι ο Κρέμπς κατασκόπευε κατά διαταγή του Ντράξ, που είχε κι' αούτος τη δική του όργανωσι πα-

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Το μοναδικό Χρώμα - Σαμπουάν σε 13 διαφορετικούς χρωματισμούς από το μαύρο μέχρι το ανοικτό ξανθο.

Τελείως άδολαφές Χρήσις άπλη

Το προτιμούν και τα καλά ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ

Προϊόν των Γερμανικών Έργοστασίων WELLA A.E.

ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ

Νίκης και Ξενοφώντος 14 Τηλ. 32.749

MENTIOYM

Δάφνη

Βραβείον τηλεπαθείας μακρας αποστάσεως, της Εταιρείας Ψυχικών Ερευνών. Οδός Κυψέλης 34B. Ωραι έπίσκεψης 9-1 και 4-6½. Τηλ. 812278.

Η ΜΠΥΡΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ...

- Φωσφόρο (μυική δύναμις)
- Βιταμίνη ΡCa (ξονάνιωμα)
- Βιταμίνη B2 (ανάπτυξις)
- Βιταμίνη PP (άντιληψις)
- Βιταμίνη B6 (καλή χώνευσις)

ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ... ΦΙΕ

... πίνε

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεία Βάθης). Τηλ. 532.563.

ρακοιούχους. Μά πώς να συνδυάσει μια τέτοια υπόθεση με το θάνατο του Τάλλον και του Μπάρτς; Έκτος αν το διπλό δράμα ήταν μια σύμπτωση, τελείως άσχετη με τα στοιχεία τα σημειωμένα στο χάρτη και με τα δακτυλικά αποτυπώματα του Κρέμπς...

Κάποιος χτύπησε την πόρτα του. Ήταν ο καμριέρης. Συνόδευε ένα άστυνομικό, που έφερνε στο Μπόντ ένα τηλεγράφημα. Έκείνος πλησίασε στο παράθυρο και τ' άνοιξε.

Είχε υπογραφή «Μπάξτερ», που σήμαινε Βάλλανς. Κι' έλεγε τα εξής:

«Τηλεγράφημα έγινε από το σπίτι. Λόγω ομίχλης λειτουργούσε σειρήνα φάρου, συνεπώς φανοφύλακες δε μπορούσαν ακούσουν τίποτε ούτε είδαν. Υποδεικνυόμενοι σημείον πολύ κοντά σε ακτή και έξω οπτικής ακτίνας άκτοφυλάκων Σαιν - Μάργκαρετ ή Ντήλ».

— Σας ευχαριστώ, είπε ο Μπόντ. Δεν υπάρχει απάντηση. Μόλις έκλεισε η πόρτα, έβαλε φωτιά στο χαρτί με τον αναπτήρα του, τ' άφισε να πέση μέσα στο τζάκι κι' έλυσε τη στάχτη με το παπούτσι του.

Τό μόνον που τον πληροφορούσε το τηλεγράφημα, ήταν ότι μπορούσε ναχε ακούσει κάποιος από το προσωπικό της βάσεως το τηλεφώνημα του Τάλλον στο 'Υπουργείο, με αποτέλεσμα να ψάξουν στο δωμάτιό του κι' ύστερα να τον εκτελέσουν.

Μά τότε τι δουλειά είχε ο Μπάρτς σ' όλ' αυτά; Αν έπρόκειτο για στοιχείο μιας πολύ εύρυτερης συννομοσίας, πώς μπορούσε να συνδυαστεί με μια απόπειρα σαμποτάζ του πυραύλου;

Δεν ήταν πολύ άπλοστο να υποθέσει κανείς ότι ο Κρέμπς έκανε παντού τη μύτη του για λογαριασμό του Ντράξ, που ήθελε να είναι βέβαιος για όσους βρίσκονταν στη βάση, μ' ένα δικό του σύστημα κατασκοπείας;

Αν ήταν σωστή αυτή η υπόθεση, δεν έμενε πια παρά να εξηγηθούν οι δυο θάνατοι. Μά μπορούσε κάλλιστα να τους αποδόση κανείς σε μια κρίση τρέλλας, αποτέλεσμα της νοσηρής γοητείας και της άγωνίας που προκαλούσε σ' όλους ο πύραυλος.

Όσο για τα σημάδια στο χάρτη, μπορούσε ναχαι γίνει αποδεχθεί, για κάποιον άσημαντο λόγο. Τα κιάλια δεν είχαν ίσως καμιά ιδιαίτερα σημασία, όπως και τα μυστοκία των συνεργατών του Ντράξ.

Ο Μπόντ εξακολούθησε να μελετά τα στοιχεία του προβλήματος. Ως την ώρα του προγεύματος, δεν είχε ακόμα καταλήξει πουθενά. Αποφάσισε να ξεχάση προσωρινά όλη αυτή την ιστορία, για να σκεφτεί μονάχα τ' απόγεμα που έπρόκειτο να περάσει μαζί με τη Γκάλα Μπράντ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ο Μπόντ κι' η Γκάλα σταμάτησαν μια στιγμή στην άκρη της ψηλής ασβεστολιθικής ακτής, κυττάζοντας την παραλία αυτή όπου είχαν αποδιδαστεί οι λεγεώνες του Καίσαρος πριν από 2 χιλιάδες χρόνια.

Από τ' ανοιχτά περνούσαν διάφορα πλοία, μικρά και μεγάλα.

Δυο ήχοι σειρήνας διέλυσαν τη γοητεία αυτού του πανοράματος. Η Γκάλα κι' ο Μπόντ στράφηκαν και κύτταξαν τον κόσμο εκείνο που τον είχαν σχεδόν ξεχάσει.

Είδαν μια κόκκινη σημαία να υψώνεται πάνω απ' το βόλο και

δυο νοσοκομειακά αυτοκίνητα της Ρ.Α.Φ. να σταματάνε δίπλα στον προστατευτικό τοίχο.

— Αρχίζει ο έφοδος, είπε ο Μπόντ. Γι' αυτό παίρνουν έκτακτα μέτρα ασφαλείας... Μά ως συνεχίσουμε τον περίπατό μας, δεν έχουμε έμεις καμιά δουλειά μ' αυτά...

— Ναί, κι' εγώ το θέλω ν' αλλάξω λίγο περιβάλλον, είπε η Γκάλα.

Βγήκαν απ' τον περιφραγμένο χώρο της βάσεως.

Ο χλιάρος ήλιος έδιωχνε γρήγορα τις έπιφύλαξεις της Γκάλα. Είχε αλλάξει ολότελα η διάθεσι κι' η συμπεριφορά της. Ο Μπόντ δεν άναγνώριζε πια την παγωμένη γυναίκα της προηγούμενης βραδιάς...

Κάποια στιγμή, που έσκυψε έκείνη για να κόψη ένα άγριουλούλου, της είπε:

— Δώστε μου το...

Του τώδωσε, και τα χέρια τους άγγιξαν.

— Μπορείτε να στολίσετε μ' αυτό την κάννη του ρεβόλβερ σας, του είπε για να κρύψη τη συγκίνησή της.

Ο Μπόντ έβαλε τα γέλια.

— Ά, ώστε το είδατε κι' αυτό; είπε. Μά δεν τόχα τώρα μαζί μου. Τ' άφισα στην κάμαρά μου. Σκέφτηκα πως θα μ' ένοχλούσε στον περίπατό μας... Δεν πιστεύω άλλωστε να ψάξουνε πάλι το δωμάτιό μου σήμερα τ' απόγεμα!

Και της διηγήθηκε, ότι είχε συμβεί με τον Κρέμπς.

— Καλά του κάνετε! συμφώνησε εκείνη. Ποτέ δεν είχα εμπιστοσύνη σ' αυτό τον άνθρωπο. Μά τι είπα ο σέρ Ούγκο;

— Τον είδα σήμερα το πρωί.

Τούδωσε για απόδειξη το μαχαίρι και τα κλειδιά του Κρέμπς. Έγινε έξω φρενών και πήγε άμέσως να τον βρή... Στο γυρισμό του, μου είπε πως ο Κρέμπς είχε τα χάλια του, έπειτα απ' το μέθημα που τούδωσε, και με ρώτησε αν δεν εύρισκε αρκετή την τιμωρία του. Προσέθεσε πως δεν ήθελε ν' αναστατώση το προσωπικό του την τελευταία στιγμή.

«Δέχτηκα λοιπόν να φύγω ο Κρέμπς για τη Γερμανία την έρχόμενη βδομάδα, στο μεταξύ δε να θεωρηθεί κρατούμενος και να μη μπορέ να βγεί απ' το δωμάτιό του χωρίς επίβλεψη.

Κατέβηκαν από ένα μονοπάτι ως τη βάσσανα και προχώρησαν λίγη ώρα, αμίλητοι.

Υστερά ο Μπόντ φανέρωσε στη Γκάλα όλες τις σκέψεις που είχε κάνει από χτες. Δεν της έκρυψε τίποτα. Της εξήγησε πως όλ' αυτά του είχαν άφισει μονάχα μερικές άοριστες υποψίες, δίχως σοβαρή βάση. Πάντως, φαινόταν άσχετα με την προστασία του πυραύλου από σαμποτάζ.

Η δική τους αποστολή ήταν αυτή μονάχα. Ο θάνατος του Τάλλον και του Μπάρτς κι' οι άδικαιρίσεις του Κρέμπς βγαίνανε απ' τη δικαιοδοσία τους.

— Δε συμφωνείτε και σεις μαζί μου; ρώτησε ο Μπόντ.

Η Γκάλα δε μίλησε. Είχε ξεσταθεί απ' το δρόμο, είχε λαχανιάσει λίγο και ποθούσε ένα μπάνιο για να δροσιστεί...

— Λοιπόν; έπείνε ο Μπόντ. Ποιά είναι η δική σας ιδέα;

— Βρίσκοι πως έχετε δίκιο. Βρίσκοι εδώ απ' την αρχή, κι' όμως δεν έχω παρατηρήσει τίποτα το άσυνήθιστο... έκτος από κάτι άσημαντα μικροπράγματα

κι' απ' το δράμα του μπάρ. Όλοι, από το σέρ Ούγκο ως τον τελευταίο τεχνίτη, έχουν άφοινα. Γι' αυτόν μονάχα ζούσε.

«Όσο για άσφάλεια, είμαι βέβαιος πως κανείς ξένος δε μπορεί να πλησιάση το «Πουλί του Απείρου». Γι' αυτόν Κρέμπς, είμαι κι' εγώ της γνώμης πως εκτελεί διαταγές του Ντράξ. Γι' αυτό άλλωστε θεωρήσα περιττό να κάνω λόγο στο Ντράξ, όταν κατάλαβα πως είχε ψάξει τα πράγματα μου... Δεν είχα τίποτα το ενδιαφέρον στη βαλίτσα μου και στα συρτάκια μου. Μά βρήκα λογικό το να θέλω να βεβαιωθώ ο σέρ Ούγκο.

«Οφείλω να σας πω πως τον θαυμάζω! Έχει τρόπους άπαισιους και πρόσωπο καθόλου συμβατικό, αλλά κι' άρεσει να δουλεύω γι' αυτόν κι' είθυμω φλογερά να επιτύχη ο πύραυλος.

— Άσφαλώς! Κι' εγώ το ίδιο... είπε ο Μπόντ. Μά μου φαίνεται πως τον φρουρούσε καλύτερα κι' απ' τα κομμάτια του Στέμματος! Δεν υπάρχει κανείς λόγος ν' ανησυχούμε... Έλάτε τώρα, μη χάνουμε τον καιρό μας!

Η κοπέλλα μάντεψε τις σκέψεις του, χαμογέλασε και τον άκολουθησε.

Φτάσανε κάτω απ' το μεγάλο γεράνο, στη σιδερένια προβλήτα που προχωρούσε μέσα στη θάλασσα. Στο σημείο εκείνο, έξη μέτρα ψηλότερα, έχασκε η μεγάλη μαυρή τρύπα του τούνελ έξαιτμισίας, που ανέβαινε μέσα απ' το βράχο ως τη βάση του πυραύλου. Κάτω απ' αυτήν, είχε λυώσει ο ασβεστολιθός κι' είχε τρέξει, σαν λάβα.

Ο Μπόντ σήκωσε τα μάτια του και διέκρινε την κορυφή του θόλου, έβδωμήντα μέτρα ψηλότερα απ' το κεφάλι τους. Σκέφτηκε πως γέμιζαν τώρα τον πύραυλο με καύσιμα και πως θα κινδύνευαν τρομερά οι δυο τους, αν τυχόν συνέβαινε κάποιο άτυχημα...

— Καλλίτερα να φύγουμε από δω, είπε στη νέα γυναίκα. Έλάτε!

Όταν απομακρύνθηκαν καμιά έκατοστή μέτρα, σταμάτησε πάλι και κύτταξε πίσω. Φαντάστηκε πως είχε μαζί του έξη άποφασισμένους άντρες και πως είχαν αναλάβει την αποστολή να εισχωρήσουν στη βάση απ' το μέρος της θάλασσας. Τί θάκαναν τότε;

Θα πήγαιναν ίσως με μια βάρκα ως την προβλήτα. Υστερα θ' ανέβαιναν με μια σκάλα ως την έξοδο του τούνελ. Κι' έπειτα...

«Αδύνατο να σκαρφαλώσουν αυτού του τούνελ! Άπρεπε να μεταχειριστούν ένα αντίσκαρφατικό βλήμα, για να τρυπήσουν το μεταλλικό δάπεδο, κάτω απ' τον πύραυλο, και κατόπιν να ρίξουν καμιά έμπρηστική όβίδα, με την έλπιδα να πάρη κάτι φωτιά.

Έτσι θα μπορούσαν ίσως να πετύχουν στο σαμποτάζ τους. Μά ήταν πολύ δύσκολο ύστερα να ύγουν. Θ' αποτελούσαν περίφημο στόχο, απ' την κορυφή της άκρης.

Θάπρεπε ναάνι άποφασισμένοι να θυσιάσουν... Βέβαια, δε είπουν οι φαντικοί, που δένονται να πάρουν μέρος σε κάτι άτοιες άόμαδες άυτοκτονίας»...

Ο Μπόντ μετρούσε με το μάτι τις άποστάσεις, ύπολόγιζε τα πόδια κι' έκανε διάφορες ύποέσεις...

— Δεν είναι τόσο εύκολο, όσο νομίζετε, του είπε η Γκάλα όταν της εξήγησε τις σκέψεις του. Υπάρχει συνεχώς φρουρά στην κορυφή του γκρεμού, έφοδισμένη

με προβολείς, με μυδραλλιοβόλα και με χειροβομβίδες. Έχει διαταγή να χτυπήση άμέσως κάθε ύποπτο, χωρίς προειδοποίηση... Βέβαια, θάταν καλύτερα να πλημυρίσουν με φώς όλη την άκροθαλασσία, τη νύχτα. Έτσι όμως θα έπληθύναν τη θέσι της βάσεως. Πιστεύω άληθινά πως τα αέριτικα δλα.

— Όστόσο, μια όμάδα άποφασισμένη και ύποστηριζόμενη με πυρά φραγμού από ένα ύποδρύχιο ή ένα άποδρατικό σκάφος, θα μπορούσε να επιτύχη το σκοπό του... Άς είναι! Τώρα θα κολυμπήσω λίγο. Έθλω να βεβαιωθώ αν ύπάρχη πραγματικά έδω, δίπλα στην προβλήτα, μια ύποδρύχια χαράδρα βάθους 22 μέτρων, όπως λέει ο χάρτης του Ναυαρχείου... Δεν κάνετε και σεις ένα μπάνιο; Θα σας κάνη καλό, έπειτα απ' τις τόσες ώρες που περάσατε κλεισμένη σ' εκείνο τον τσιμεντένιο θόλο.

Τα μέτια της Γκάλα λάμπανε από χαρά.

— Ναί, έχω άνάγκη από λίγη δροσιά, είπε. Μά τί θα φορέσουμε;

Και κοκκίνισε, στη σκέψη πως φορούσε έσώρουνχα από νύχλον, σχεδόν διαφανή.

— Δεν πειράζει, ό,τι έχουμε, απάντησε η άφελεια ο Μπόντ. Δεν πρόκειται να παρεξηγήσουμε ο ένας τον άλλον. Ούτε και ύπάρχη κανείς άλλος έδω γύρω...

Σας ύποσχομαι άλλωστε να μην κυττάζω, ώσπου να πέσετε στο νερό!

Μά ήταν άποφασισμένος να μην κρατήση το λόγο του...

Την τράβηξε ως ένα μικρό φυσικό λιμανάκι.

— Γούθητε εκεί, είπε απ' αυτό το βράχο, της έπιασε. Έγώ θα κρυφτώ πίσω απ' τον άλλον, έκει κάτω.

Κι' απομακρύνθηκε, χωρίς να περιμένη απάντησι, βιάζοντας κι' όλας το πουκάμισό του.

Η Γκάλα άρχισε να ξεκουμπώνη σιγά-σιγά τη φούστα της. Όταν έφριξε μια άνησυχη ματιά προς τον άλλο βράχο, είδε ότι ο Μπόντ έφευγε κι' όλας στη θάλασσα.

Τον άκολουθησε κι' αυτή. Κι' από κείνη τη στιγμή τα ξεχάσε όλα. Δε σκεπτότανε παρά την άπαλη και κρύα θάλασσα, την όμορφιά του άμμουδερού βουθού, όπως φαινότανε μέσα απ' το πετακάβαρο νερό...

Άφου κολύπησε λίγο, σταμάτησε για να πάρη άναπνοή. Δεν έδωλεσε πια το Μπόντ, που, πριν από μια στιγμή, προηγείτο κατά 100 μέτρα. Καθώς κύτταζε γύρω, άναστήτωντας τον, τον είδε ξαφνικά να ξεπροβάλλη δίπλα της. Την έσφιξε στην άγκαλιά του και κόλλησε τα χείλη του στα δικά της.

— Ά, όχι! διαμαρτυρήθηκε, άναστικμένη.

Μά ο νέος είχε κι' όλας άπομακρυνθί με μακροβούτι.

Έκανε τότε μισή στρόφη και κολύμησε προς τ' ανοιχτά. Ένοιωσε τον έαυτό της λίγο γελαίο, άλλ' ήταν άποφασισμένη να του δώση ένα μάθημα. Καλά έλεγε πως είναι άμωμοι και φαντασμένοι όλοι αυτοί οι τύποι της Μυστικής Υπηρεσίας, παρ' όλη τη σπουδαιότητα της άποστολής τους!

Κι' όμως η άνάμνησι του φιλιού του δονούσε ακόμα όλο της το κορμί, κι' η άραιά μέρα της σαινόνταν ακόμα πιο ύπεροχη... Είπε με το νού της πως επιτρέπονταν όλα, μια τέτοια μέρα. Θα τον συγχωρούσε, γι' αυτή τη φορά μονάχα...

Μισή ώρα άργότερα, ήταν ξαπλωμένοι και στέγνωσαν στον ήλιο.

λιο, στα πόδια του γκρεμού, Ένα μέτρο μακριά ο ένας απ' τον άλλον.

Δεν είχε γίνει καθόλου λόγος μεταξύ τους για το φιλή του Μπόντ. Μά οι προσπάθειες της Γκάλα να κρατήση τις άποστάσεις είχαν έξουδετερωθί τελείως απ' τη συγκίνησι που είχαν δοκιμάσει όταν ο Μπόντ έπιασε με τα χέρια ένα άστακό.

Βάλανε το διστρακόδερμο μέσα σε μια τρύπα του βράχου και παρακολούθησαν πως χωνότανε κάτω απ' τα φύκια.

Τώρα, τονωμένοι απ' το παγωμένο μπάνιο, έλπιζαν πως θα προλάβαν να στεγνώσουν και να ξεσταθούν για να ντυθώσουν, πριν κρυφτεί ο ήλιος.

Μά δεν ήταν αυτή η μόνη σκέψη του Μπόντ... Το ύπεροχο σώμα της νέας γυναίκας, γεμάτο θηλυκότητα, δεν τον άφηνε να νοιαστή πολύ για το «Πουλί του Απείρου».

— Άλλωστε δε μπορούσε να κάνει τίποτα για τον πύραυλο πριν περάση μια ώρα ακόμα. Ήταν μόλις 5, κι' ο έφοδισμός με καύσιμα δε θα τελείωνε πριν απ' τις 6.

Τότε μονάχα θα μπορούσε να συναντήση το Ντράξ και να του συστήνη καλλίτερα φρουρήσι της παραλιακής περιοχής, όπου — όπως είχε βεβαιωθεί — μπορούσε να προσεγγίση ακόμα και ύποδρύχιο.

Διέθετε λοιπόν άλλο ένα τέταρτο της ώρας, ώσπου να πάρη το δρόμο του γυρισμού...

Η Γκάλα του μίλουσε για τη δουλειά της.

— Δεν περνώμε άσχημα, στον Εϊδικό Κλάδο της Σκότλαντ - Γουάρδ...

Τα λόγια της αυτά εξακολούθουν ν' αντηχούν σ' αυτιά του Μπόντ, όταν άνοιξε τα μάτια του. Κι' όμως, στο μεταξύ είχε συμβή κάτι ξαφνικό και φοβερό!...

Απ' την ώρα που είχαν ξαπλώθι στην άμμουδιά, στα πόδια του γκρεμού, ο Μπόντ παρακολούθησε άφηρημένα με τα μάτια του δυο γλάρους, που φτερουγίζαν γύρω απ' τη φωλιά τους, ψηλά στο βράχο. Συγχρόνως, ψηλά στο βράχο, άκούγοντας τη νέα γυναίκα...

«Έξαφνα, είδε τα δυο θαλάσσια πούλια να πέτانه μακριά, με τρομαγμένες κραυγές. Συγχρόνως φάνηκε ένα σινεφάκι μούρου καπνιστή στην κορυφή του γκρεμού κι' άντηχησε μια ύποκαφη έκρηξι. Η σχεδόν κατακόρυφη επίφάνεια του άσπρου βράχου, που βρισκότανε πάνω απ' τα κεφάλια της Γκάλα και του Μπόντ, τρεμούλιασε, έγειρε, αλκώθηκε από μεγάλες ρωγμές και γκρεμίστηκε με φοβερό παταγίο!...

Όταν συνήλθε, ο Μπόντ βρισκόταν πεσμένος πάνω στη Γκάλα, μάγουλο με μάγουλο. Ένοιωσε πως πνιγότανε. Ένα βάρος τεράστιο τον πίεζε. Του φαινόταν πως άκούγε ακόμα την τρομερή έκρηξι, μαζί με μια σπαρακτική φωνή... Βρισκόταν σχεδόν στα σκοτεινά.

Έκαμε άπελπισμένες προσπάθειες για να μετακινήθι. Μά μόρεσε μονάχα να κουνήση λίγο το δεξί του μπράτσο και να το ξελευρώση. Έπιχείρησε τότε ν' ανασταθώ.

Ανάπνευσε κάπως πιο έλεύθερα κι' είδε λίγο φώς. Βίχοντας απ' τη σκόνη που άνάσινε, κατάφερε να μεγαλώση

λίγο την τρύπα, άνάμεσα στις πέτρες που τον σκέπαζαν. Ένοιωσε πως κι' η Γκάλα κουνήθηκε έλαφρα.

Καινούργιες πέτρες κατρακυλήσαν κι' έφραξαν πάλι την τρύπα που είχε άνοιξει. Συναρπάξε να σκάβη με μανία. Φάρδνε σιγά-σιγά τον έλεύθερο χώρο που διέδετε, ώσπου μπόρεσε ν' άκουμήση στο δεξί άγκώνα του. Υστερα, πνιγμένος απ' το βράχο, σήκωσε με δύναμη το δεξί του άμο. Καί, ξαφνικά, το κεφάλι του κι' ο άμος του έλεύθεροβήκαν.

Η πρώτη του σκέψη ήταν: «Ανατινάχτηκε ο πύραυλος!»

Κύτταξε ψηλά... Μά όχι, άπείχαν έκατό μέτρα απ' τη βάση. Είχε γκρεμισθί άπλως ένα μεγάλο κομμάτι του άποκρημνυ βράχου που βρισκόταν ακριβώς από πάνω τους.

Σκέφτηκε το φοβερό κίνδυνο που είχαν διατρέξει... Και τώρα ακόμα κινδύνευαν!

Η Γκάλα βογγούσε. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά, πάνω στο στήθος του Μπόντ. Τώρα που βρέθηκε στον έλεύθερο άέρα, ο Μπόντ κατάρθωσε σιγά-σιγά ν' άπαλλαγί απ' το βάρος που πίεζε τους πνευμονές του και την κοιλιά της νέας γυναίκας. Τεντώνοντας όλους τους μύς του, μπόρεσε να ξεγλυστρήση λίγο—λίγο μέσα απ' τις πέτρες και τις σκάμες και να γονατίση δίπλα στη Γκάλα.

Η πλάτη και τα μπράτσα του ήταν κατακαμένα. Μά δεν είχε σπάσει κανένα κόκκαλο. Κι' ήταν τόσο άπορροφημένος απ' το έργο της διασώσεως, ώστε δεν ένοιωσε τον πόνο.

Βογγώντας και βήχοντας πάνω, άναστικώς την άναίσθητη Γκάλα, την έστησε καθιστή και σκούπισε με το ματωμένο χέρι του την άσπρη σκόνη που της σκέπαζε το πρόσωπο. Έλεύθερωσε ύστερα τα πόδια της και την τράβηξε έξω.

Γονάτισε πάλι κοντά της και κύτταξε το άσπρο εκείνο σκιάχτρο, που πριν από μερικά λεπτά ήταν μια απ' τις άραιότερες κοπέλλες... Όταν η Γκάλα άνοιξε τα μάτια της, έπειτα από μερικά δευτερόλεπτα, ο Μπόντ ένοιωσε τέτοια άνακούρσι, ώστε ξεχάσε για μια στιγμή, ότι είχε συμβή πριν από λίγο...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Άφου πέρασε η κρίσι, ένοιωσε το χέρι της Γκάλα να του χαιδεύη τα μαλλιά. Τούδειξε την κορυφή του γκρεμού, απ' όπου έπεφταν ακόμα μερικές πέτρες.

Σηκώθηκαν κι' οι δυο με κόπο κι' απομακρύνθηκαν απ' το επικίνδυνο εκείνο σημείο. Σκόνταβαν κάθε τόσο κι' άκουμπούσαν ο ένας στον άλλο, για να μ' έμ σωρίστούν χάμα.

Η έκρηξι είχε σκάσει ένα βουθό και τεράστιο λάκκο στο βράχο της πλαγιάς. Η άκροαλιά είχε γεμίσει πέτρες και άσπρη σκόνη, σε μεγάλη έκταση. Τα θαλάσσιπούλια είχαν χαθή.

Ο Μπόντ σκέφτηκε πως χροστόσαν τη σωτηρία τους στο ότι βρισκόταν πολύ κοντά στο γκρεμό. Έτσι, είχαν πείσι πάνω τους μόνο μικρές πέτρες, σκεπάζοντας τους μ' ένα άσπρο στρώμα. Οι μεγαλύτερες και βαρύτερες, που θα τους λυώνανε όσφαώς, είχαν τινάχθι πολλά μέτρα μακριότερα.

Τη στιγμή της έκρηξης, ο Μπόντ είχε πέσει πάνω στην Γκάλα με μια ένοστικη κίνησι, για να την προφυλάξη. Χάρις σ' αυτή τη μετατόπισή του, είχε γλυτώσει κι' αυτός.

ΣΤΟ ΠΡΟΕΧΕΣΤΟ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ένα από τα δυό!

Η τή όμορφο αυτό φόρεμάκι είναι καινούργιο, ή είναι πλυμένο με DAL!

Γιατί με τό DAL το ρούχα ξανονιώνουν και παίρνουν όλη τη λαμπρόδα του καινούργιου ΕΥΚΟΛΑ

ΑΝΕΤΑ ΑΚΟΠΑ

- Η συγχρονισμένη νοικοκυρά μεταχειρίζεται DAL
- Η έξυπνη νοικοκυρά μεταχειρίζεται μόνο DAL

το DAL όμορφαίνει ό,τι πλένει

ΠΡΟΙΟΝ ΒΙΟΧΡΩΜ

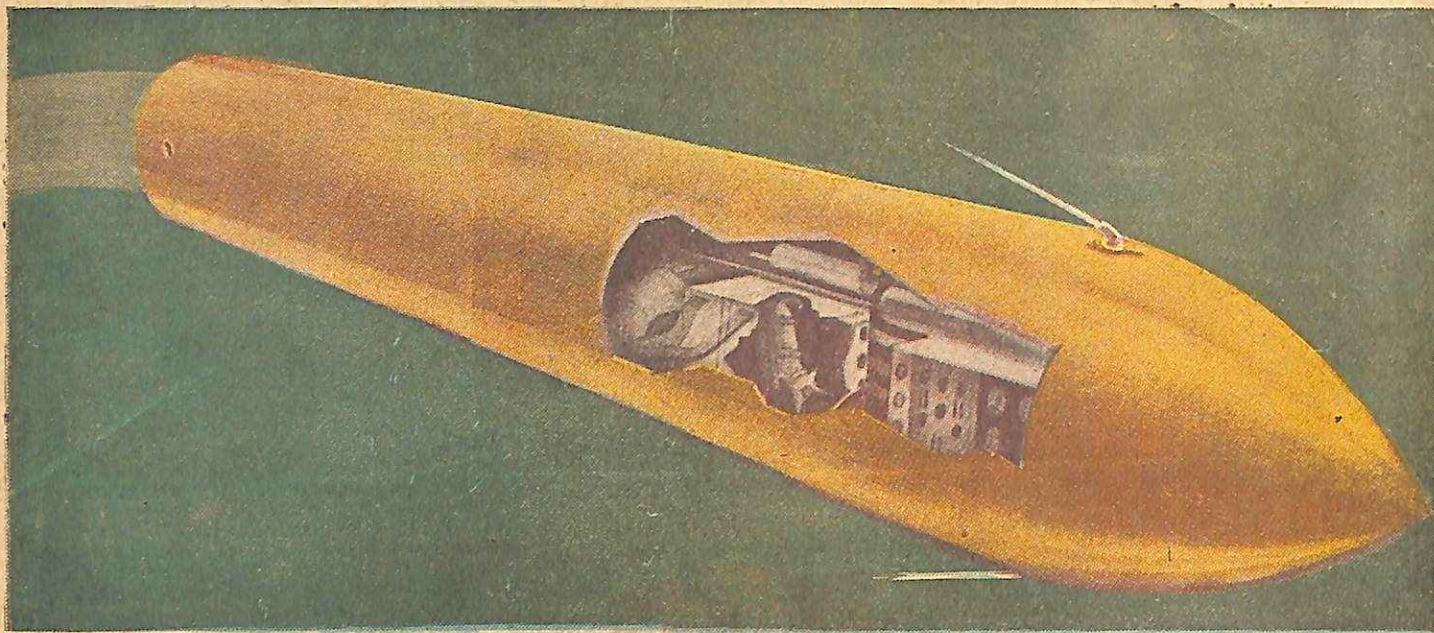
Θέτετε ν'άπολαύσετε τον ήλιο;

...και ν'άχετε πάντοτε άπαλό δροσερό δέρμα. Μεταχειριόδητε NIVEA. Καλό είναι να συνθιάσετε σιγά-σιγά στον ήλιο και πριν από την ήλιοθεραπεία και στο μεταξύ ν'άλείφετε με NIVEA.

Για παρατεταμένη ήλιοθεραπεία προφυλαχθήτε με λάδι NIVEA που άπορροφά άποτελεσματικότερα τις ήλιακές άκτίνες και δίνει ώραιο μελαχρινό χρώμα.

Στόν ήλιο με NIVEA

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, GERMANIAE

Γιγαντιαία διαστημόπλοια θα έκτελούν τη συγκοινωνία μεταξύ Γης και Σελήνης.

Ζωή Ξίπει από 100 ΧΡΟΝΙΑ

Οι άνθρωποι θα τρέφονται με ήλιακές ακτίνες

ΟΛΑ δείχνουν ότι η ανθρωπότητα υπήκει σε μία περίοδο μεταμορφώσεων, που ο ρυθμός τους γίνεται ολοένα και πιο γρήγορος κι' ότι οι επιστημονικές και τεχνικές ανακαλύψεις θ' αυξήσουν τον αριθμό των ανέσεων του ανθρώπου και θα κάνουν πιο ευχάριστη και πιο ξένοιαστη τη ζωή του. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, έπειτα από μερικές δεκαετίδες, η γή μας θα μεταβληθεί σε παράδεισο, που θα τον ζήλευαν ακόμη κι' οι πρωτόπλαστοι.

Αλλά μπορούμε άραγε να προβλέψουμε πώς θα είναι η ζωή έπειτα από 100 χρόνια; Ας σπεύσουμε να πούμε ότι οι μεταμορφώσεις της ζωής μας κατά τα προσεχή 100 χρόνια θα στροβιλίζονται κυρίως σε δύο πράγματα. Πρώτον, στην χρησιμοποίησή για ειρηνικούς σκοπούς της ατομικής και κυρίως της θερμοπυρηνικής (βόμβα υδρογόνου) ενέργειας. Και δεύτερον, στην εκμετάλλευσή των πολλαπλών πλεονεκτημάτων, που θα μας παρουσιάσουν τα ταξίδια μέσα στο διάστημα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Ας δούμε, λοιπόν, τι λένε για όλα αυτά οι επιστήμονες. Ο λόγος ανήκει, πρώτα-πρώτα, στον Βέρνερ φον Μπράουν. Ο «μαγός του διαστήματος», όπως έχει αποκληθεί ο διάσημος Γερμανός επιστήμων, που εργάζεται σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες ως γενικός συντονιστής όλων των υπηρεσιών έκτοξευσης δορυφόρων και οργάνωσης διαπλανητικών ταξιδιών, προβλέπει ότι, κατά τα προσεχή εκατό χρόνια, εκτός της Σελήνης, θα έχουν εξερευνηθεί επίσης ο Άρης κι' η Αφροδίτη κι' ότι θα έχει εξασφαλισθεί τακτική επικοινωνία με αυτούς. Θα έχει αρχίσει επίσης η εξερεύνηση του Διός και του Κρόνου.

Η Σελήνη, κατά τον φόν Μπράουν, θα διαιρεθεί σε ζώνες μεταξυ των μεγάλων Δυνάμεων, που θ' αναλάβουν την εκμετάλλευσή του πλουσίου υπεδάφους της. Τα μεταλλεύματα θα μεταφέρονται με διαστημόπλοια, που θα κάνουν μέσα σε ελάχιστες ώρες αυτό το ταξίδι.

Στη Σελήνη θα χτισθούν επίσης ξενοδοχεία πολυτελείας, που θα λειτουργούν με τελειοποιημένο σύστημα κλιματισμού. Τα ξενοδοχεία αυτά θα ανεγερθούν στις περιοχές, από όπου θα μπορούμε να έχουμε καλύτερη «θέα» του διαστήματος.

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΧΩΡΟΣ ΤΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ

Το πλανητικό μας σύστημα, εξ' άλλου, θα έχει πλουτισθεί στο μεταξύ με νέους δορυφόρους διαφόρων μεγεθών, που θα έχουν εκσφενδονισθεί από όλα σχεδόν τα κράτη. Οι δορυφόροι αυτοί θα χορεύουν έναν τρελλό χορό γύρω στον πλανήτη μας. Μπορούμε να υποθεσώμε, μάλιστα, ότι κάθε χώρα θα δώσει στο δικό της διαφορετικό φωτισμό. Έτσι, το θέαμα που θα παρουσιάζουν τις νύχτες θα είναι μαγευτικό.

Η «ηλεκτρογραφική» επικοινωνία θα γίνεται στο μέλλον με τη μεσολάβησιν αυτών των τεχνητών δορυφόρων. Περνώντας από μία πόλη ή από μία χώρα θα παίρνουν ραδιοηχημάτια, που, έπειτα από μερικές στιγμές ή μερικές δεκάδες λεπτών, θα τα μεταδίδουν σε μία άλλη πόλη ή σε μία άλλη χώρα και, στο γυρισμό τους, που θα γίνεται έπειτα από ελάχιστα λεπτά θα μας ξαναφέρουν την απάντησή.

Άλλοι δορυφόροι, που θα βρίσκονται σε διαφορετικό ύψος ο καθένας, θα χρησιμεύουν ως σύνδεσμοι μεταξύ των σταθμών τηλεόρασης. Έτσι, ένα γεγονός που ξετυλίγεται στην Τεχεράνη, θα μπορούν να το βλέπουν την ίδια στιγμή με τις συσκευές τηλεόρασης οι κάτοικοι της Νέας Υόρκης, του Γιοχάνεσμπουργκ, του Ρίο Ιανέιρο ή της Καλκούτας.

Κατά το διάστημα των προσεχών εκατό ετών, το πρόβλημα των πρώτων ύλων θα έχει λυθεί οριστικά κι' η ανεργία που μαστίζει σήμερα την ανθρωπότητα θα έχει εξαφανισθεί. Νέα επαγγέλματα θα έχουν δημιουργηθεί κι' οι άνθρωποι θα κερδίζουν τη ζωή τους με λιγότερο κόπο από σήμερα.

Στην κορυφή της κοινωνίας του μέλλοντος, κατά τον φόν Μπράουν, θα βρίσκονται οι επιστήμονες κι' οι τεχνικοί. Χωρίς αυτούς δε θα μπορέ να γίνει τίποτα.

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑ

Αν συνεχισθεί η αύξηση του πληθυσμού της γής με το σημερινό ρυθμό—43 εκατομμύρια καινούργιων ανθρώπων κάθε χρόνο—τά 2058 θα έχουμε φτάσει τα 7 δισεκατομμύρια. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα έχουν τότε 600.000.000 κατοίκους και ανάλογη θα είναι η αύξηση του πληθυσμού και των άλλων χωρών. Παρά την καταπληκτική αυτή αύξηση του πληθυσμού, θα υπάρχουν χώροι και τροφή για όλους, μας λένε οι επιστήμονες. Ακούστε τις προβλέψεις τους σχετικά μ' αυτό το ζήτημα.

Ο διάσημος Γερμανός καθηγητής Φρίτε Σβίκν, που εργάζεται σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως κι' ο συμπατριώτης του φόν Μπράουν και κατέχει εξέχουσα θέση μεταξύ των επιστημόνων του αστροσκοπείου του όρους Παλουάρ, προβλέπει ότι θα είναι δυνατόν με την εκτόξευσιν τεραστίων βουβών υδρογόνου να κόψουμε μεγάλα κομμάτια από το Δία και να τα προσελεύσουμε προς την περιοχή μας. Τα κομμάτια αυτά, φθάνοντας στην τροχιά της γής, θα μεταβληθούν σε δορυφόρους, στους οποίους θα μπορούμε να διοχετεύσουμε τον πλεονάζοντα πληθυσμό της γής.

Ένας άλλος επιστήμων, ο δόκτωρ Άλμπερτ Σζέντ Γκόργκι, (βραβείο Νόμπελ για την Ιατρική) ασχολούμενος με το πρόβλημα της διατροφής, προβλέπει ότι, έπειτα από εκατό χρόνια, οι άνθρωποι θα τρέφονται με ήλιακές ακτίνες! Με τα λόγια αυτά υπονοεί ότι οι άνθρωποι θα έχουν ανακαλύψει το μυστικό της διατροφής των φυτών (φωτοσύνθεσις) και θα το χρησιμοποιήσουν για δικό τους λογαριασμό.

Ένας άλλος επιστήμων, ο δόκτωρ Τζάιμς Μπόννερ, προβλέπει ότι το 2050 οι άνθρωποι θα τρέφονται μ' ένα είδος κεφτέ, που θα τους επαρκεί για ολόκληρο το είκοσιτετράωρο, γιατί θα περιέχει όλα τα στοιχεία που τους είναι απαραίτητα.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΦΥΤΟΦΑΓΟΙ

Κατά το διάστημα των προσεχών εκατό ετών, η καλλιέργησιμη επιφάνεια της γής θα έχει αυξηθεί, για το λόγο ότι θα έχει επιτευχθεί η άρδευσις των ερήμων με το νερό των ωκεανών. Με τη βοήθεια των αβρόνων, συγκοινωνιακών μέσων που διαθέτουμε σήμερα, εξ' άλλου, η καλλιέργεια θα έχει επεκταθεί στις πλαγιές των βουνών και στα όρη. Για τα πιο ψηλά και τα πιο άπρόσιτα απ' αυτά θα είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ειδικά ελικόπτερα.

Οι άνθρωποι, όμως, θα γίνουν αναγκαστικά φυτοφάγοι, γιατί όσο αυξάνεται ο πληθυσμός της γής, ο αριθμός των ζώων θα μειώνεται αντίστοιχα. Αλλά τα φαγητά, μ' όλο που θα κατασκευάζονται αποκλειστικά σχεδόν με φυτικές ουσίες, θα είναι δρεκτικώτατα. Εκείνοι που δε θα βρίσκουν ευχαρίστησι στο συνθετικό κεφτέ του Τζάιμς Μπόννερ, θα μπορούν να τρώνε εξαίρετα φυτικά μπαφτέκια, που θα είναι ποτισμένα με συνθετικά αρώματα και θα μπορούν να ικανοποιήσουν και τον πιο δύσκολο καλοφαγά.

Οι πρόοδοι του αυτοματισμού, εξ' άλλου, θα έχουν εξοικονομήσει τους ειδικευμένους τεχνίτες από τους ανερίδικοτους. Για τους πρώτους, η εβδομάδα θα περιλαμβάνει 4 ή το πολύ 8 ώρες εργασία.

Ο γεωχημικός Χάρισσων προβλέπει ότι τα πάντα στο μέλλον θα γίνονται με ατομική ή θερμοπυρηνική ενέργεια, που είναι κι' οι δυο ανεξάντλητες. Με τα μέσα που θα διαθέτουν αύριο οι άνθρωποι θα μπορούν να βγάσουν ούρα νάιο ακόμη κι' από τους βράχους.

ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ

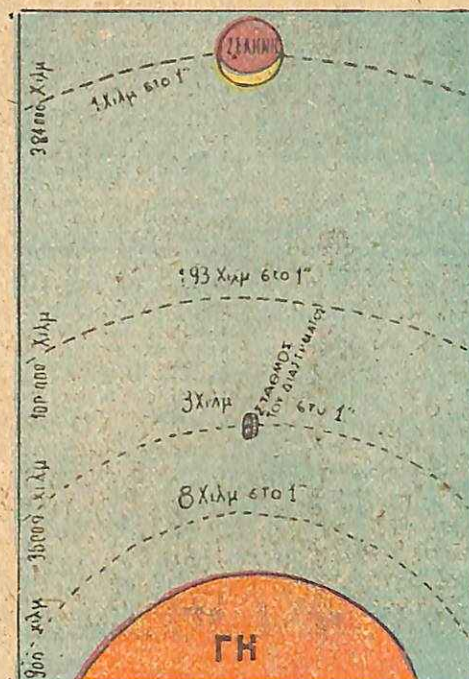
Ας εθώμε τώρα στο κεφάλαιο των οικιακών ανέσεων.

Πολλοί επιστήμονες προβλέπουν ότι σε προσεχές μέλλον οι ακινητοποιημένοι θα είναι σε θέση να φτιάχνουν περιστρεφόμενα σπιτικά. Μερικοί μοχλοί που θα κινούνται με ηλεκτρική ενέργεια θα επιτρέπουν στους ενοίκους τους να τα γυρίζουν προς όποια διεύθυνση θέλουν, για να χαρούν τις ακτίνες του ήλιου ή να προσφυγούν από τον άνεμο κτλ. Τα τοιχώματα των σπιτιών αυτών θα κατασκευάζονται από πλαστικές ουσίες, που θα είναι διαφανείς εκ των έσω προς τα έξω (όχι και αντίστροφα) και ταυτόχρονα στερεές σαν το χάλυβα. Έτσι, οι ένοικοι του σπιτιού θα μπορούν να βλέπουν κάθε τι που γίνεται γύρω τους. Εκείνοι, όμως, που θα περνάνε από το δρόμο δε θα μπορούν να τους ιδούν.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΡΟΜΠΟΤ

Ένα ζυνητήρι που θα βρίσκεται κάτω από το μαξιλάρι του σιζύγου θα ευνανή μόνο αυτόν, για να πάη στη δουλειά του, ενώ η γυναίκα του, που θα κοιμάται πλάι του, δε θ' ακούει τίποτα. Ο σιζύγος, αφού σηκωθεί από το κρεβάτι του, θα περάσει στην αίθουσα του λουτρού. Εκεί, ενώ θα κάνει την πρωινή τουαλέτα του, θα πατά ένα κουμπί και θα βλέπει πάνω σε μία φωτεινή οθόνη όλα τα τελευταία νέα της ημέρας. Οι εφημερίδες (αν θα υπάρχουν) δε θα δημοσιεύουν πια ειδήσεις, αλλά μόνο άρθρα και γνώμες.

Αλλ' ας παρακολουθήσουμε τον οικογενειάρχη. Βγαίνοντας από το σπίτι του, θα μπαίνει στο αυτοκίνητό του και θα ψιθυρίζει μερικές λέξεις στον σωφείρ-ρομπότ που θα κάθεται στο βολάν. Αυτός θα βάλει αμέσως τη μηχανή σε κίνηση και θα οδηγή με καταπληκτική δεξιότητα το αυτοκίνητο ανάμεσα στις εκατοντάδες ηχιλιάδες άλλων, που θα τρέχουν πάνω στον ίδιο δρόμο. Τα αυτοκίνητα που θα οδηγούνται από σωφείρ-ρομπότ δε θα λαβάζουν ποτέ. Συγκρούσεις θα παθαίνουν στο μέλλον μόνον τα αυτοκίνητα που θα οδηγούνται από ζωντανούς σωφείρ. Μέσα σ' ένα αυτοκι-

Το διάστημα μεταξύ Γης και Σελήνης θα γεμίσει από τεχνητούς δορυφόρους. Η ταχύτης αυτών των δορυφόρων θα μειώνεται όσο απομακρύνονται από τη Γή, για το λόγο ότι η έλξις που θα έχουν να εξουδετερώσουν θα λιγοστεύει ολοένα. Ο σταθμός του διαστήματος θα ιδρυθεί σε απόσταση 36.000 χιλιομέτρων. Ο δορυφόρος που θα βρίσκεται σ' αυτή την απόσταση θα μας φαίνεται ακίνητος, γιατί η ταχύτης του θα είναι όμοια μ' εκείνη της Γής.

νητο με οδηγό ρομπότ θα μπορέ κανείς να πάρει έναν υπνάκο ή να κάνει τους λογαριασμούς του ή να διαβάσει ένα βιβλίο, χωρίς να φοβάται το παραμικρό.

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΜΕΤΑΒΑΣΙ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Ο ψυχολόγος Τζών Βέιρ, εξ' άλλου, μας λέει ότι «ο άνθρωπος του μέλλοντος θα είναι σε θέση να ξέρη τον εαυτό του καλύτερα παρ' ό,τι στο διάστημα των χιλιετηρίδων που διέρρευσαν ως σήμερα». Να τι γράφει σχετικά: «Ο άνθρωπος του 2058 θα γνωρίζει τη βαθύτερη ουσία των οργάνων του και τη λειτουργία τους και θα είναι σε θέση να ρυθμίζει το σώματός και τη διάπλασι του σώματός του, συμφώνως με την επιθυμία του. Η λεπτομερής γνώσις του νευρικού του συστήματος θα του επιτρέψει να ελέγχει τις συγκινήσεις του, να αλλάζει τις επιθυμίες του και τις σκέψεις του με χάπια και να κανονίζει τα αισθήματά του όπως θέλει. Οι φρονικές και νευρικές ασθένειες θα είναι αγνώστες. Το ίδιο και τα διάφορα συμπλέγματα, που βασανίζουν σήμερα τους ανθρώπους. Είναι πιθανόν, εξ' άλλου, ότι οι άνθρωποι θα μπορούν να μεταδίδουν απ' ελξείας τις σκέψεις τους ο ένας στον άλλον, χωρίς λόγια ή κινήσεις. Μπορούμε επίσης να προβλέψουμε ότι το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα θ' αλλάξει ολότελα. Ειδικά ηλεκτρονικά μηχανήματα θα εντυπώνουν μέσα στο μυαλό των παιδιών τις γνώσεις που θέλουν ν' αποκτήσουν σε λίγα δευτερόλεπτα.

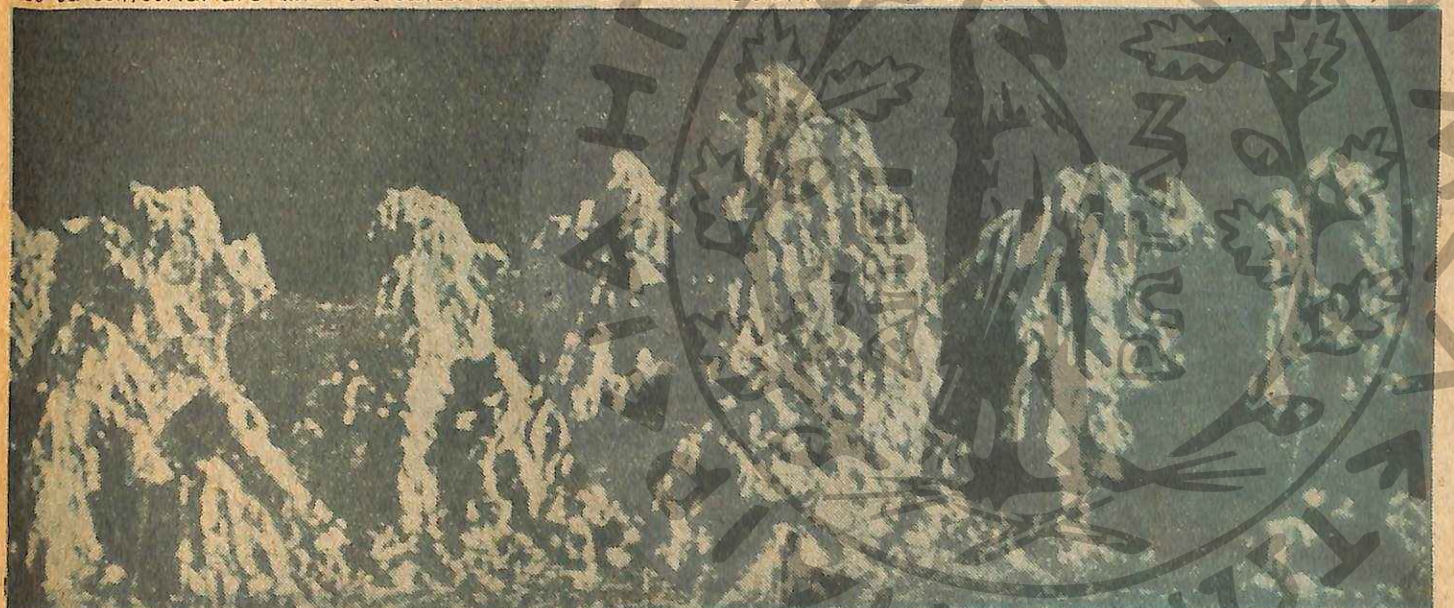
ΚΑΙ Η ΔΥΣΑΡΕΣΤΗ ΠΛΕΥΡΑ

Αυτά και άλλα πολλά προβλέπουν οι επιστήμονες. Οι προβλέψεις τους φαίνονται ίσως τολμηρές, αλλά δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα, όπως μπορούμε να κρίνουμε από τον καταπληκτικό ρυθμό της προόδου στους διαφόρους κλάδους της επιστήμης.

Υπάρχει ωστόσο και η δυσάρεστη πλευρά σ' αυτή την φαντασμαγορική εικόνα της ζωής του μέλλοντος. Είτε το θέλουμε είτε όχι, ο άνθρωπος θα μεταβληθεί σε μηχανή ή καλύτερα σ' ένα είδος αυτοδύναμου ρομπότ, που θα λειτουργεί με την ακριβεία ρολογιού, που δε θα έχει ανάγκη να σκέφτεται και που θα ξέρη από πριν τι πρόκειται να του συμβεί, αφού θα το έχει κανονίσει ο ίδιος.

Πολλοί επιστήμονες τρομάζουν από τη σκέψη αυτής της μηχανοποίησης και κρούουν από τώρα τον κώδωνα του κινδύνου. Από τη στιγμή που ο άνθρωπος θα μεταβληθεί σε μηχανή, παρατηρούν, η ζωή θα χάσει κάθε αξία στα μάτια του. Γιατί θα λείψει απ' αυτήν το άπροσπο, που μας δημιουργεί τις ζωρρότερες και βαθύτερες συγκινήσεις. Θα λείψει ακόμη το ενδιαφέρον, αφού όλα θα είναι γνωστά ή θα μπορούν να προβλεφθούν από πριν. Κι' ο άνθρωπος, αυτό το καταπληκτικό και παντοδύναμο όν, θ' αχίστη να πλήττη μέσα στον παράδεισό του, που θα είναι πάντοτε ο ίδιος και δε θα μπορέ πια να τον γοητεύσει.

Οι οπαδοί της προόδου, όμως, παρατηρούν, ότι αυτοί οι φόβοι είναι μάταιοι. Ο άνθρωπος, υποστηρίζουν, δε θα μεταβληθεί ποτέ σε μηχανή. Το ότι θα μπορέ να ελέγχει τις συγκινήσεις του δε σημαίνει ότι οι συγκινήσεις αυτές θα εξαφανιστούν. Και το ότι θα μπορέ να οργανώνει καλύτερα τη ζωή του δε θα σθώσει το ενδιαφέρον του γι' αυτήν.

Υποθετική αναπαράστασις των όρέων της Σελήνης. Μερικά απ' αυτά φτάνουν σε ύψος 7000 μέτρων. Πάνω στις πλαγιές τους ή στην κορυφή τους θα χτιστούν τα ξενοδοχεία που θα δεχώνται τους επισκέπτες από τη Γή.

Μαργαρίτα, Μύκονο, Εσθθόνι
 «Αφροδίτη», Ένθαθα Μιχ.
 Παναγούπουλο, Ελλοκατόν.
 Οι ατόρες που θα έρασαν την έ-
 πέτιο του γενεαλόγου τους κατά τον
 Αύγουστο είναι οι ακόλουθοι: 2) Μύρ-
 να Λού, «Ανθ' Εθόρακ, Γκάρνερ Μέρ-
 ριλ (1915), Ρούντολφ Πράκ, 3) Ντο-
 λώρες ντελ Ρίο (1905), Μαρίλυν
 Μαζούλνι (1922), Σαίλι Ομπρύ
 (1929), Γκρότον Σκώτ (1927), Τζην
 Χέιγκεν, 4) Τζόζεφ Καλέια, 5)
 Ρόμπερτ Τσινθόρ (1903), Τόμ
 Ντρέικ, Ντέβιν Μπράνν (1914),
 6) Ρόμπερτ Μίτσομ (1917), Λούις
 Μπάλ (1911), Χανς Μόρερ, Μαρία
 Φάου, Άντρέ Κλεμάν, Μπαμπάρνα
 Μπέντες (1925), Μόρια Λίστερ (1933),

Ελλάς Ραΐνης (1921), Βίκτωρ Φραν
 σέ (1888), 7) Μπέντλιν Μπαρκ. 8) Εσ-
 τερ Ελζάβιτς (1913), Ράρου Καλ-
 γουλ (1922), Μαρία Γιόνου (1924),
 9) Παλ Κέλλυ (1899), Λέο Γκρίν-
 (1905), Νοέλ - Νοέλ, 10) Νόρμα
 Σπρόν, Τζέιν Γουάιτ, Ρόντα Φλέ-
 μινγκ (1923), Μάρτυν Μίλερ (1930),
 Νάσι Μπέρου (υιός) (1913), Εντ
 Φίσερ (1928), Μάρθα Χάιερ (1929),
 11) Λούντ Νόλαν (1903), Τζέιν Πάρ-
 κερ (1915), Άρλιν Τσάλ (1925),
 Κρίνε Χόκ, Παλ Ντιπουτ, Καρλ
 Μούχερ, 12) Τζέιν Γουόττερ, Μάρτιν-
 Γουόττερ, Τζέιν Γουόττερ (1926),
 Λούις Μαουζ (1920), Σουζαν
 μόλκα (1898), Κουτ Κάλνερ, Σσίλι
 ντέ Μίλλ (σκηνοθέτης), 13) Τζέιν
 Ραϊνχουτ (1908), Μπέντνι Ρότσερ,
 14) Κάρλ - Λούντινχ Ντλίλ, Ίνγκε
 Λιστ, 15) Σίγκνε Χάσσο. Εβελ
 Μπάρνχορν (1879), Λώρυ Νέλσον
 (1933), Γουέντι Χίλλερ, 16) Άνν
 Μπέντλιν (1928), Μέλε Κλάρκ (1910),
 Έντμουντ Ρεβι, 17) Μαρινό Χάρα
 (1920), Μόντι Γούλερ, 18) Στίβλι
 Γουόλντ (1923), 19) Μίσι Μίσι

Ἡ Δώρα Παπακυρία
 κοιν (16 χρόνια), Τ.Κ 98, Λάρνακα
 Κύπρος, ζητεί ν' ἀλληλογραφήση
 νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλο τοῦ κόσμου
 καὶ σκοποῦ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ἀγνῆς
 καὶ σταθερῆς φιλίας. Παρακαλεῖ ὁσον
 ἀπάντησον νὰ στείλουν μιὰ φωτο
 γραφία τοῦς.
 Ἡ Λένια Κυπριανοῦ

"Αφού έμεινε έπιμηγες από τα βάζα της "Αμερικής και μακράνια από το σύμβολο της Μελ Φόρερ για να γυρίσει το φίλμ ε Η Ιστορία μιας μοναχικής, η Αντρέα χέμπιζον ξαναβρήκε επί τέλους στη Ρώμη τον ανακηρυγμένο της Μέλι που ήρθε προς συνάντησή της. Το ξευγάρι αυτό που θεωρείται απ' όλους ως πιο έννομο του κιν. νηματογράφου, βρήκε ένα τρόπο που θα του επιτρέψει να μη ξαναχωρίσει για ποτέ με τον κατόν. Η "Αντρέα θά πρωτογνωμίσηση στο φίλμ η Ιστορία σπίαζε το οποίο θα γυρίση στη Νότιο Αμερική με εκπρόσωπο το Μέλ Φόρερ. Σ η φωτογραφία μας ο Μέλ δείχνει στη γυναίκα του την περιοχή στην οποία θα γυρίσουν τὰ έξω-
τερικά του φίλμ.

Ο Πολύδωρος Βασι-
λείου (17 χρόνων), Ακροπόλεως
78, Βαρώσια, Κύπρος, ζητεί να αλλη-
λογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 15
— 17 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη
μιάς καλής φιλίας.

κλήρωγ ἔχει δειξέι ὅτι ~~τα~~ ὕδατα εἶναι ὄχι καὶ ὀλιγοί.

93

Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ ἄνθρωποι, ἀνεκάλυψαν ὅτι τὰ ὕδατα ὡρίσμενων πηγῶν, ἔχουν ἰαματικὴν ἰδιότητα. Εἶναι μάλι-
στὰ ἔχουν εἰδικὴν θεραπευτικὴν δρᾶσιν εἰς ὡρίσμενας ἀσθενείας, ἐν ᾧ δὲν ὠφελοῦν εἰς ἄλλας. Εἶναι λοιπὸν προφανές, ὅτι ἡ ὑπερ-

στοχούν τις τας ανθρώπινες εκεί-
νες, τας οποίας ο άνθρωπος συν-
ήθως θεραπεύει με τα ιαματικά
ύδατα.

Ἐξ ἄλλου πείρα αἰώνων ὁλο-
κληρῶν ἔχει δείξει ὅτι τα ὕδατα
οὐκ ἀποδίδουν εἰς τὰς λοιπο-
λεις, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη
λουτοβερταίης κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τοῦ χειμῶνος καὶ τοιοῦτοι
εἶναι ὅχι καὶ ὀλίγοι.

Τα άρωματικά συστατικά του λυκίσκου, που περιέχει η μύρα, και ιδιαίτερως η λουπουλίνη, κάνουν τον ύπνο ήσυχο και κανονικό. Από σήμερα παrete την ευχάριστη καθημερινή συνήθεια να πίνετε με το φαγητό σας μύρα. Θα αισθάνεστε καλύτερα.

Ὁ Κ. Τ. Σουχλιάρης, 115
Σ.Μ., Μ.Μ., ΣΤΕ 910, θέλει ν' αλληλογραφεί τις ἀνταναγνώσεις που κερδίζουν κάτω από τα ψευδομένα «Ευγενήτων Κεφαλαίων»-πολλά και «Τρυφερή Μαρία». Ο Πέτρος Γερακάκης, 114
Π.Μ. 403, ΜΠΑ, ΤΓΑ 1010, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με την άναγνωρίστριά του, που βρίσκεται κάτω από τα ψευδομένα Έκκλησις ή Χρυσή από τους Μολδαούς. Ο Άλκιβιades Γλεντζής, Ιον ΣΑΡ., Ατάλαντη, Λοκρός, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Έλλάδα και διατίθεται από την Αθήνα και τον Πεிரαιά. Ο Φίλιππος Α. υν. Ελπίτης, 2Α, ΠΤΕΙ, 1η τάξη, ΚΩΣΤ. ΤΓΑ 1010, θέλει ν' αλληλογράφησει με νέες απ' όλη την Έλλάδα, ηλικίας 16—18 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή κάρων-ποστάλ.

Ὁ Θεοδόσιος Πρῶτος Ἀλεξάνδρου, 114 π.μ., 403 μ.π.α. ΤΓΑ 1010, βελίη τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ νύκτα τοῦ εὐωχτηρίου καὶ κατα προτίμησιν ἀπὸ τὰ Νέα Σφαγία Ἀθηνῶν. Ὁ ἰώ. Βεκιδάρης κλὶ οὐ Νικ. Παγιατωτάδου, 123 ΠΤΕ, ΤΓΑ 1010 Μ.Μ., ΣΤΑ, ζητούν τὴν ἀλληλογραφίσσαν μετὰ νύκτα ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον. Ὁ Αἰβ. Κωνσταντίνου, 128 ΣΕΤΗ, Μ.Μ.Σ., ΤΓΑ 1010, βελίη τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ νύκτα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Πειραιά, μετὰ σκοποῦ, ὅτι ἐπακολούθησεν.

Ο Ἰσταντίνος Τριτάκης,
Μ.Ε. ΣΑΒ, ΒΣΤ 904 καὶ ὁ β. Γ.
Μ. Ρ. γ. β. ο. υ. λ. ο. ς, γὰρ τὸν αὐτοῖο
ἰσχυρὴ ἡ ἰδία διευθύνει, ἐπιθύνουν
ἐν ἀλληγοροφάνῃ μεν ἔσας ἀπ' ἑλ-
λητὴν Ἑλλάδα, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τῆς
Δασείας ἡ τῆς Χρυσῆς Κορίνης. Ὁ Χ. ς.
Σ. ταύρου, 110 Π.Μ., Μ. Ε. ΖΑΒ,
ΒΣΤ 904, ἐπεὶ ἐν ἀλληγοροφάνῃ
μεν ἔσας ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἑλ-
λητὴς Ἑλλάδος, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τῆς Ἀμε-
ρικής. Ὁ Ν. κ. ὁ κ. ὁ λ. ο. ς. Κ. ε. φ.
λ. ο. ς, 113 ΠΜΕΚΕΑΕ, ΒΣΤ 903,
θελεῖ ἐν ἀλληγοροφάνῃ μετ' ἑνὶ ἀνα-
γνωστῇ μ. ς. π. ο. που κρεβατὶ κατὰ
ἀπὸ τὸ μεθυσθῆναι Ὁ αἰλιμνὴν φυσιο-
γνωμίαν. Ὁ Π. α. ν. Β. σ. α. λ. α. κ. ο. ς.
ΒΣΤ 903, τῆς 1010 ΚΑΒΑ, Greece,
ἐπεὶ ἐν ἀλληγοροφάνῃ μετ' ἑνὶ ἀνα-
γνωστῇ μ. ς. π. ο. που κρεβατὶ κατὰ
ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἑλ-
λητὴς γλώσσας, μετ' ἀποκτὸ ὅτι ἐπὶ
κροταύφῃ.

Ὁ Εὐστάθιος Καμπού
ρίδης, 111 Π.Μ., 343 Μ., Νέ-
αρχαῖος, ἐπέμεινε ἡλληνογραφή-
ση μετὰ τὴν «Χουάντζα». Ὁ Χρή-
στιος Γιαννακοπούλου ο-
κτὶ Ἀντώνιος Καβόλης, 115 Σ.Μ.,
Μ.Μ., ΣΤΓ 911, Σοδὸς, Χανιά, Κρή-
τη, θέλουν ἡλληνογραφηθῆναι με-
τὰ τὴν ἐξορίας, που κρηστὴν κα-
τὰ τὸ ἀπὸ τὰ πεδυνάματα «Συνδιά» καὶ
«Ομοφῶν» τοῦ 1019 τευχούς.

'Ο Δημήτριος Σκακλής,
 Τάσις Γ. Κ.Ε. Β. του ός, ΒΣΤ
 902 ΓΕΝ, ήζει ν' άλληλογράφηση
 με τη «Μικρή Εξωιστία». Ο Θεό-
 ώρας Γ. Τάσις Β. Κ.Ε) Β
 του. ΒΣΤ 902, ΓΕΝ, θέλει ν' άλλη-
 λογράφηση με τό «Γιούλι». 'Ο Ιω-
 άννης Μαλαματένιος,
 Ε.Υ.Ο. ΑΒΝ, ΒΣΤ 902, ΓΕΝ,
 επιθυμεί ν' άλληλογράφηση με την ανα-
 γραφή μας, που κρυβείται κάτω
 από το ψευδώνυμο «Ταΐτην».

Το πλέον αποτέλεσμα βασικά στοιχείο του περιφημου ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΟΛΤΟΥ είναι το Παντοθενικόν «Αδέσιο» (ΡCα) πού φημιζεται γιατί ξθανώνιν τών όργανών. Γιό έπίσημες στατιστικές τών Έπιστημονικών Ίνστιτούτων Ίγχιενής Διατροφής τών Παρισίων, άποδεικνύν ότι ένα κιλό μύρα είναι έξι ίσσου πλούσιον άς Παντοθενικόν «Αδέσιον» μέ τρία γραμμαρία Βασίλειου Πολτού. Από σήμερα νινετε τακτικά μύρα μέ τό φαγητό σας καί μεταξύ τών γευματιών Γευσιτική, τονωτική καί ξεδιψαστική ή μύρα είναι πραγματική απόλαυση.

Ὁ Ἀλέξανδρος Ζῶπος,
Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ναυτικοῦ, Ἀθη-
ναί, Γῆσε, ἀσυρματιστής, θέλει ν'
ἀλληλογραφήσῃ με νέες ἀπ' ὅλο τὸν
κόσμο καὶ κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν
Ἀμρικῇ.

Α. ΨΑΡΡΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Μιχ. Τρι-
 γώνης, ΑΓ. Αχελώος, Β. Ν. Κ.
 Σουδτ, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσῃ μὲ
 τὴν ἀναγνωστρίαν μας, πού κρύβεται
 κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμ «Ξανθὸς πο-
 ρυρμός» ἀπὸ τὸ Μελιγαλά. Ὁ Αι-
 μιλιὸς Ὁρακιδιὸς Τάσις,
 γ. κ. ΕΒ, τοιμευ, ΒΖΤ 902, ΓΕΝ,
 θέλει ν' αλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἀνα-
 γνωστρίαν μας ἀπὸ τὸ Σουδαν, πού
 κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμ «Σα-
 ράγια», πού 1019 τευχούς. Ὁ Δι-
 νὰς Μερκίρης, ΓΕΝ, Γαζα, ἐπιθυμεί ν' αλ-
 ληλογραφήσῃ μὲ τὴν «Νίκη» ἀπὸ
 τὸ Μοντρεάλ. Ὁ Β. Παπακων-
 στατίνης, ΓΕΝ, ζήτηί ν' ἀλληλο-
 γραφήσῃ μὲ τὴν «Μίμη».

Οι οἰοῦντο μηχανικὸν Γεωργ. Ἀραμπὸς καὶ Χρῆστος Μπούρας, ΚΕ.Β.Ε. τομεύς, ΒΣΤ 902, ΓΕΝ, θέλουν ν' ἀλληλογραφῶσιν με νέες ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, με σκοπὸν τὴν ἀντάλλαγιν σκέψεων. Ὁ ἰωάννης Τσατσαλῶτης, Σχολῆς Ν. Δοκίμων, ἀπὸ Γρίτσας, κληρ. ν' ἀλληλογραφῶσιν με Ἑλλήνων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ με σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Ὁ Δημήτριος Τσακωνίτης, Ε.Π.Ν.Σ., ΒΣΤ 902, θέλει ν' ἀλληλογραφῶσιν με νέες ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ Γαλιβαρίου. Ὁ ἴδιος θέλει ν' ἀλληλογραφῶσιν με νέας ἀπὸ πρεσβ. αὐτῆς τῆς Ἀρβυᾶς.

Ο ΒΝΣ, Στ. Σπ. Γεν. 18ης Δ. Υ.Λ., ΒΝΣ, ΓΕΝ, επιβίβει ν' αλληλοφωράση με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό ό,τι επικοινωνήση. Προκαλεί όσες απειράσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους. Ο Ε. Σ. Γεν. 18ης, ΑΙΚ 867, ΔΙΝ ΑΡ., ΓΕΝ, θέλει ν' αλληλοφωράση με την «Ανεμίση» από το Ζουζάν. Ο Κ.ω.ν. Σ. Γεν. 18ης, Κ.Μ. Γεν. 18ης, Τμήμα Γεν. 18ης, ΓΕΝ, επιβίβει ν' αλληλοφωράση με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16—23 χρόνων, κατά προτίμηση από το Βόλο κ.λ.η. Λογικά, με σκοπό ό,τι επικοινωνήση.

Ὁ Γ Ε ὤ ρ γ ι ο ς Δ ι α τ ῆ ρ
 Ὑ ὶ ὦ ρ γ ι ο ς Κ Ε Ε Μ, Κ Ε Ε Μ Ὑ ὶ
 Τ.Μ., 2ος Λόχος, ΣΤΓ 909, έπιβί-
 νει ἡ ἀλληγοροποίηση μὲ τὴν ἀναγνώ-
 ριστά μας, ποὺ κρυβεῖται κάτω ἀπὸ
 ἀπὸ τὸ μενεδιονὸς τὸ «Κορίτσι ποὺ
 τὰ παρμπινὰ μὲ τὸν Ὀ Ὑ ὶ ὦ ρ γ ι ο ς
 ΣΤΓ 913Β, «Ζη-τῇ ν ἀλλήγοροποίη-
 μὲ τὴν «Τρῦση Μαρίνα», τοῦ 1014
 τεύχος. Ὁ Πέτρος Γιάκου-
 μ ἑ λ ο ς καὶ Ὁ Ἀλέξανδρος Καίσαρης,
 581 Τ.Π., 2ος Λόχος, ΣΤΓ 918Β,
 ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι,
 ἀν ἂν τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16-
 21 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυ-
 μίαν ἀντὶς φιλίας. Ὁ Χρυσὸς
 Γ ε ὡ ρ γ ι ο ς, 726 Τ.Μ.Κ.,
 ἱ ο ς Λόχος, ΣΤΓ 904Α, «Ζη-τῇ ν ἀλ-
 λήγοροποίη μὲ τὴν ὁ ὅτι, ὁ ὅτι,
 ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι, ὁ ὅτι,
 Πελοπόννησο, μὲ σκοπὸ ὅτι ἐπακο-
 λούση.

Ο Διμήτριος ο Κορνήσιος, 726 Τ.Μ.Κ., Ἰος Λόχος, ΣΤΓ 904Α, θέλει ν' ἀλληλογράφησιν με νέες ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τῆ Βοιωτίας, ἡλικίας 17—20 χρόνων. Ὁ Ἀπόστολος Καλλιόγλου, 596 Τ.Π., ΛΒΟ, ΣΤΓ 916Γ, ἐπιθυμῇ ν' ἀλληλογράφησιν με τὴν ἀναγνωστρίαν μας ἀπὸ τῆς Σερρίας, πού κοῦβιτὰ κατὰ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μικρὴ μεγάλη», πού 1018 τῆχους. Ὁ Γαβριὴλ Λιδιερτάτος, 520 Σ.Π., Λόχος Δοξασίας, ΣΤΓ 903Α, ἐπιθυμῇ ν' ἀλληλογράφησιν με τὴς ἀγνωστὰς μας πού ἀπὸ τὸν θάνατον κατὰ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀγριοκρίστου» καὶ «Μπισκέτο μενεξεδές», πού 1017 τῆχους. Ὁ Ερρίκος Ἀντωνάκοπουλος, ΚΕΕΜ, Ἰος Λόχος, ΣΤΓ 909Α, θέλει ν' ἀλληλογράφησιν με τὴν ἀναγνωστρίαν μας ἀπὸ τῆς Σπάρτης, πού κοῦβιτὰ κατὰ ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ποιμενίαν εἰσαυθλία».

Ὁ Εὐάγγελος Νασσόπουλος, ΚΕΝ Μεσολογγίου, Ἰος Λόχος, ΣΤΓ 907, θέλει ν' ἀλληλογράφησιν με νέες ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἀθήνα, με σκοπὸ τῆ συνάφης μίας καλῆς φίλειας καὶ ὅτι ἄλλο τι

Ἐπεὶ ἐπακολουθήσει, Ὁ Νικόλας, Λιάκας, ΚΕΝ Μεσολογγίου, 8ος Λόχος, ΣΤΓ 907, ἐπιθυμῶ ν' ἀλλο- λογραφήσῃ με νέες ἀπ' ὅλη τὴν Εὐ- λάδα, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τῆν Α- θῆνα καὶ τ' Ἰωάννινα, ἡλικίας 17— 22 χρόνων, με σκοπὸν, ὅτι ἐπακολου- θήσῃ. Ὁ Νικόλαος, ΚΕΒΟΠ, ΒΣΤ 901, θέ- λει ν' ἀλλογραφήσῃ με νέες ἀπ' ὅλη τὴν

481 Ὁ ἄλληλογραφήση μετ' Ἑλληνίδας.
 482 Ὁ Βασίλει. Τσαμπουκάς.
 483 Τὸ Δ' Διεύθυν. Τὸς Λόγος, ΣΤ' 914.
 484 Ὁ Ζ' ἄλληλογραφήση μετ' τὴν ἀνὰνυστρίαν μας τὸ 1013 τεύχος, ποὺ κρυβεῖται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Νινεὺ Χ.». Ὁ Τάσος Μπαλαμπάνης καὶ ὁ Διονύσιος Λευκαδίτης, 604 Τ.Π., ΑΒΟ, ΣΤ' 920, θέλουν ὅτι ἄλληλογραφήσουν μετ' τὰς ἀνὰνυστρίδας μας, ποὺ κρυβεῖται κάτω ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα «Προσὺνη ἀνεμυρὴ» καὶ «Διψασμένο λαοθύσιον» τὸ 1013 τεύχος. Ὁ Ζ' ἄλληλογραφήση μετ' τὴν ἀνὰνυστρίαν μας «Κορίτσι μετὰ παρρησίας», ΚΕΔ, Α', Στ' 925.
 485 ΒΣΤ 902, ζητεῖ ὅτι ἄλληλογραφήση μετ' τὴν ἀνὰνυστρίαν μας «Κορίτσι μετὰ παρρησίας».

Ο «Ήλιος Λέκκας» ΚΕΝ Μεσολογγίου, επιβίβειν ἄλληλογραφήν με νέες ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὰ Ἰωάννινα, με σκοπὸν τὴν ἀνταλλαγὴν κεφενέων καὶ ὅ,τι ἄλλο ἦβλε ἐπαρκεσὺν ἵνα ἀποσταλῇ ἐν ἑξῆς ἡμέραις. Ἀεὶ καὶ ἀντιτίηται καὶ ὁ Ἀναστάσιος Κωνσταντινίδης, 604 Τ.Π., ΛΒΟ, ΣΤΓ 920Γ, ζητοῦν τὴν ἀλληλογραφίαν με τίς δύο ἀδελφές «Παγγινιδίαν» καὶ «Σεβιλιδίαν». Ο ἠτήσας Μαυροπούλου, ἀνὰ κ.η. ΣΤΓ 920Γ, Τ.Π. 604, ΛΒΟ, ΣΤΓ 92Β, θέλει τὴν ἀλληλογραφίαν με Ἐλληνίδες 16—25 χρόνων, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Κρήτην. Ο Ἐμμανουὴλ Μπίρλινης καὶ ὁ Γεώργιος Κοσμάκης, 172 ΜΕΑΠ, Βα Πυροβολοχίδης, ΣΤΓ 912Α, ζητεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν με νέες τοῦ ἑωσθημένου καὶ τοῦ ὑπερμετρίου, ἡλικίας 18—22 χρόνων.

22. Ὁ λoγiαc Στέφανoς Κανιούρασ, 621 Ε.Τ.Π., Ὁ λoγoς Διςας, ΒΣΤ 904. Grèce, ἐπίθου με ἀλλογγοράση με νέες ἀπὸ τὴν Κύπρoι καὶ τὴν Ταυρκία, στὴν ἑλληνική γλώσσα. Ὁ Στ. πυρὶ δὼν Ἡλιάδης, 727 ΗΣΔ, ΒΣΤ 903, βέλει με ἀλλογγοράση με τίς νέες πρὸς κροβούται κατὰ ἀπὸ τὰ φεωδών με «Ζωὴ καὶ θάψις», «Πομενείη τσιγγάν» καὶ «Ὁρφανὸ ἀπὸ ἀγάπης». Ὁ

ΠΙΕΤΡΟΣ ΤΣΟΛΑΚΟΣ, 628
Τ.Π., ΛΒΟ, ΣΤΓ 918, ζητεί ν' άλλη-
λογραφήση με την ανάγνωσριά μας
από τὸ Σουδάν, πού κρύβεται κάτω
ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο «Ἀλκυόνη τῆς Με-
σογείου».

* Ο ΕΓΓΕΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΣ
 πούλος, ο Γ. Ακριτόπουλος και
 ο Ίνστιτούτ Μυρωδικαίας, 804 Μ.
 Λ.Μ., ΣΤΓ 920Β, θέλουν ν' αλληλο-
 γραφίσουν αντίστοιχα με το «Δουρ-
 γοφο Νο 1», «Πυρσουλ Νο 1» και
 τη «Ναρία Γερβένι» από τη Θεσ-
 σαλονίκη. Ο Φ. Παύλου, ο Πέτρος
 Κουζουός και ο Διομήδης Πιτροπου-
 λάκης, ΚΕΔ 30ν, Ταγμα Λ.Ο., Ιος
 Λοχος, ΒΣΤ 902, ζήτουν ν' αλληλο-
 γραφίσουν με νέους και νέες από την
 Ελλάδα. Ο Νικόλαος Σω-
 τήρης ο, Σχολή Πυροβολικού, ΒΣΤ
 902, Γρεσε, θέλει ν' αλληλογραφήσει
 με νέες ηλικίας 18—22 χρόνων. Ο

ἡ πληθώρα τῶν ἀποστόλων, Ἰσ. Λόχος ΣΕΤΗΛΑ, ΒΣΤ 902, Grèce, ἐπιθύνει τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὴν ἀντιγράψαντά μου ἀπὸ τὴν Κύπρον, πάλιν κρυσταλλὸν κατὰ ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα μου «Δαυὶδ» ἀποπεμπόμενον. Ὁ Γεώργιος Τσάκις, ὁ ἀρχὸς ΚΕΝΤ, 103ος Λόχος, ΣΤΓ 928, Grèce, ζητεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ τὴν «Ἀφροδίτη τῆς Μήλου».

Ὁ υπαξιωματικὸς Γεώργιος Βραχάλιώτης, ΚΕΒΟΠ, 3ος Λόχος, ΒΣΤ 902, βέλπει τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ νέους καὶ νέες ἀπ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Κέρκυρα. Ὁ λοχίας Χαράλαμπος Μεντεσιδης καὶ ἡ δεκανεὶα Πίπης Κραννικοῦ, ΣΤ3 922, 3ος Λόχος, ΣΤΓ 916, ἀποθνήσκουσιν ἀπὸ ἀλληλογραφίαν μετὰ ἡγεμόνας Γυναικίσαν, ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μετὰ σκοπὸν τὴν ἀντίστησιν ἐκ καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Ὁ Κ. Πονηράκος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Ρουσσάκης, Σ.Ο.Α.Μ. Ἀνάκτορα, Ἀθῆναι, ζητοῦν τὴν ἀλληλογραφίαν μετὰ νέας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἴδιον βέλπει καὶ ὁ Γεώργιος Σκορπιῆς, γιὰ τὸν ὁποῖο λαμβάνει ἡ ἴδία διευλίστις.

Ὁ Ἰωάννης Φουντοῦ
 λαός, 126 Μ.Π.Π., ΣΤΓ 913
 Grèce, ζήτην ἀλληγογράφην
 Ἑλληνίδες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον, ἤλ-
 κίας κάτω τῶν 20 χρόνων. Ὁ
 Ἰάσας Κοῦκος, 26^{ος} Τμ. Ὑγιει-
 νῆς Ἑκστρατείας, ΒΣΤ 902, θέλει
 ἀλληγογραφῆσαι με νέας ἀπὸ τὴν
 λάδα, ηλικίας 16—22 χρόνων, Ε.

κοποῦ το συνόψις μίας καλῆς γνώσεως.
 νίας. Ὁ Μάρκος Τσελένι, ὁ
 φησι, Α. Σ. IX Μεταρρίων, ΣΤ.
 93, ἔπειθε, ἐπὶ μὴ ἄλληλογραφία
 φησὶ μὴ δὲ ἄλλῃ. Ὁ Νάλλας
 902, βέλῃ τῇ ἄλληλογραφίᾳ.
 ἀναγνωστῶν μας ἀπὸ τῆς Κύπρου,
 κρύβεται κάτω ἀπὸ τὸ ψευδώνυμον
 «Χορμένη ἑλπίδα».

Ὁ Γεώργιος Τσιμινι, ὁ
 κης, KENT, 10ος Λόχος, ΣΤ.
 928, ἔπειθε ἄλληλογραφία μὴ
 «Νίκην» ὁ ἴδιος βέλῃ τῇ ἄλληλο-
 γραφίᾳ μὴ δὲ ἄλλῃ. Ὁ Ἀρσινόη τῆς Μα-
 λου», Ὁ Δημήτριος ὁ ἑρμηνεύ-
 ματικὸς ποῦλος, 582, Τ. Π.
 Α. Διοσκου, ΒΕΤ 9188, ἐπὶ μὴ

ἀλληγορογράφῃ μετὰ τῇ ὀλιγογραφίᾳ αὐτῇ
 κρείττατος.
 Ὁ Ἀθανάσιος Ἀναστάσιος πρύτανης τοῦ
 σόπουλου, 568 Τ.Π., Ἰος Λος, ΣΤΓ 916f, ζητεῖν τὴν ἀλληγορο-
 γφήν μετὰ νέας ἀπὸ τῶν ὀλιγογραφῶν
 καὶ προσαρτῶν ἀπὸ τῆς Ἀθῆνας. Ὁ
 σκοπὸς τῆς διηρημένης καλῆς καὶ
 στοιχειῶν φιλοίας, Ὁ Β στλ. 1017
 Τσαλιδῆς καὶ ὁ Ἀθανάσιος Ἰος Λος
 χελάρης, ΛΥΒ 112 Μερογραφίᾳ, ΣΤΓ
 912. θέλουν τὴν ἀλληγορογραφίαν ἀπὸ
 στοιχείων μετὰ τῆς ἀναγνώστῃς μετὰ
 ποὺ κρεβατῆται ἀπὸ τὰς τὰς Φεβρου-
 αρίᾳ καὶ τῆς καὶ τῆς χηλοκροκίτης.
 Ὁ Στέλιος Πύροδοξος, 125
 Μ.Π.Π., Ἀ΄ Πυροδοξίᾳ, ΣΤΓ
 994b, θέλει τὴν ἀλληγορογράφῃ μετὰ
 τῇ ἀναγνώστῃ μετὰ, ποὺ κρεβατῆται μετὰ
 τὴν ἀπὸ τὸ φεβρουῖον «Κροκίται μετὰ
 παραμυθία Γ. Α.», ΣΤΓ 1018
 χελάρης καὶ τῆς καὶ τῆς ὀλιγογραφίᾳ
 καὶ τῆς Ἰος Λος, Ὁ Β στλ. 1017

916Α, ζητεί η διάλωσηφρηση με
ανάγκωστρώες μας, που κρωβονται
τω από τω ψευδωσμά «Ορία υπερως»
και «Ορία Ερωτά», από τω Μω-
τώ ζώγλου. ΚΕΒΟΠ 4ος Λόγος
ΒΣΤ 902. Grèce, επιμύνη η αλ-
λώφρηση με μιά Έλληνωταλ (S)
στην έλληνηη ή Ιτωλική γλώσσα,
σκοπό την ανάπτυξη μιας άγνω-
στιας.

209 Τ.Υ. ΣΤΓ 913, θέλει ν' άλλα
λογραφή με τὸ «Ντόμινο» καὶ
«Γιολάντα». Ὁ Αἰμίλιος Αὐ
γερινὸς καὶ ὁ Μάριος Πολυγένης
27ον ΛΒΟ ΣΤΓ 913Β, ζητοῦν ν'

ἀλλογοράσῃ με νέες του ἑωτέρου
αἰκού, ηλικίας 18—22 χρόνων, με σκο-
πό τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ἀγνης φιλο-
σοφικῆς ρωμαϊκῆς ΚΕΝ-
Τριτοπλευρ. ὅς Λόγος, ΣΤΓ 928,
ἐν τῇ ἀλληγορήσει μετὰ τὸν ἀνα-
γνωστὰ μετὰ τοὺ κρύβεται καὶ
ἀπὸ τοῦ ψευδώνυμου «Κόκκινο ἐντε-
δαί». Ο Παναγιώτης ΣΤΠ
ρ. ο. π. ο. λ. κ. 2α ΕΤΙ, 2α ΤΠ
ΣΤΓ 904Β, ὡστε ν. ἀλληγοροῖται
με νέες ἀπὸ τοῦ ἑωτέρου, με σκο-
πο τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς καλῆς καὶ στο-
θερᾶς φιλοσοφίας.

Λ. Μ., ΣΤΓ 920, ἐπιβεβαιώνει ἀλλήλω

ἡ ἀνάστασις με νῆες ἀπὸ τὴν «Ελλάδα»
 καὶ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν Πειραιᾶ
 583 Τ.Π.Λ.ΑΒΟ 918, Grèce, θέλει
 ἀλλογράφωσιν με νῆες τοῦ ἐσωτέρου
 κοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τοῖς ἰσὺς
 θυμὲι καὶ οἱ Ντίους Καλλιγράφωσιν
 γὰρ τὸν ὅτιος ἰσχύη ἡ ἰδία διευθύνει.
 Οἱ Πέτρος Σ. Γ. Γ. ἀδελφὸς
 1609 Σ.Π.Π., Γρεσίνον Ἐπιτροπὴν
 ΣΤ.Π. 916Α, θέλει ἡ ἀλλογράφωσιν
 με τὴν ἀναγνώστριν μας, πού κρεβεῖται
 κατὰ ἀπὸ τοῦ φεβρουρίου «Ορφανὴ
 ἀπὸ ἀγάπης», τοῦ 1018 τευχούς.
 Οἱ Γεώργιος Καπέτας
 513, 513 Ε.Σ.Π., ΑΒΟ ΣΤ.Π. 914
 ζητεῖ ἡ ἀλλογράφωσιν με νῆες ἀπὸ
 τῆς τῆς «Ελλάδος», με ἀκροῦ τῆς συν-
 ψῆς καὶ ἀσφαλεῖς φιλικῶς
 Οἱ Μ.Χ.Α.Π.Σ. Α.Β. ἐν τῇ ἀκροῦ
 Β.Μοῦρα, ἀπὸ τοῦ 903
 ἐπιθυμῇ ἡ ἀλλογράφωσιν με τὴν
 ἀναγνώστριν μας, πού κρεβεῖται κατὰ
 ἀπὸ τοῦ φεβρουρίου «Τρελὰς ἰστορίες»
 Οἱ Α.Σ.Τ.Ε.Ρ.Ο.Σ.
 125 Μ.Π.Π., Α.Πυροβολοσχία, ΣΤ.Π.
 904Β, ἐπιθυμῇ ἡ ἀλλογράφωσιν με
 τὴν ἀναγνώστριν μας, πού κρεβεῖται
 κατὰ ἀπὸ τοῦ φεβρουρίου «Ορφανὴ
 ἀπὸ ἀγάπης», τοῦ 1018 τευχούς.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some faint smudges and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding structure, including the inner hinge and some stitching. The overall tone is warm and slightly yellowed.

ΤΟ ΑΓΡΟ
ΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΜΟΣΜΕΝΩΝ ΕΙΣ

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ
ΥΟΤΕΡΑ ΟΜΩΣ
ΣΤΙΣ ΜΕΣΟΥΕ
ΧΩΜΕ ΕΤΟ

ΤΟ ΑΓΡΟ
ἑπιτυχίας πο
στην Λουίζιά

Ἡ κτην
λευτῇ σ' ἕνα

Ἡ νέα αὐ-
γούστου, με

Τέος

Διὰ πᾶς

NOÛRE

Ἀπὸ δετίας περίπου, μιὰ μεγάλη κτηνοτροφικὴ ἐπιχείρησι «BIZON» ἔχει ἐγκατασταθῇ στὰ νότια τῆς Γαλλίας.

Αυτό είναι ή καλύτερη απόδειξι ότι τα «BIZON» προσαρμόζονται περίφημα στις Μεσογειακές χώρες.

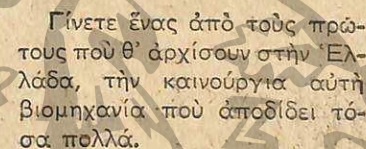
ΤΟ ΑΓΡΟΚΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΒΟΥΝΟΥ, απέχον 60 χιλιόμετρα από την Μεσόγειο, προσφέρει εις τούς πρωτοπόρους τής νέας αὐτῆς κτηνοτροφίας 3000 «BIZON» ἐντελῶς προσηρμοσμένων εἰς τὸ Μεσογειακὸν κλίμα, ἀπὸ 8 διαδοχικῶν γενεῶν.

Στην αρχή η τεχνική μας καθοριζέτο από Άμερικανούς και Σκανδιναβούς ειδήμονες. Άρ-
γότερα όμως, λαμβάνοντας υπ' όψιν τὸ κλίμα καὶ τὴς πιθανότητες διατροφῆς πού συναντᾶ κανεὶς
στὶς Μεσογειακὲς χώρες, καθωρθώσαμε περίφημα νὰ προσαρμόσουμε τὰ «BIZON», καὶ νὰ ἐ-
χωμε ἑστιασμιὰ παραγῶν ἡ ἀπὸ τὴς καλύτερες.

ΤΟ ΑΓΡΟΚΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΒΟΥΝΟΥ δεν είναι παρά ένα επιπλέον παράδειγμα της επιτυχίας που ἐγνώρισαν μεγάλες κτηνοτροφικές επιχειρήσεις στην Ίσπανία, στο Μαρόκο και στην Λουιζιάνα, σε χώρες δηλαδή με τροπικό κλίμα.

Ἡ κτηνοτροφία τοῦ «BIZON» εἶνε πολὺ εὐκόλη. Στὴν ἀρχὴ μπορεῖ νὰ βο-
λευθῇ σ' ἕνα ὁποιοδήποτε οἰκοπεδάκι τῆς ἐπαρχίας ἢ τῆς ὑπαίθρου.

Ἡ νέα αὐτὴ ἀγροτική βιομηχανία, εἶναι ἡ περισσότερον ἐνδεδειγμένη διὰ πρόσωπα καλοῦ γούστου, μὲ μοντέρνο δυναμικὸ χαρακτῆρα καὶ ἐποικοδομητικὸ πνεῦμα.

Τέσσαρες ἀράδες τῶν κλουβιῶν μέ τὰ γουναρικά.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν γράψετε εἰς τὸ: **RANCH DE LA MONTAGNE NOIRE — PAR FERRALS LES MONTAGNES — (HERAULT) — FRANCE,** καὶ θὰ λάβετε τὴν πρὸ χρήσιμη καθοδήγησιν.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΤΟΥ 1960

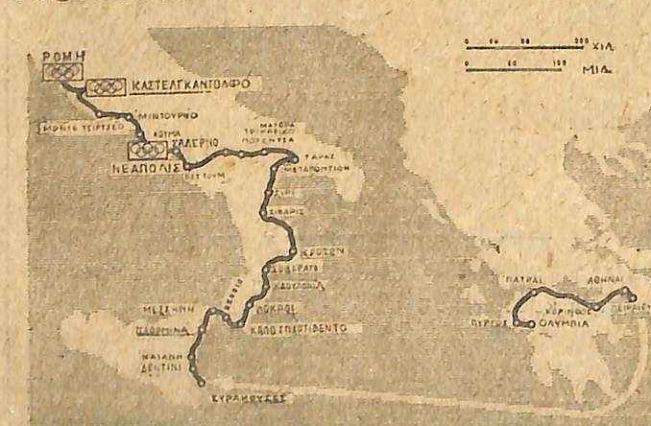
Τό Όλυμπιακό χωριό. — Οι κατασκηνώσεις, που θα φιλοξενήσουν 25.000 φιλάθλους. — Η Ολυμπιακή λαμπροδρομία.

Η Ιταλία προετοιμάζεται δαστήρια και συστηματα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1960. Ο υπουργός της Έργασίας Τζιουζέππε Τόνι, ως εκπρόσωπος της ιταλικής κυβέρνησης, έδωσε τον περασμένο μήνα τα θεμέλια του Ολυμπιακού Χωριού. Σε μία μαγευτική τοποθεσία 30.000 τετραγωνικών μέτρων, στη ζώνη Παριόλι, που απέχει 1500 μ. από το Φόρο Ιτάλικό και 1800 μ. από την Άκουα Αρετόζα, χτίστηκε ένα πρωτότυπο και σε ύψος μοντέρνο, στυλ Ολυμπιακό Χωριό.

Τα αθλητικά στίβια θα έχουν δύο μέχρι τέσσερα πατώματα. Θα φιλοξενήσουν 7000 αθλητές σε 4500 δωμάτια. Αθλητές και αθλήτριες θα ζήσουν στο ίδιο Ολυμπιακό Χωριό, αλλά οι αθλήτριες θα έχουν χωριστή είσοδο, όπως στη Μελβούρνη.

Κάθε διαμέρισμα θα έχει λουτρό και τουαλέτα. Κάθε συγκρότημα σπιτιών χωριστό εστιατόριο, αίθουσες συγκεντρώσεων, ταχυδρομική και τηλεφωνική εξυπηρέτηση, κουρέιο και κομμωτήριο για τις αθλήτριες, υπόγειο, τουριστικό γραφείο για πληροφορίες και γενικά όλες τις ανέσεις.

Κάθε εθνική ομάδα θα έχει στη διάθεσή της τρία τηλεφωνα και τρεις «βέσπες» για μεταφορά μέσα στο Ολυμπιακό Χωριό. Αυτοκίνητα, εκτός από όσα υπηρεσιακά διατεθούν για τη μετακίνηση των αθλητών, δε θα επιτραπεί να περάσουν την «Ολυμπιακή Θύρα».

Σχεδιαγράμμο του δρόμου που θα διανύσει η ιερή ολυμπιακή φλόγα ώς την Ολυμπία στη Ρώμη.

θα συνδυάσουν το τερπνο με το ωφέλιμο. Όσοι απ' τους Έλληνες φιλάθλους επιθυμούν να έχουν περισσότερες πληροφορίες για τις κατασκηνώσεις, μπορούν να απευθύνονται στο «Ente Provinciale per il Turismo», Via Barberis 47, Roma.

Κατά τη διάρκεια της τελευταίας επίσκεψής του στη Ρώμη ο γενικός γραμματέας του Αθλητισμού της Ελλάδας κ. Γεώργιος Βήκος είχε πολύωρη συζήτηση με τους ιδρυτές της Διοργανωτικής Επιτροπής της 17ης Ολυμπιάδας για τα προβλήματα της Ολυμπιακής Λαμπροδρομίας.

Συνεφωνήθηκε πως η ιδεώδης πορεία του Ολυμπιακού Φωτός θα είναι: Ολυμπία — Πύργος — Πάτρα — Κορινθός — Αθήνα — Πειραιάς. Απ' εκεί με βατόρι στη Σικελία — Ιταλία: Συρακούσες — Λέντινι — Κατάνη — Ταορμίνα — Μεσσηνία — Ρέτιζο — Καπο Σαρτινέζο — Λοκρόι — Καουόντο — Σοδεράτο — Κρότων — Συδαρίς — Σίρι — Μεταπόντιον — Τάις — Ματέρα — Τρικάρκο — Ποτέντσα — Πέστον — Σαλέντο — Νεάπολις — Κούμα — Μιντούρνο — Μόντε Τσιρτέο — Καστέλ Γκαντόλφο — Ρώμη.

Ο κ. Βήκος υπέσχεθη πλήρη συνεργασία των Ελλήνων ιδρυτών για την επιτυχία της Ολυμπιακής Λαμπροδρομίας.

Η Οργανωτική Επιτροπή της 17ης Ολυμπιάδας έλεξε τη Λούτσα Καπιτολίνα (λίκαινα του Καπιτωλίου) ως σύμβολο της Ολυμπιάδας της Ρώμης. Το πρωτότυπο βρίσκεται στο Μουσείο του Παλάτσο ντέι Κονσερβατόρι, στο Καπιτώλιο. Είναι ένα μικρό γλυπτό, που παριστάνει τη λίκαινα και τη βυζαντινή ο Ρωμύλος και ο Ρεμύος. Φαίνεται πως είναι αντίγραφο έτρουσκικής τέχνης του 500 π.Χ., επηρεασμένο από ιωνικό πρότυπο. Ωστόσο, οι διδυμοί αδελφοί έχουν προστεθή μεταγενέστερα απ' τον Γουλιέλμο, τέλλα Πόρτα.

Απ' τη δασκαλίας που γίναν τελευταία σ' ένα έτρουσκικό τσφο της Ταρκυνία βρσαν σε φως ώραιότερες τοιχογραφίες, που αναπαριστούν εικόνες απ' την αθλητική ζωή του 6ου π.Χ. αιώνα. Με μεγάλη εκπλήξη οι αρχαιολόγοι παρατήρησαν ένα δισκοβόλο, ένα αλτή, τρεις δρομείς σε αγώνα, δύο πύμαχους και μία αρματοδρομία σε εξαιρετικά ζωντανές εικόνες.

Ο τάφος άμείως βαφτίστηκε «Τάφος ντέλλε Ολυμπιάδων», έπειδή άποκαλύφθηκε την προαυτική τετραετία της Ρώμης. Όσοι έπισκεφτούν την Αίθρια Πύλη το 1960, θα θαυμάσουν και την αθλητική αυτή τοιχογραφία.

Μέχρι της στιγμής 42 έθνη έδλξαν συμμετοχή όριστικά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1960. Οι Ιταλοί ύπολογίζουν πως τελικά τά έθνη θα αύξηθούν σε 90!

Ι. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ του παρόντος τεύχους

Διπλός κυλίξας

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΑΝΩ ΚΟΧΛΙΑ

- 1) ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ. 2) ΣΥΛΛΑΣ. 3) ΡΑΜΟΛΙ. 4) ΚΑΛΑΜΑΡΙ. 5) ΑΓΕΜΙΣΤΟ. 6) ΛΑ. 7) ΤΣΕΠΗ. 8) ΚΑΦΑΣΙ. 9) ΡΑΣΚΙΝ. 10) ΑΝΑΓΑΛΙΑ. 11) ΜΑΛΑΚΚΑ. 12) ΝΕΡΑΪΔΑ. 13) ΡΑΠΑΝΑΚΙ. 14) ΛΑΜΑΡΚ. 15) ΑΛΑΦΙΑΣΜΑ. 16) ΜΑΧΑΛΑΣ. 17) ΡΑΦΗΝΑ. 18) ΜΑΡΚΑ.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΧΛΙΑ

- 1) ΑΚΡΑ. 2) ΜΑΝΗ. 3) ΦΑΡΣΑΛΑ. 4) ΧΑΛΑΜ. 5) ΣΑΛΙ. 6) ΦΑΛΑΚΡΑ. 7) ΜΑΛΙΚ. 8) ΑΝΑΠΑΡΑΔΙΑ. 9) ΡΕΝΑΚ. 10) ΚΑΛΑΜΑΙ. 11) ΛΑΓΑΝΑ. 12) ΝΙΚ. 13) ΣΑΡΙΣΑ. 14) ΦΑΚΗ. 15) ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ. 16) ΜΕΓΑΙΡΑ. 17) ΜΑΛΑ. 18) ΚΙΛΟ. 19) ΜΑΡΣΑΛ. 20) ΛΥΣΑ. 21) ΡΟΓΑ. 22) ΞΑΝΑ.

Σωστό — Λάθος

- 1) ΣΩΣΤΟ. 2) ΛΑΘΟΣ (12). 3) ΛΑΘΟΣ (περίπου 130.000). 4) ΛΑΘΟΣ (είναι «Εκτετατός». Το πραγματικό του όνομα είναι Κρόκος. Εδωσφόρος Ζαννέρε). 5) ΛΑΘΟΣ (ζυγίζαν και τα πέντε μαζί 4½ κιλά). 6) ΣΩΣΤΟ (69 έναντι των 42 του Ροσσίνι). 7) ΛΑΘΟΣ (ο δίσκος όφειλεται στο Γερμανό Ε. Μπερλινέρ, ο οποίος τον ανακάλυψε 11 χρόνια μετά). 8) ΛΑΘΟΣ (ή δεξίτερ). 9) ΣΩΣΤΟ. 10) ΛΑΘΟΣ (οις «Ανδρείς της Αμερικής». Είναι το Κατοπάκ ύψους 5740 μ.). 11) ΛΑΘΟΣ (το τρίτο χρηματοδοτήθηκε από Γενόμενους τραπεζίτες). 12) ΣΩΣΤΟ (τα αμερικανικά κληπερς έκάλυπταν την απόσταξη. Νέα Υόρκη — Λίβερπουλ μέσα σε 14—15 μέρες).

Μαγική εικών χωρίς εικών: Φίκος (ΦΙΦΗ, ΚΩΣΤΑ...)

Η λύσις του υπ' αριθ. 703 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΚΕΡΑΣ — ΦΑΣΙΣ — ΑΣΠΙΣ. 2) ΑΝΑΝΑΣ — ΧΗΡΕΣ — ΔΕΚΑ. 3) ΒΑΣΙΜΟΣ — ΜΑΛΙΚ — ΛΑΝ. 4) ΟΣ — ΚΑΛΟΙ — ΚΑΛΑΜΑΡΙ. 5) ΚΑΡΕΚΛΑ — ΣΑΛΑΓΟΣ. 6) ΛΕΝΑΣ — ΑΝΑ — ΣΑΝΟΣ. 7) ΒΕΛΟΣ — ΑΡΩΜΑ — ΜΙΣ. 8) ΑΚΙΣ — ΑΛΑ — ΕΛΛΙΑ — ΜΑ. 9) ΡΕΑ — ΚΕΑ — ΥΜΑ — ΛΑΚ. 10) ΚΣ — ΧΑΝΙΑ — ΟΚΑ — ΠΑΡΑ. 11) ΠΑΤ — ΑΝΕΜΗ — ΚΑΛΙΟ. 12) ΠΙΣ — ΣΑ — ΙΣΑ — ΣΑΚΙΑ. 13) ΑΛΑΜΑΝΑ — ΑΛΒΑΝΙΑ. 14) ΚΑΤΑΡΤΙΑ — ΑΪΤΟΣ — ΑΝ. 15) ΑΚΙ — ΑΙΩΝΑ — ΚΑΝΤΑΔΑ. 16) ΡΑΚΙ — ΟΡΙΟΝ — ΝΕΑΡΑΙ. 17) ΙΣΑ — ΑΑΡΩΝ — ΣΟΜΠ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΚΑΒΟΣ — ΒΑΡΚΑ — ΑΚΑΡΙ. 2) ΕΝΑΣ — ΔΕΚΕΣ — ΠΛΑΚΑΣ. 3) ΡΑΣ — ΚΕΛΙΑ — ΠΙΑΤΙΚΑ — ΠΛΑΚΑΣ. 4) ΧΑΣΜΑ — ΙΑ. 5) ΣΑΜΑΡΑΣ — ΚΑΤΣΑΡΑ. 6) ΣΟΛΕΣ — ΑΕΝ — ΑΝΤΙΟ. 7) ΣΟΚ — ΑΛΑΪΑ — ΑΙΩΡΑ. 8) ΑΧ — ΙΛΑΡΑ — ΑΝΙ — ΑΝΙΑ. 9) ΣΗΜ — ΑΝΩ — ΕΣΑ — ΑΟΡ. 10) ΙΡΑΚ — ΑΜΕ — ΟΜΑΛΑ — ΝΩ. 11) ΣΕΛΑΣ — ΑΛΥΧΗ — ΒΙΚ. 12) ΣΙΛΑΣ — ΑΜΑ — ΣΑΤΑΝ. 13) ΚΑΛΑΜΙΑ — ΚΑΝΟΝΕΣ. 14) ΣΔ — ΜΑΝΙΑ — ΠΑΚΙ. 15) ΠΕΛΑΓΟΣ — ΛΑΛΙΑ — ΑΡΟ. 16) ΙΚΑΡΟΣ — ΜΑΡΙΑ — ΑΔΑΜ. 17) ΣΑΝΙΣ — ΚΑΚΑΟ — ΟΝΑΠ.

Τα άπρόσπετα του ζυρίματος

Ο έσωτερικός γιατρός ένος νοσοκομείου του Νάτρυμπα, στη Νότιο Αφρική, έμεινε με το στόμα άνοιχτό, όταν παρουσίασθηκε κάποιος, τραυματισμένος στο μέγχο δάχτυλο του ποδίου του, και έξηγησε ότι το είχε κόψει βαθιά... ένώ έζυριότανε!

Ο γιατρός νόμισε, φυσικά, ότι τον κορόιδευε, όμως λίγο και το σύστημα ν' άφιση τ' άσπετα.

— Μα δέν άσπετεύαμε καθόλου, διαμαρτυρήθηκε έκείνος. Άπλούστατα, έκει που έζυριόμουν, έφευγε απ' το χέρι μου το ευράφι κι' έπεσε πάνω στο δάχτυλο του ποδίου μου! Αυτό είν' όλο...

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Παράξενο διήγημα

ΠΑΝΕ πολλά, πάρα πολλά χρόνια, από τότε που οι ψαράδες της Δουγκέρης βρήκαν σε μία άπομερη άκρογυαλιά ένα κοριτσάκι να κοιμάται έξυγνα στο ανάμεσα στα ναυάγια, που έχε ρίξει εκεί ή φουρτούνα. Ένα χρυσό σταυροδάκι κρεμόταν στο λαιμό του κι' έγραφε πάνω ένα όνομα: «Γιούθα».

Πήραν, λοιπόν, οι ψαράδες μαζί τους τη μικρή Γιούθα και την πήγαν στις καλύδες τους, στο λιμάνι της Δουγκέρης.

Αφού έκλαψε άρκετά, άναζητώντας τους γονείς της, ή μικρούλα παρηγορήθηκε στο τέλος κι' άρχισε να παίζει στην ακροθαλασσία, μαζεύοντας πολύχρωμα κοχύλια και στήνοντας καλυβάκια πάνω στη βρεγμένη άμμο, που λαμποκοπούσε στον ήλιο...

Τά χρόνια πέρασαν, κι' ή Γιούθα έγινε μία όμορφη κοπέλλα. Έχε μαύρα φλογερά μαλλιά, μέση λυγρή και κατάξανθα μάτια, που γυάλιζαν σε μεταξένια.

Οι φτωχοί ψαράδες τη λάτρευαν, σαν παιδί τους. Τά πλούσια παλληκάρια του τόπου τη λαχταρούσαν και της δέγνανε την προτίμησή τους. Και τά δυο δίδυμα άγόρια του ψαρά, που την πήρε στην καλύδα του, ο Γιάν κι' ο Λούι, τρέμανε παράξενα όταν την κυττάζανε...

Κάθε βράδυ, τά δυο άδέρφια, έζωρμένα σε μία γωνία της φτωχικής καλύδας τους, άκούσαν με προσήλωση τους γέροντα να διηγούνται τραγουχτικές ιστορίες, μακρινά ταξίδια, ναυάγια σ' άγρια μέρη... Ο Λούι, ο πιο ρομαλέος απ' τους δυο, άγχαπτε το ριψοκίνδυνο και περιπετειώδες έπάγγελμα του ψαρά, ένώ ο λεπτοκαμωμένος κι' ήσυχος Γιάν άποφάσιζε να σπουδάσει.

Κι' οι δυο τους άγαπούσαν τη Γιούθα, και με τον τρόπο του ο καθένας προσπαθούσε να κερδίσει την άγάπη της. Μα έκείνη τους άγαπούσε και τους δυο. Της άρεσε το ίδιο ν' άκούη τά γλυκόλογα και τά όμορφα τραγουδία του Γιάν και να δέχεται τις γεμάτες άγάπη και πάθος ματιές του Λούι. Δέν ήξερε ποιών απ' τους δυο να προτιμήσει...

Ένα δειλινό, την ώρα που γυρίζε στην καλύδα της, κάποιος νέος τη σταμάτησε κι' άρχισε να της λέη λόγια πειραχτικά. Μα ο Λούι, που έτυχε να βρίσκεται εκεί κοντά, έτρεξε, τόν άρπάξε απ' τη μέση, τόν σήκωσε ψηλά, σαν πουλού, και τόν πέταξε στη θάλασσα. Αυτό έκανε τη Γιούθα να θαυμάσει το Λούι για την παλληκαρία του...

Όστερ' από μερικά μέρες, ένας άλλος άγροίκος, τόλμησε να ένοχλήσει τη Γιούθα. Τότε ο Γιάν, που βρέθηκε εκεί, τού έπεσε λόγια τόσο τσουχτερά, που τόν έκανε να κλάψει απ' το κακό του. Κι' ή Γιούθα ένοιωσε περηφάνια γιατί την άγαπούσε ένας τόσο έξυπνος και μορφωμένος νέος.

Κι' έτσι περνούσε ο καιρός, χωρίς να έξερ ποιών απ' τους δυο άδελφούς ν'

ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ	
Έτησια	Δρχ. 340. —
Έξάμηνος	» 170. —
Τρίμηνος	» 85. —

ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ	
Έτησια	Λίρες 7. —
»	Δολάρια 20. —
»	Φρ. Γαλ. 8.000
»	Φρ. Βελγ. 1.000

Έμβόσματα Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού δια τραπεζικής τοιαύτης προς το περιοδικό «ΘΗ ΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσάνιου 4 (Πλατεία Κλαυθιάδος), ΑΘΗΝΑΙ.

Απαγορεύεται ή άναδημοσίευση τώ άρθρου 6 και 7 τού Α. Ν. 1092) 1938. ΊδιοκτΗΣΙΑ: Ε.Ε.Ε. «ΑΛΚΥΩΝ» — Ιωάν. Γ. Παπαγεωργίου και Σία, Δραγατσάνιου 4. Διευθυντής: Διαχειριστής και ύπεύθυνος: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Σπύρος Μπέλλας, 6δός Βουλγαρη 11, Αθήναι

άγαπήσει περισσότερο, σε ποιών να χαρίσει την καρδιά της...

Πέρασε και κείνο το καλοκαίρι κι' άρχισαν τα πρωταθλήματα. Ο Γιάν έπρεπε να φύγει σε λίγες μέρες για την πόλη, για τις σπουδές του. Μα κι' ο Λούι έτοιμαζόταν για μακρινό ταξίδι μ' ένα καράβι.

Καταλάβαιναν κι' οι δυο πως έπρεπε να πάρη ένα τέλος αυτή ή ιστορία της άγάπης τους. Κι' άποφάσισαν να μιλήσουν καθέννας χωριστά στη Γιούθα. Πρώτος της μιλήσε ο Γιάν, κι' ύστερα ο Λούι. Μα έκείνη δέν άπάντησε, ούτε στον ένα, ούτε στον άλλο.

Έπειτα όμως από λίγες μέρες, έπεε φανερά και στους δυο πως διάλεξε για σύντροφο της ζωής της το Λούι, γιατί αυτόν άγαπούσε πιο πολύ.

Ο Γιάν έφυγε άμέσως την άλλη μέρα για την πόλη. Δέν περίμενε καν ώς την Κυριακή, που θα γίνονταν έπίσημα οι έρωστές του άδελφού του και της Γιούθας. Δέ μπορούσε να βαστάξει τόν πόνο που ένοιωσε, βλέποντας να αδύνη κάθε έλπίδα για την ευτυχία που δνειρεύονταν...

Άρραδωνισμένοι πιά, ο Λούι κι' ή Γιούθα, περνούσαν μήνες εύτυχισμένους. Τ' άπογεμάτα περπατούσαν στην άκρογυαλιά, πιασμένοι απ' το χέρι, και μόλις σουρούπωνε, μπαίνανε στη βάρκα τους κι' άνοιγνταν στη θάλασσα, τραγουδώντας έρωτικά τραγουδία.

Μα έφτασε κι' ή μέρα του χωρισμού. Άποχαιρέτησαν στο μώλο, προί-πρωί, κι' ο Λούι πήγε με το καράβι, στο σαλπάρσε σε λίγο κι' άνοήτηκε στο πέλαγος. Όταν ή Γιούθα το έδε να χάνεται με τόν καλό της, πήρε λυπημένη τ' όδρομο, πηγαίνοντας σιγά-σιγά για τήν καλύδα της...

Πέρασε ο χειμώνας, ήρθε ή άνοιξη κι' άκόμα ή Γιούθα δέν έγινε πάρε καμιά έδση απ' τόν καλό της. Μεγαλοχολική, άρρωστη, πήγαινε κάθε δειλινό στο μώλο και καθόταν σε μία άκρη, ώπου να νυχτώσει, κυττάζοντας το πέλαγος και περιμένοντας το γυρισμό του άρραδωνιστικού της.

Το καράβι του Λούι ταξίδευε από λιμάνι σε λιμάνι κι' από θάλασσα σε θάλασσα, με πρώτα τόν άέρα. Λές κι' ή άγάπη κι' ή λαχτάρα της άρραδωνιστικής της, που τ' άφαινε όλα βολικά, ύκιάς του, τού τ' άφαινε στη θέλησή του κι' όπότες τους άνέμους, στη θέλησή του ακολουθούσε το καράβι του σαν άγασθό πνεύμα.

Οι δουλειές του πήγαιναν καλά. Λογάριαζε πως σε λίγες μέρες, θα βρισκόταν στην καλύδα του και θα άφαιγε πάλι τήν πολυαγαπημένη στην άγκαλιά του. Την ώρα που έμαζε για τήν Γιούθα. Πόσο όδρα είχε μαζέψει γι' τήν Γιούθα. Πόσο μεταξιά της Βενετίας, αήτην! Σάλια μεταξιά της Ισπανίας, πολυχρόνια όράματα της Πόλης... βραχιόλια και δαχτυλίδια της Πόλης... Πόσο εύτυχισμένη θα ήταν ή ζωή της!...

Μα ή μάθη μοίρα του φλογαε τέλους, τραγικό. Ένα βράδυ, το καράβι του, κυνηγμένο από ένα κουρσάρικο κι' από μια έαφική φουρτούνα, έπεσε και τσακίστηκε σε άξενια βράχια!

Ο Λούι τραυματίστηκε βαρέα. Στις τελευταίες του στιγμές, άνοιξε τά μάτια του, είδε ψηλά στον ούρανό τά ναυάγια, νια, που πετούσαν πάνω απ' τά ναυάγια, κι' έστειλε μ' αυτά τόν ύστατο άποχαι-ρετισμό του στη Γιούθα.

Έκει τόν βρήκαν οι κουρσάρικοι και τόν άποτέλειψαν. Μα έφταν ύστερα δτι μπορούσαν απ' τα συντρίμια του καραβιού του και φύγανε...

Βλέποντας ένα δειλινό τά χελιδόνια να πετάνε τραγουχτικά, ή Γιούθα, σ' άνά νά πετάνε τραγουχτικά, τόν άρραδωνισμένο τόν τραγικό θάνατο του άρραδωνιστικού της κι' έπεσε άρρωστη απ' τον καύμο της. Ο Γιάν την περιποιότανε τόν καύμο της. Ο Γιάν την περιποιότανε τόν καύμο της και προσπαθούσε να τήν παμ' άρραδίσει και προσπαθούσε να τήν παμ' άρραδίσει.

Μία μέρα, όμως, γύρισαν δυο σύντροφοι του Λούι — οι μόνοι που σώθηκαν — τόν άνηγάσαν στους ψαράδες, κι' όλος ο τέλος τόν συντρόφον τους, κι' όλος ο ψαράδικος συνοικισμός βυθίστηκε στο πένθος.

Η Γιούθα, μολοντί θέλησαν να της τ' όκρύνουν, έμυσε στο τέλος τήν άλήθεια. Και τήν ίδια μέρα στην τελευταία της άποφάση, έβλεπε τόν έρωτα που τη κατόικια της — στο Γιάν άρχισε να λήφ βρήκανε μικρή — ο Γιάν άρχισε να λήφ έλεγε αινία τραγουδία. Μα δέν πρό-φτασε να τ' άποτελειώσει κι' έπεσε άναίσθητος...

Γι' αυτό, τ' άραγοδύ που σκόλασαν στο μνήμα της Γιούθας, οι ψαράδες, όπως τ' άκούσαν, δέν έχει τέλος...

Στά περίχωρα της μέρας που φύσσει στείνουν άκόμα ότι, τήν άποφάση, δύνατος άνεμος, βλέποντας στην άκρογυαλιά τ' όφάντασμα της πεθαμένης κόρης να γυρίζη και ν' άναζητήση με βραχνή φωνή τόν άγαπημένο της Λούι, που τόν έχασε πριν να τόν χαρή...

ΚΛΑΥΤ ΦΑΡΡΕ

Η πιτυρίδα της κεφαλής

Η πιτυρίδα στο τριχωτό της κεφαλής είναι πολύ συνηθισμένη άρρώστεια. Πολλοί δέ μπορούν να φορέσουν σκούρα ρούχα, γιατί γεμίζουν οι ώμοι τους από τά λέπια της πιτυρίδας.

Η πιτυρίδα άρχίζει από μικρή ήλικία, στα δέκα περίπου χρόνια και μπορεί να βαστάξη σ' όλη τη ζωή, άν δέν παρθούν οι κατάλληλες φροντίδες για τη θεραπεία τους. Την πιτυρίδα την άνωμασαν έτσι, γιατί τά λέπια της είναι λεπτά, μικρά, στεγνά και άφθονα όπως τά πιτυρά. Το κεφάλι είναι πάντα γεμάτο απ' αυτή, παρ' όλο το συχνό πλύσιμο και φαίνεται πάντα λερωμένο.

Υπάρχουν τριών ειδών άρρώστειες με τό όνομα πιτυρίδα του τριχωτού της κεφαλής: Η άπλη ή έηρά πιτυρίδα, που άρχίζει γύρω στα δέκα χρόνια με πολλά λεπτά, στεγνά λέπια και βαστά σθεδόν σ' όλη τη ζωή, χωρίς να περάξη σθεδόν τις τριχές. Η παλαιά ή σεστασιδή πιτυρίδα, που άρείλεται σε μικροσκοπικούς και φαίνεται γύρω στα 13 με 15 χρόνια και παρουσιάζει παλαιά λέπια και μικρή πτώση των μαλλιών. Και ή σημηγοποροική πιτυρίδα, που άρχίζει γύρω στα 18 χρόνια, συνοδεύεται από μεγάλη λιποπρότητα τού δέρματος και καταλήγει στη γυνοτή φαλάκρας τών άνδρων και τήν άραίωση τών τριχών της κεφαλής στις γυναίκες.

Η έηρά πιτυρίδα εκτός από τά άφθονα λέπια συνοδεύεται και από έλαφρύ φαγούρα, που σε μερικά νεύρια άτομα είναι πολύ δύνατη και τά ένοχλεί, σαν να τά κεντάνε βελόνες. Η ένόχληση αυτή είναι άκόμα πιο δύνατη όταν τά άτομα αυτά ιδρώνουν.

Η άπλη ή έηρά πιτυρίδα μονάχη της πολλές φορές λιγοστεύει και χωρίς καμιά άφορμή ξαναφουντώνει πάλι. Στ ή μορφή αυτή της πιτυρίδας τά μαλλιά δέν πέφτουν, παρ' όλο τόν πόνο. Τά μαλλιά συχνά είναι έηρά, χωρίς μεγάλη γυαλάδα, γιατί τό λίπος που βγαίνει από τους σημηγοποροϊκούς αδένες σ' αυτή την άρρώστεια είναι πολύ λίγο. Η άπλη πιτυρίδα εκτός από τό τριχωτό της κεφαλής παρουσιάζεται συχνά και στα φρύδια και στα μουστάκια και καμιά φορά και στα γένεια, όταν είναι μακρτά. Με τό συχνό έζυρισμα ή πιτυρίδα γυαρεύεται από τό μουστάκι και τά γένεια.

Στό κεφάλι είναι άπλωμένη σ' όλο τό τριχωτό και καμιά φορά είναι τόσο πυκνή, που σκεπάζει με ένα λευκό στρώμα όλόκληρο τό τριχωτό και ξεπροβάλλει και στην μποντούρα τών μαλλιών προς τό μέτωπο, τους κροτάφους και τόν σάχνα. Όσοι ύποφέρουν απ' αυτή την πιτυρίδα δέ μπορούν να φορέσουν, όπως είπαμε στην άρχή, σκούρα ρούχα, γιατί γεμίζουν τά ρούχα τους από τά λέπια, παρ' όλο τό συχνό βούρτσισμα.

Σε μερικά άτομα αυτή ή έηρά πιτυρίδα στην ήλικία τών 13 με 15 έτών μετατρέπεται σε παλαιά ή σεστασιδή, με κτηνικά, μαλακά και ποχτά λέπια, που με τό έυσμο γεμίζουν τά νύχια. Τά παλαιά αυτά λέπια δέ γίνονται από σημηγμα, που βγαίνουν οι σημηγοπονοϊκοί αδένες, παρ' όλο τόν μικροσκοπικό τους, που έρεθίζουν τό δέρμα τού τριχωτού της κεφαλής και προκαλούν μία όφύρραση, που ένώναται με τά λέπια της άπλης πιτυρίδας και γίνονται παχιά και μαλακά.

Αν άφαιρέση κανείς αυτή την παλαιά κρούστα, που σκεπάζει τό τριχωτό της κεφαλής, τό δέρμα φαίνεται κόκκινο και γεμάτο από στανόγινδια όρρο. Μ' αυτή την παλαιά πιτυρίδα πέφτουν και τριχές και προκαλείται μία άραίωση τών μαλλιών στο κεφάλι.

Όσο πιο παλαιά είναι ή πιτυρίδα, τόσο πιο εύκολα πέφτουν οι τριχές. Νομίζει κανείς πως ή παλαιά αυτή πιτυρίδα σφίγγει τις ρίζες και τις κόβει να άφαιρηθούν και να πέσουν. Η πιτυρίδα αυτή μπορεί να σκεπάζει όλόκληρο τό τριχωτό της κεφαλής ή να μείνη περιωρισμένη σε ώρισμένα μέρη. Αν είναι άπλωμένη σε όλο τό κεφάλι, τότε σχηματίζεται μία κτηνική κρούστα, που φαίνεται από μακρτά στην μποντούρα τού τριχωτού της κεφαλής. Η παλαιά αυτή πιτυρίδα είναι πολύ έπιμονη στη θεραπεία, βαστά τρία-τέσσερα χρόνια και μετά όποχωρεί με την έπιμονη και κατάλληλη θεραπεία. Όστερ' ξαναφαίνεται ή έηρή πιτυρίδα, ή όποια ύποχωρεί και αυτή με κατάλληλη θεραπεία, μα ξαναγίνεται εύκολα και μπορεί να βαστάξη σε όλη τη ζωή.

Την σεστασιδή ή παλαιά πιτυρίδα δέν πρέπει να την υπερβεί κανείς με την σημηγοποροική πιτυρίδα, που παρουσιάζεται γύρω στα 18 χρόνια και καταλήγει με τό πόσιμο τών μαλλιών στη φαλάκρα. Τά λέπια σ' αυτή είναι παχιά και λιπαρά, οι τριχές γυαλίζουν από τό σημηγμα, καθώς και όλόκληρο τό δέρμα. Στην σημηγοποροική πιτυρίδα πολύ γρήγορα πέφτουν οι τριχές πρό πάντων στην κορυφή και στα πλάγια τού μετώπου.

Γρήγορα όμως τό πόσιμο των τριχών άπλώνεται σ' όλο τό κεφάλι άν δέν προλάβουν να άφαιρουν την κατάλληλη θεραπεία, που λιγοστεύει τό λίπος και έμποδίζει την έξάπλωση τής φαλάκρας. Οι άνδρες γίνονται πολύ πιο εύκολα φαλάκροι ένώ στις γυναίκες αυτό συμβαίνει πολύ σπάνια, άφαιρώνουν όμως πολύ τά μαλλιά τους. Για πρόφύλαξη από την πιτυρίδα χρησιμοποιούνται διάφορες λοσιόν και πρό πάντων έκείνες που περιέχουν π-λοκορπίνη, όπως ή λοσιόν «Thix».

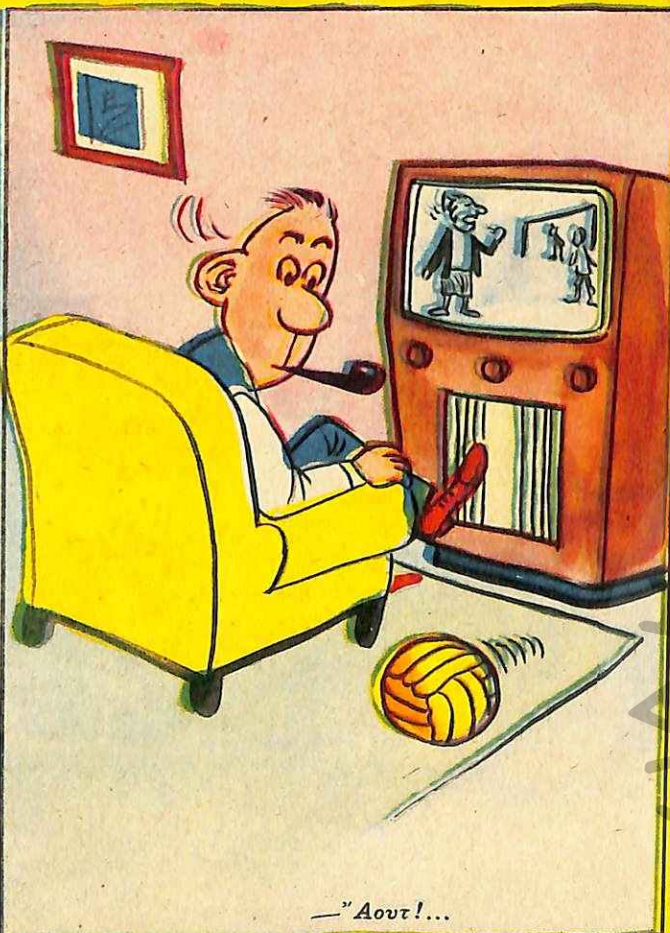
ΑΥΑΓΙΑ ΠΟΥΛΙΕΖΟΥ — ΔΟΥΚΙΑ
Ίατρος — Δερματολόγος

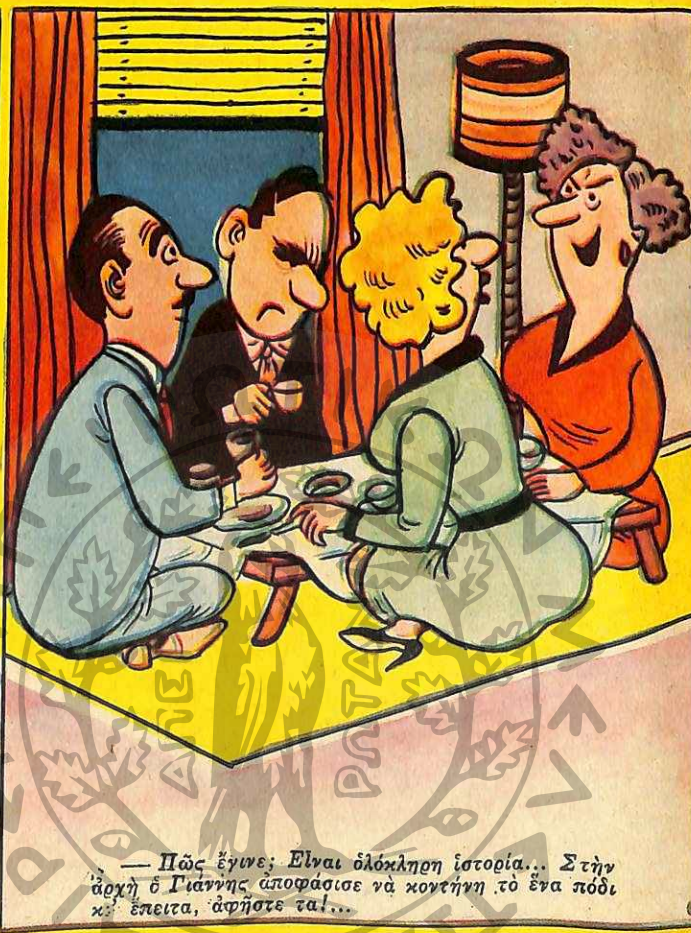
— Έμπρός!...

— Πρόσεξε τα δάχτυλά σου, σε παρακαλώ!

— Άουτ!...

— Πώς έγινε; Είναι ολοκλήρωση ιστορία... Στην αρχή ο Γιάννης αποφάσισε να κινήσει το ένα πόδι και έπειτα, αφήστε τα!...